

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันอังคารที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๖๓ คน

(เนื่องจากนายสุชน ชาติเครือ ประธานวุฒิสภา คิตราชการ นายนิพนธ์ วิศิษฐุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภาคนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานวุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิศิษฐุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : บัดนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมนะครับ ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม.

ด้วยประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีหนังสือแจ้งว่า ระยะเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จะครบกำหนดการพิจารณาของวุฒิสภาในวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แต่โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเนื้อหาสาระสำคัญที่ควรได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ และรับฟังข้อคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติมากที่สุด คณะกรรมการจึงขอให้วุฒิสภามีมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔ มีสมาชิก ท่านใดเห็นควรว่า

LIART

ไม่อนุญาตให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน มีโทษครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการพิจารณา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน

เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาคองพิจารณา ให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดการพิจารณาในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คณะกรรมการพร้อมหน้ารับเชิญท่านประธาน คณะกรรมการ ท่านไสว พราหมณี มีอะไรจะแสดงเชิญครับ

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ไสว พราหมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงาน และวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันจันทร์ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... และตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณานั้น บัณฑิต กรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอย่างละเอียดรอบคอบ และเพื่อพิจารณาผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาทันสมัยประชุมนี้ คณะกรรมการ ได้พิจารณาในสาระสำคัญของกฎหมายตามลำดับดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๖ มาตรา คณะกรรมการ ได้มีการ แก้ไข ๓ มาตรา ในมาตรา ๕ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ การแก้ไขก็เพื่อให้ไปสอดคล้องกับ ตามมาตราอื่น ๆ ซึ่งเพื่อให้มีความชัดเจนในการพิจารณากฎหมาย กรรมการได้ สงวนความเห็นไว้ ๓ ท่านคือ ท่านสวัสดิ์ กฤตราชนันต์ ท่านอาจารย์ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ และท่านทองใบ ทองเปาะ มีสมาชิกวุฒิสภาได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ๕ คน แล้ววันนี้ได้มีตั้งข้อสังเกตของกรรมการ ในการนี้คณะกรรมการวิสามัญ ไคร์ขออนุญาตให้ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าประชุมเพื่อชี้แจง ๓ ท่านคือ

๐๐

๕

ว. ๒๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ที่พรคณ๑/๕

๑. นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓

๒. นายวิศ ดิงสมิตร ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ประจำ

สำนักงานประธานศาลฎีกา

๓. นายสุเทพ อุ่มสมัช รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ส่วนรายละเอียดนั้น หมขอประทานให้ท่านเลขาฯ ได้รายงานค่อที่ประชุม

ค่อไปกรับ

- ๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หมอนุญาตนะครับ ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ที่ขออนุญาตให้ท่านผู้พิพากษาทั้ง ๓ ท่าน เข้าร่วมประชุมด้วยนะครับ
เชิญท่านวัลลก

นายวัลลก ตั้งคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผม วัลลก ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนะครับ
ขออนุญาตเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้ะครับ
กรรมการส่วนใหญ่จะแก้ไขในเชิงของถ้อยคำที่ตกหล่น แล้วก็เติมตัวร่างพระราชบัญญัติ
ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ มีเพียงประเด็นเดียวก็คือในมาตราที่มีผู้สงวนฯ ไว้ แล้วก็ทาง
กรรมการ ก็คิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะให้ที่ประชุมได้พิจารณาก็คือ ในมาตรา ๘ เป็นต้น
ไป ในช่วงมาตรา ๘ จะเป็นมาตราเดียวที่มีผู้สงวนฯ มาก แล้วก็ต้องใช้เวลากับช่วงนั้นมาก
เท่านั้นเอง ส่วนประเด็นอื่น ๆ เป็นเรื่องถ้อยคำ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ ขอขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : การพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง
คำปรารภ และพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราไปจนจบร่าง และให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำ
หรือข้อความที่มีคณะกรรมการแก้ไขเพิ่มเติมหรือถ้อยคำหรือข้อความที่มีกรรมการ
ขอสงวนความเห็น หรือมีสมาชิกฯ ขอสงวนคำแปรญัตติ เว้นแต่ที่ประชุมจะลงมติ
เป็นอย่างอื่นตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๘ เจริญท่านเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการครับ.

นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช (เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น
และมีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

๐๐

๖

ว.๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

อัญญา ๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสวัสดิ์ กรรมาธิการครับ

นายสวัสดิ์ กฤตรัชคนันต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ กฤตรัชคนันต์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช กรรมาธิการ
ผู้สงวนความเห็น ในเรื่องนี้ก็คือมาตรา ๘ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔/๑ โดยที่มาตรา ๑๔/๑
กำหนดไว้ว่า “บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็น
ผู้พิพากษาสมทบต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ (๑) มีสัญชาติไทย
(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ (๓) มีภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำงานอยู่ในเขตศาลแรงงาน
นั้น และที่สำคัญก็คือใน (๔) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
เว้นแต่เคยเป็นผู้พิพากษาศาลสมทบในศาลแรงงาน” ในประเด็นนี้ครับ ที่กระผมได้
สงวนความเห็นไว้ เนื่องจากคิดว่า การที่ได้กำหนดวุฒิการศึกษาเอาไว้ นั้น ไม่น่าจะเหมาะสม
กับภาวการณ์ในปัจจุบัน การที่กำหนดวุฒิฯ ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการจำกัด
และกีดกันคนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นคนที่มีความรู้ มีความสามารถ เข้าใจในปัญหาแรงงาน
ได้เป็นอย่างดี แต่จะถูกคัดค้านออกไป กระผมเชื่อในหลักการสำคัญประการหนึ่งก็คือว่า
คนดี ๆ นั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาสูงเสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของแรงงาน
ด้วยแล้ว ไม่ว่าจะป็นตัวแทนนายจ้าง ตัวแทนลูกจ้างก็คืนะครับ ต้องเป็นผู้ที่คร่ำหวอดอยู่ใน
วงการแรงงาน เมื่อต้องการให้ผู้ที่มีความชำนาญในเรื่องนี้ แล้วเราไปสกัดเอาไว้ ถูกนะครับ
อาจจะบอกว่าคนที่ต้องการเป็นคนที่มีความรู้เพื่อไปทำหน้าที่ทางด้านกฎหมาย

- ๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

แต่ผมอยากจะเรียนถามว่า ผู้พิพากษาศาลสมทบนั้นจริง ๆ แล้วต้องการคนที่มีความรู้ลึกซึ้ง เข้าใจและก็ต้องแท้ในเรื่องแรงงาน ฝ่ายกฎหมายมีอยู่แล้วครับท่านผู้พิพากษามีอยู่ส่วนหนึ่ง แล้วข้อเท็จจริงต่าง ๆ มีประมวลโดยคณะบุคคล คณะผู้พิพากษา แต่ตัวแทนนายจ้างก็ ตัวแทนลูกจ้างก็คืที่เป็นผู้พิพากษาศาลสมทบ กระผมเห็นว่ามีความสำคัญ โดยนัยนี้ ในประการที่ ๑ ผมเห็นว่าการศึกษา นั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่ง แต่ไม่ใช่ส่วนทั้งหมดที่จะบ่งบอก ว่าคนนี้มีความรู้มีความสามารถที่แท้จริง เราจะมองเห็นชัดเจนว่า คนที่ดี ๆ คนที่ทำงาน ประสบความสำเร็จมากมาย ไม่ได้มีการศึกษาสูงเลย แล้วเราไปค้นคนเหล่านี้ออกไปทำไม ถึงเมื่ออาจจะมีคนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนไม่มากหรือมากก็ตามนะครับ แต่เราไม่ควรที่จะไป สกักกันเอาไว้ผมเคยเห็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จในฐานะเป็นชาวบ้านธรรมดา เช่น ยกตัวอย่างผู้ได้รับรางวัลแม็กไซไซของจังหวัดนครศรีธรรมราช นายประยงค์ รณรงค์ จบการศึกษาแค่ประถมศึกษาเท่านั้นเอง แต่มีความสามารถยิ่งใหญ่คนต่างชาติมองเห็นว่า คนนี้มีจินตนาการ ใฝ่ใจ มีความเข้าใจในประชาชน มีความรู้ลึกซึ้งซึ้งในการทำมาหากิน เข้าใจว่าจะรวมกลุ่มคนอย่างไรถึงจะช่วยเหลือตนเองได้ เข้าใจในการทำแผนพัฒนาชุมชน จนกระทั่งแผนนั้นเป็นตัวอย่างไปทั่วประเทศ และท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้แต่งตั้งให้เป็น ที่ปรึกษารัฐมนตรีอีกด้วย คนอย่างนี้แล้วเราจะทอดทิ้งไปได้อย่างไร นี่ยกตัวอย่าง เทียบเคียงให้เห็น เพราะฉะนั้นในวงการแรงงานก็เช่นเดียวกัน กระผมไม่สามารถยกตัวอย่าง ได้ว่าเป็นใคร แต่ว่าชี้ให้เห็นโดยนัยนี้ว่า คนประเภทนี้เราควรจะเอาไว้

ในประการที่ ๒ คนที่มีการศึกษาสูงตั้งแต่ ม. ๖ ขึ้นไปนั้นมีจำนวนมาก ทุกคนก็รู้ว่าจำนวนมาก เมื่อมีจำนวนมากอย่างนี้แล้วจับต้องใครก็ส่วนใหญ่ก็จบ การศึกษาสูงทั้งนั้น อย่างน้อยก็ต้องมัธยมศึกษาตอนปลาย เมื่อจัดใคร ได้อย่างนี้ก็ไม่มี ความจำเป็นเลยที่จะต้อง ไปบ่งบอกว่าคนที่ไม่จบ ไม่ได้นะ เอมมาเป็นผู้พิพากษาศาลสมทบ ไม่ได้ ไม่มีความจำเป็นผมเห็นว่าอย่างนั้น เพราะว่าใคร ๆ ก็รู้สึจะได้คนดีทั้งหมดแล้วละ หรือว่าได้คนที่มีความรู้ไม่ต่ำกว่า ม. ปลายทั้งนั้นแล้วละ อย่างนี้ครับไม่จำเป็นต้องไป บิดเขียนไว้ ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่งที่ผมคิดว่าไม่น่าจำเป็นจะต้องมี

ในอีกประการหนึ่งครับ การเลือกผู้พิพากษาสมทบนั้นมาจากฝ่ายนายจ้าง มาจากฝ่ายลูกจ้าง หมายความว่าอย่างไรครับ หมายความว่าจะต้องมีการกลั่นกรองมา ระดับหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นนายจ้างก็ดี ลูกจ้างก็ดีจะต้องหยิบยกคนที่เก่ง คนที่ดี คนที่มี ธรรมชาติในจิตใจ มีความเห็นอกเห็นใจทั้งลูกจ้างและนายจ้าง มีความเข้าใจในปัญหาแรงงาน มีความเป็นธรรมก็เป็นส่วนสำคัญ เพราะฉะนั้นทั้งฝ่ายนายจ้างก็ดี ทั้งฝ่ายลูกจ้างเป็น ตัวแทน ๒ ฝ่ายนี้คัดเลือกกลั่นกรองมาแล้ว เขาจะเอาก็ต้องเอาคนที่ดี คนที่เก่งจริง ๆ เป็น ตัวแทนเขาได้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็ไม่จำเป็นใด ๆ เลขที่จะต้องไปกำหนดไว้ว่าต้องมีการจบ การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

ในอีกประการหนึ่ง เหตุผลที่สำคัญที่ผมมองว่า ในหลักการประชาธิปไตยนั้น หรือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็ตามได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า คนเรามีศักดิ์มีศรี มีสิทธิมีเสรีภาพ การที่จำกัดในเรื่องเหล่านี้ต้องกระทำให้น้อยที่สุด เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมมองว่าการที่จะ ไปกำหนดวุฒิการศึกษาเอาไว้ในภาวะปัจจุบันนั้น ไม่มีความจำเป็น ไม่สร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้นกับคนทุกหมู่เหล่าในประเทศนี้

เราต้องการที่จะเห็นคนไทยคนที่มีความรู้มีความสามารถ คนเก่งเข้ามาร่วมงานครับ เพราะฉะนั้นหลักการประชาธิปไตยจริง ๆ แล้วต้องเปิดกว้าง แม้แต่ในความคิดเห็นทั่วไป เท่าที่สลับครับหึ่งมา คุณวุฒิของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี คุณวุฒิของสมาชิกวุฒิสภา ก็ตามจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไขว่าไม่จำเป็นต้องจบปริญญาตรี ก็อย่างที่ผมเรียนแล้วว่าคนที่เก่ง คนที่รู้ คนที่มีความสามารถมีมากมายก่ายกอง การไปจำกัดไว้แบบนี้ไม่น่าจะถูกต้อง ด้วยเหตุนี้ผมจึงเห็นว่าในวงเล็บนี้ที่กำหนดคุณวุฒิการศึกษาไว้ของผู้พิพากษาสมทบ นั้นจำเป็นจะต้องตัดออก ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสินธุทรศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีคณะ อบต. ทรัพย์ใหญ่จากจังหวัดชัยภูมิมาเยี่ยมชมการประชุมของวุฒิสภา วุฒิสภาขอต้อนรับคณะของท่านด้วยความยินดีซึ่งก็ได้ให้เกียรติวุฒิสภาและมาเยี่ยมชมการประชุมในวันนี้ ท่านอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมมนตรี สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม ผมใคร่แปรญัตติขอคัดมาตรา ๘ ที่เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๔/๑ ใน (๔) เรื่องวุฒิการศึกษาของผู้ที่จะได้รับสิทธิ ได้รับสิทธิ ยังไม่ได้เป็นเลขนะครับ ขอสิทธิแค่การได้รับการเสนอชื่อ กรรมการก็ไม่ให้ ไม่ได้เป็นอะไรเลขนะครับ ขอมีสิทธิแค่เสนอชื่อไปให้เขาเลือกอีกทีหนึ่ง เขาขอมากเกินไปหรือครับ ท่านประธานฯ ครับ การที่จะไปกำหนดวุฒิการศึกษาหรือไม่กำหนดผมว่าน่าจะดูที่เนื้อหาของคนที่จะไปทำหน้าที่อะไรเป็นหลัก เขาไม่ได้เรียนนิติศาสตร์ เขาไม่ได้ไปเรียนกฎหมายแรงงาน เขาไปเรียนอะไรครับ เขาไปทำงาน มาตรา ๑๑ จัดเจนนะครับ เพื่อประโยชน์ทางราชการของแต่ละศาล เพื่อประโยชน์ของทางราชการนะครับ ไปเป็นประโยชน์ ไปทำประโยชน์ คนคนหนึ่งมีคุณสมบัติครบ ๑๕ ข้อ ถ้าตัดข้อนี้ออกอาจจะจบ ม. ๓ อาจจะเรียนแค่ ม. ๔ หรืออาจจะเรียนแค่ประถม แต่คุณสมบัติเขามีครบในมาตรา ๑๔/๑ ครอบคลุม “ในกรณีที่สมาคมนายจ้างหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้เสนอ ต้องเป็นกรรมการสมาคมนายจ้างมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี” เป็นกรรมการนะครับ “ในวันที่มีการเสนอชื่อ โดยผู้แทนฝ่ายนายจ้างตามมาตรา ๑๔ ในกรณีที่สหภาพแรงงาน สหภาพแรงงานเป็นผู้เสนอต้องเป็นกรรมการสหภาพแรงงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี” เขาเป็นกรรมการไม่น้อยกว่า ๑ ปี เขาไม่ได้เป็น

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๔/๒

บุคคลล้มละลาย เขาไม่ได้เป็นคนไร้ความสามารถ แล้วเขาก็มีจิตใจที่เลื่อมใสในระบบปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เขามีครบ ๑๕ ข้อ เพียงแต่เขาเรียนไม่ได้จบ ม. ปลาย เขาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อ ท่านกรรมการการครับ เปลี่ยนใจเถอะครับ เมื่อวานนี้ท่านประธานคณะกรรมการเดินผ่านผมก็บอกผมว่าแป๊ะฯ อะไร เคี้ยวคนอ่านกฎหมายไม่รู้เรื่อง เขาบอกอย่างนี้ แป๊ะฯ อะไร คนเรียนน้อยอ่านกฎหมายไม่รู้เรื่อง ผมก็ไปนั่งคิดนอนคิด บางทีคนอ่านกฎหมายรู้เรื่องมาก ๆ นี่ก็ทำให้บ้านเมืองวุ่นวายเหมือนกันนะ แล้วมีประสบการณ์อะไรมาก ๆ บางทีก็วุ่นวายเหมือนกันนะ ท่านประธานฯ

- ๕/๑

ไปคูมาตรา ๑๔/๒ ก่อนเข้ารับตำแหน่งเขาอาจจะมีวุฒิกการศึกษา ป. ๔ หรือ ป. ๑ ก่อนเข้ารับตำแหน่ง เพราะผู้พิพากษาสมทบต้องได้รับการอบรมความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับศาลแรงงาน อำนาจหน้าที่ของผู้พิพากษาสมทบ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ฐานะการดำรงตำแหน่งขอละเอียดหมด ไม่ได้หมายความว่าคนที่จบอะไรมา ปริญญาตรีมา กับคนอื่นคนหนึ่งเป็นกรรมการสหภาพก็เป็นมาแล้ว เขาไม่มีสิทธิเพราะแค่วุฒิกศึกษา อยากให้กรรมการลองพิจารณานะครับ จริง ๆ ผมอยากจะเรียนว่าความซำ ความดี ไม่ได้อยู่ที่ฐานะ แล้วก็ไม่ได้อยู่ที่วุฒิกการศึกษาเลย ซำดีไม่ได้อยู่ตรงนี้เลย ใส่ไว้ทำไมครับ ผมนี้ไม่อยากจะเรียนว่าคนที่รังแกกันบางทีคนที่มีความรู้มารังแกมากกว่าอีก คนที่โกงบ้าน โกงเมือง เคี้ยวนี้คนมีความรู้โกงมากกว่าอีก ผมก็ไม่เข้าใจว่าไปล็อก (Lock) เขาทำไม กว่าที่เขาจะได้รับการเสนอชื่อเขาจะต้องมีอะไรประจักษ์ ถ้าเขาจบ ป. ๔ เขาจะต้องมีอะไรประจักษ์แน่นอน บางคนอาจจะได้รับความเป็นธรรมมาประมาณ ๑๐ ปี ๒๐ ปี ตลอดเวลาของการที่ขายแรงงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลคนอื่นตลอด ทำไมไปล็อกเขา หรือว่าเราไปทำคามเห็นว่าเขามีวุฒิเอาไปใส่ เรื่องวุฒิเป็นเรื่องปกติ ก็เขาใส่กันทั้งนั้นก็เลยใส่ โดยไม่ได้ถามว่าเขาไปทำอะไร เขาไปสร้างความยุติธรรมไปช่วยราชการ แล้วผมเรียนนะครับถ้ามีมาตรฐานนี้ มีหลายล้านคนที่ถูกตัดสิทธิ แรงงานบ้านเราถ้าได้ทำงานแล้ว กว่าที่จะได้เรียนต่อนี้ยากมาก เพราะเงินสำรองไม่มี ต้องทำงานรับค่าจ้างรายวัน รับค่าจ้างรายเดือน โอกาสที่ไปเรียนต่อน้อยมากนอกจากคนชั้นกลางที่ไปทำงาน เพราะฉะนั้นท่านประธานก็อยู่กับแรงงานมานาน ใจดำจริง ๆ เลขนี้ชอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะเปลี่ยนใจไหมท่านประธาน ท่านจอ อึ้งภากรณ์ ครับ ผู้แปรญัตติไว้เชิญครับ

นายจอ อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จอ อึ้งภากรณ์ ผมต้องขอบคุณท่านสวัสดิ์เป็นอย่างยิ่งนะครับ ได้พูดถึงประเด็นที่ประทับใจผมมาก คือเรามีผู้นำที่ดี ๆ ในสังคมเราจำนวนมากซึ่งไม่ได้เรียนจบ ไม่ว่า

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สารวม ๕/๒

จะจบชั้นมัธยมปลายก็ไม่จบ ปริญญาก็ไม่จบ แต่เป็นคนที่มีความสามารถ การเรียนรู้
คนเราทำได้โดยไม่ต้องมีวุฒิ ในขณะที่เดียวกันสังคมเราปัจจุบันเป็นสังคมที่ใช้วิธีประเมิน
คนที่ผิด ผมขออ้างตรงนี้ เราใช้วิธีประเมินคนที่ผิด โดยเฉพาะการเอาวุฒิการศึกษา
ประเมินคน กฎหมายใหม่ที่เข้ามาใหม่เป็นการแก้ไขกฎหมายแรงงานเดิม ความตั้งใจคือ
ต้องการจะพัฒนาคุณภาพของผู้ที่พหุภาษาสมทบในศาลแรงงาน เนื่องจากปัญหา ๒ อย่าง
คือพบผู้ที่พหุภาษาบางคนไม่ค่อยมีความสามารถในการทำงาน และอีกส่วนหนึ่งมีลักษณะ
เป็นคนไม่ตรงไปตรงมานะครับ ที่จริงพวกเราทั้งหลายทราบดีว่าเรื่องนี้เกิดจากอะไร
นะครับ ผมคิดว่ามีข่าวลือพอสมควรเรื่องการซื้อขายตำแหน่งในหมู่ผู้ใช้แรงงาน
ไม่ใช่เฉพาะตำแหน่งในศาลแรงงาน ยังมีซื้อขายตำแหน่งในสถาบันอื่นที่ผู้ใช้แรงงาน
มีส่วนเกี่ยวข้อง-----

- ๖/๑

เรื่องนี้จะรับไม่ได้เกี่ยวกับวุฒิของคน เกี่ยวกับเรื่องการประเมินอีกแบบหนึ่งที่คิด
 ผมพูดง่าย ๆ ว่าขบวนการแรงงานของประเทศไทยมีผู้นำแรงงาน ๒ ส่วน ส่วนที่เป็นคนดี
 ทำงานเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานจริง ๆ มี มีเยอะด้วย แต่อีกส่วนหนึ่งเป็นผู้นำแรงงาน
 จอมปลอมทำเพื่อตัวเอง พร้อมทั้งจะคอร์รัปชันร่วมกับคนของรัฐ ส่วนหลังนี้ต้องบอกว่ารัฐ
 เป็นผู้สนับสนุนมาตลอด คือ รัฐสนับสนุนผู้นำแรงงานจอมปลอมให้ได้ดีมาตลอด
 เพราะพวกนี้สามารถคุมแรงงานได้ และวิธีที่รัฐควบคุมก็คือ รัฐไม่ได้สนใจว่าผู้นำแรงงาน
 ส่วนไหนเป็นผู้นำสหภาพแรงงานที่มีสมาชิกจำนวนมาก แต่สนใจว่าเป็นผู้นำแรงงานที่มี
 จำนวนสหภาพแรงงานในสังกัดก็สหภาพ ทำให้ผู้ที่ไม่ค่อยจะซื่อสัตย์ทั้งหลายสามารถ ไปตั้ง
 สหภาพแรงงานขึ้นมาได้เป็นร้อย ๆ สหภาพแรงงานในช่วงเวลาระยะสั้น แต่ละสหภาพ
 แรงงานอาจจะมีสมาชิก ๑๐ คน ๒๐ คน แต่ตั้งได้เต็มไปหมด ใช้อำนาจเงินในการตั้ง
 นี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะฝ่ายปกครองของประเทศไทย ฝ่ายผู้มีอำนาจประเทศไทยตลอดเวลา
 ต้องการควบคุมแรงงาน โดยใช้วิธีที่เรียกว่า ดีไวด์ แอนด์ รูล (Devide and rule) คือ แบ่งแยก
 และปกครอง ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับขบวนการแรงงานทั้งหลายทั้งปวง เป็นปัญหาที่
 รัฐสร้างขึ้น ไม่ใช่ปัญหาความค้างพร้อยของขบวนการแรงงานในประเทศไทย มาดูการ
 แก้ไขกฎหมายนี้ ท่านประธานฯ ดูแล้วถ้ามากำหนดว่าผู้พิพากษาสมทบที่มาจากแรงงานนั้น
 จะต้องจบชั้นมัธยม นี่เป็นหลักประกันหรือครั้นว่าจะ ไม่มีการทุจริตว่าจะ ได้คน ได้คุณภาพ
 ผมว่า ไม่ใช่เลย ผมคิดว่าเรื่องการกำหนดวุฒิการศึกษา นี่ผมคิดว่าเรามีเรื่องน่าอายหลายอย่าง
 ตั้งแต่เรื่องของสมาชิกสภาผู้แทนฯ สมาชิกวุฒิสภาที่กำหนดว่าต้องจบปริญญาตรี และก็
 ตอนหลังมากำหนดกับผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เราไปกีดกันคนดี ๆ ที่ไม่ได้มี
 โอกาสทางการศึกษา ซึ่งหลาย ๆ คนที่เป็นคนดีนั้น คือเป็นทั้งคนที่อาจจะเรียกว่ามีภูมิปัญญา
 และเป็นคนที่มีความเสียสละเพื่อส่วนรวม ทั้ง ไม่ได้มีผลประโยชน์คิดเท่าไร เพียงแต่ว่า
 ไม่จบตามวุฒิที่กำหนดไว้ ในขณะที่เดียวกันก็มีผู้ที่มีอำนาจจำนวนมากพอสมควรเหมือนกันที่
 ไปหาซื้อวุฒิก็ ๆ หรือหาวุฒิแบบสะดวกสบายจากสถาบันที่ไม่ได้มีคุณภาพทางการศึกษาก็
 ยังสามารถมาดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ได้ในสังคมไทย นี่คือสังคมของเราคือเป็นสังคมที่ยกย่อง
 คนมีเงิน คนที่สามารถซื้อวุฒิได้ คนที่สามารถซื้อตำแหน่งได้ คือคนที่ได้รับการยกย่อง

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

มิ่งขวัญ ๖/๒

แต่คนดี ๆ จริง ๆ นั้นไม่ได้รับการส่งเสริม ผมรู้จักผู้นำแรงงานหลายคนที่เป็นคนไม่ได้จบ
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่เป็นคนที่ดีจริง ๆ ค้ำใจจริงและไม่เป็นคนที่อยู่แบบซากจน
 แต่ต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานร่วมกัน ถ้าเราดูประวัติศาสตร์โลกนะครับ
 ท่านประธานฯ เราจะเห็นอย่างในประเทศอังกฤษ มีอดีตรัฐมนตรีบางคนของประเทศ
 อังกฤษมาจากพรรคแรงงาน ชีวิตเขาเป็นผู้ใช้แรงงานตามในเมืองด้านหินข้าง ทำงาน
 จนกระทั่งพิสูจน์ตัวเองได้ ได้รับเลือกเป็นผู้นำสหภาพแรงงาน ตอนหลังก็มาเป็น
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาเป็นรัฐมนตรี ผมจะมีก็ถึง เช่น อโนรัล เบเฟิน เคยเป็น
 รัฐมนตรีหลังสงครามในรัฐบาลพรรคเลเบอร์ อโนรัล เบเฟิน เป็นคนที่มีบทบาทในการนำ
 ระบบประกันสังคมของอังกฤษเข้ามา เป็นนักเขียนที่มีคุณภาพ เป็นนักพูดที่เก่งมาก แต่เรียน
 ไม่สูง เรียนถึงชั้น โทนมจ่าไม่ได้แน่นอน แต่ไม่ได้จบปริญญาแน่นอนและสามารถที่จะ
 ต่อสู้ทำงาน ทำคุณประโยชน์จนเป็นรัฐมนตรีที่เป็นที่ยกย่อง

-๓/๑

เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเรื่องของคุณวุฒิกับเรื่องคุณธรรมเป็นคนละเรื่อง เรื่องของคุณวุฒิกับเรื่องความสามารถเป็นคนละเรื่อง และอย่างที่รัฐมนตรีได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้ ในกฎหมายนี้เรายังมีการกลั่นกรองอีกชั้นหนึ่ง ก็คือเมื่อเสนอชื่อแล้ว ผู้พิพากษาสมทบจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมคัดเลือกจากบัญชีรายชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง เพราะฉะนั้นเรายังมีการกลั่นกรองโดยคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมอีกชั้นหนึ่ง แล้วทำไมถึงจะต้องไปกำหนดว่าจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำไมเราจะไปกีดกันคนดี ๆ ที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษา ผมก็เช่นเดียวกับรัฐมนตรีนะครับ ก็จะขอไม่อ้อนวอนเท่าไร เพียงแต่ขอให้คณะกรรมการสิทธิเสียงส่วนใหญ่กรุณาทบทวนมติด้วยก่อนที่จะมีการลงคะแนน สำหรับคณะกรรมการสิทธิเสียงส่วนน้อยนั้นผมขอขอบคุณ ในที่นี้ด้วย ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรุประวัติปกรับ กรรมการสิทธิเสียงข้างน้อย

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ กรรมการสิทธิเสียงข้างน้อย ต่อกรณีมาตรา ๘ มาตราเดิม
๑๔/๑ ใน (๕) ในเรื่องของการสำเร็จการศึกษาของผู้พิพากษาสมทบว่าต้องไม่ต่ำกว่า
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เว้นแต่เคยเป็นผู้พิพากษาในศาลแรงงานมาก่อน
เจตนารมณ์ดิฉันเข้าใจว่า เจตนารมณ์ของศาลแรงงานนี้มีเจตนารมณ์ที่จะต้องการให้การดูแล
แก้ไขกรณีพิพาทของแรงงานระหว่างนายจ้าง ลูกจ้างมีตัวแทนจากทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะว่า
องค์คณะของศาลแรงงานจะมีผู้พิพากษาศาลแรงงานซึ่งเป็นข้าราชการเป็นหลักอยู่ แล้วก็
จะมีผู้พิพากษาสมทบข้างละฝ่าย ฝ่ายของตัวแทนนายจ้างก็มีบุคคลที่ได้รับการเลือกมาจาก
นายจ้าง และก็ตัวแทนจากแรงงานก็จะมีสหภาพแรงงานคัดกันขึ้นมา การที่เราไประบุว่า
ผู้พิพากษาสมทบต้องมีคุณสมบัติการศึกษาจบมัธยมปลาย ดิฉันคิดว่าเรากำลังจะปิดเป็น
เจตนารมณ์ดั้งเดิมของศาลแรงงาน เพราะว่าแต่เดิมมาศาลแรงงานก็ไม่ได้ระบุว่า
ผู้พิพากษาสมทบจะต้องมีการศึกษามัธยมปลาย ไม่มี แต่ในกฎหมายฉบับนี้ดิฉันคิดว่า
เจตนารมณ์ยังไม่เข้าใจว่ามีอะไรซ่อนเร้นเงื่อนงำอยู่หรือเปล่า เพราะว่าข่าวลือออกมา

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ละโม ๗/๒

มากมายเหลือเกินว่ามีการวิ่งเต้นซื้อตำแหน่งกัน คิฉันจึงไม่มีความมั่นใจที่จะลงคะแนนให้
คิฉันก็เลขขอสงวนความเห็นเอาไว้ ต้องการที่จะให้เจตนารมณ์ดั้งเดิมของการตั้งศาลแรงงาน
ขึ้นมาเพื่อต้องการให้มีตัวแทนที่แท้จริงของแต่ละฝ่ายเข้ามาดูแล -----

- d/e

ดังนั้นดิฉันคิดว่าสิ่งที่ตัด (๔) ออกไปนี่จึงเป็นสิ่งที่เหมาะสม และอีกส่วนหนึ่งเราจะเห็นได้ว่าระบบการศึกษาของประเทศไทยเราปัจจุบันนี้ แรงแงานส่วนใหญ่ การศึกษาระดับประถมณะคะ แล้วก็ตัวเลขทั้งประเทศเลยโดยเฉลี่ยการศึกษาของคนไทยทั้งประเทศโดยเอาจากคอกเคอร์ทั้งหลายมาเฉลี่ยด้วยนะคะ ก็แค่ ๔ - ๕ ปีเอง การศึกษาของคนทั่วประเทศในประเทศไทยนี่เอามาเฉลี่ยแล้วแค่ ๔ - ๕ ปีเอง นี่ยังไม่นับพวกที่ไม่ได้จบการศึกษาใด ๆ เลยอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่ดิฉันสามารถจะพูดตรงนี้ได้ ดิฉันมีข้อมูลพิสูจน์ เพราะว่าดิฉันมีโรงเรียนอยู่ในชุมชนแออัด สถานรับเลี้ยงเด็กอยู่ ๒๐ กว่าแห่ง เวลาผู้ปกครองเอาลูกมาสมัครเรียนนี่ ท่านประธานฯ เขาเซ็นชื่อไม่ได้ เขาใช้นิ้วโป้งแปะเอา ดังนั้นดิฉันยังเห็นว่า การที่เราจะยอมรับประสบการณ์ของคนที่อยู่กับแรงงาน ประสบการณ์เขาอาจจะมีมานาน เขาอาจจะรู้หรืออาจจะเข้าใจ มีความเชี่ยวชาญในเรื่องของแรงงานดี ก็ได้โปรดเถอะคะ ได้ให้โอกาสกับเขา อย่างกับของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นี่ท่านประธานฯ สถาบันการศึกษาต่าง ๆ นี่เขามีความก้าวหน้าไปแล้ว เขาได้ยกย่องบุคคลถึงแม้จะไม่ได้จบอะไรมาเลย แต่มีความเชี่ยวชาญมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเกษตร เขาก็ให้ปริญญาต่าง ๆ กันมากมายแล้ว ไม่ว่าจะป็นปริญญาทั้งในเรื่องของกิตติมศักดิ์ ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือคุณวุฒิบัณฑิต สถาบันการศึกษาอื่น ๆ เขาก็ยังได้ให้คนที่ไม่มีความรู้ในเรื่องการศึกษาในระบบแต่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในแต่ละด้าน ๆ นี่เขาให้มาแล้ว ทำไมเรื่องของศาลแรงงานจึงได้ล่าหลัง มองไม่เห็นวิสัยทัศน์ของการศึกษาในรูปแบบใหม่ที่เขาไม่ได้ต้องการเอาคนแค้มีกระดาศ เขาแค่กระดาศมาว่าฉันจบมัธยมปลาย จบปริญญาเอก ปริญญาโท ปริญญาตรี เขาไม่ได้คำนึงตรงนั้น แต่เขาคำนึงถึงความสามารถ ความสามารถจริง ๆ ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลคนนั้น เขาจึงได้ให้วุฒิทางการศึกษายกย่องว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่านะคะ ซึ่งดิฉันเห็นสิ่งเหล่านี้ท่านประธานฯ ได้โปรดเถอะคะ ถ้าหากว่าท่านประธานฯ โหวต (Vote) แล้วก็ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญนี้ ซึ่งท่านเองเป็นผู้ที่ตลกคลีมีความชำนาญแล้วก็อยู่กับกระบวนการแรงงาน ท่านลืมเขาได้อย่างไร ท่านลืมกลุ่มบุคคลที่ท่านนี้ไปให้การช่วยเหลือเขาได้อย่างไร หลายคนที่มาหาท่านนี้เขาไม่ได้มีแม้กระทั่งวุฒิทางการศึกษา บางคนก็จบแค่ ป. ๔ ป. ๖ แต่เขามาเป็นผู้นำ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วนิศา ๘/๒

เขาเสียสละ เขามีความสามารถที่จะรู้เรื่องอะไรต่าง ๆ ตั้งเขอะแยะอย่างที่หลาย ๆ คน
คิดมันไม่อยากจะเอ่ยชื่อ ซึ่งท่านก็ไม่ได้จบเลข ที่อรุณี ศรีโต ซึ่งท่านประธานฯ ก็รู้จักดี ทำไม
อย่างที่อรุณี ศรีโต จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบไม่ได้ _____

- ๘/๑

ชีวิตของแกทั้งชีวิตอยู่กับแรงงานมาตลอด อยู่กับปัญหาของแรงงานมาตลอดชีวิต ไปตัดแก
ทำไม ไปตัดโอกาสคนเหล่านี้ทำไม เขาเสียสละเขาทุ่มเทมากมาย ท่านประธานฯ คะ คิดกัน
คิดว่าเจตนารมณ์ของศาลแรงงานอย่าไปบิดเบือนกะ แล้วเราเองต้องเคารพ เคารพในมติ
ของสหภาพแรงงาน เขารู้ว่าใครเป็นอย่างไร ใครทำงานจริง ทำงานไม่จริง ได้โปรดเถอะกะ
อย่าตัดโอกาสของคน คนมีโอกาสมากกว่าคนอื่นอยู่แล้ว ทำไมละเอาโอกาสที่คุณมีอยู่
ไปปิดกั้นคนอื่น ความยุติธรรมอยู่ไหน ขอบคุณมากคะท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เนื่องจากว่ามาตรา ๘ มีการแก้ไข ที่นี้คือ
ท่านที่ปรึกษาขอชี้แจงก่อน เคี้ยวฟังท่านหน่อยได้ไหมครับ ท่านการุณกับท่านวิญญู
ท่านรุ่งโรจน์ รื่นเริงวงศ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ซึ่งท่านคลุกคลีกับเรื่องแรงงาน
ศาลแรงงานมาตลอด ในฐานะที่ทางประธานเชิญมาชี้แจงในที่ประชุมฟังท่านหน่อย
เชิญท่านรุ่งโรจน์ครับ

นายรุ่งโรจน์ รื่นเริงวงศ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ และ
ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ ผม นายรุ่งโรจน์ รื่นเริงวงศ์ ประธานศาลอุทธรณ์
ภาค ๓ ในฐานะที่เคยอยู่ที่ศาลแรงงานมา ๑๐ กว่าปี ก็ขอกราบเรียนท่านต่อที่ประชุมที่เคารพ
ว่าในการพิจารณาคดีแรงงานนั้นมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ สะดวก ประหยัด รวดเร็ว
ถูกต้องและเป็นธรรม สะดวก รวดเร็ว ประหยัด ถูกต้องและเป็นธรรม แล้วในการ
พิจารณาคดีแรงงานนั้น ไม่เหมือนคดีทั่วไปจะใช้ระบบไตรภาคี คือมีทั้งฝ่ายผู้พิพากษา
ที่เป็นผู้พิพากษากลางมาจากศาลยุติธรรม ซึ่งก็จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถ
และก็มีผู้พิพากษาสมทบฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งก็จะคัดเลือกมาจากทางสหภาพ
แรงงาน สมาคมนายจ้างคนที่เข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้นจะต้องเป็นกลาง เป็นคน
ที่มีอิสระ มีความรู้ มีความสามารถ เพราะว่าผู้พิพากษาสมทบนี้จะต้องมานั่งพิจารณา
พิพากษาคดี ซึ่งการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นจะต้องฟังข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ไม่ใช่
มีข้อเท็จจริงอย่างเดียว มีข้อกฎหมายซึ่งการพิพากษาคดีจะต้องฟังข้อเท็จจริงในสำนวน
ให้ยุติแล้วก็วินิจฉัยประเด็นตามข้อกฎหมายพร้อมด้วยเหตุผลตามพระราชบัญญัติจัดตั้ง

ศาลแรงงาน มาตรา ๕๑ คนที่จะสามารถที่จะฟังข้อเท็จจริงให้ยุติและก็สามารถปรับ
ข้อกฎหมายได้ถูกต้อง เพื่อก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลยนั้นก็
จำเป็นต้องมีความรู้ มีความสามารถพอสมควร เพราะว่าผู้พิพากษาสมทบนั้นนอกจากร่วมนั่ง
พิจารณาคดีแล้ว ยังมีสิทธิที่จะพิพากษาคดี ซึ่งในการพิพากษาคดีนี้เขาให้ลงด้วยคะแนน
เสียงข้างมาก ผู้พิพากษาสมทบ ๒ ท่าน ถ้าเห็นด้วยกันแม้แต่ผู้พิพากษากลางก็แพ้ได้นะครับ
แล้วก็เคยปรากฏมาแล้วครับว่าผู้พิพากษาสมทบ ๒ ท่านลงชื่อ ผู้พิพากษากลางซึ่งยกย่องว่า
ท่านเป็นคนที่มีความรู้ทางกฎหมายนี้ก็อาจจะแพ้ได้ เพราะฉะนั้นคนที่มีความรู้
ความสามารถคนที่จะมาเป็นผู้พิพากษาสมทบได้จะต้องมีทั้งความรู้และความสามารถ
ความสามารถที่ท่านบอกว่าหลาย ๆ ท่านมีความสามารถ ผมยอมรับครับ ในสังคมที่คนที่
ไม่ได้จบการศึกษาสูง ๆ ก็มีความสามารถอย่างมาก ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้มีเกียรติก็ได้
ชี้แจงมาผมเห็นด้วยครับ แต่คนที่มาเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้นนอกจากจะมีความสามารถ
แล้ว อย่างน้อยท่านก็ต้องมีความรู้ในด้านการพิจารณาคดี มีความรู้ในการรับฟังข้อเท็จจริง
มีความรู้ในข้อกฎหมายแรงงานพอสมควรที่จะชี้ ที่จะตัดสินเพื่อให้ถูกต้องและเพื่อความ
เป็นธรรมแก่คู่ความทั้ง ๒ ฝ่าย คนที่ไม่รู้อาจจะตัดสินผิดไปได้นะครับ เพราะฉะนั้น
คามร่างที่ให้เพิ่มคุณสมบัติเพียงมัธยมศึกษาคอนปลายนั้นก็คิดว่าเหมาะสมแล้วนะครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านการุณและท่านวิญญูครับ เชิญท่านการุณครับ นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่ให้โอกาสซึ่งกระผมเองก็ไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่อยากจะตั้งคำถามเท่านั้นเองครับ ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการเสียงข้างน้อยที่สงวนความเห็นของท่าน แล้วที่ท่านสมาชิกฯ อีก ๑ ท่านที่แปรญัตติไว้ แล้วก็สงวนความเห็นนะครับ จากคำถามที่ ๑ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรการนี้มีการแก้ไขนะครับ

นายการุณ ไสงาม (บุรีรัมย์) : ได้รับความรู้และคำถามที่ ๑ ที่อยากจะถามท่านประธานคณะกรรมการและกรรมการเสียงข้างมากนะครับ โดยเฉพาะท่านประธานคณะกรรมการก็ทำมาหากินอยู่กับแรงงานมาทั้งชีวิตก็ว่าได้ จนวันนี้ก็ยังทำมาหากินอยู่กับเรื่องแรงงานน่าจะเข้าใจหัวอกของผู้ใช้แรงงานดีกว่าคนที่จะมาเป็นผู้รับจ้างนะครับ เป็นพวกแรงงานนี่นะครับก็ย่อมจะเป็นผู้ที่โอกาสในการศึกษาน้อย ๆ อยู่แล้ว หรือแทบจะไม่มีโอกาสได้รับการศึกษาอยู่แล้ว ถ้ามีโอกาสการศึกษามาก ๆ ก็เป็นปลัดกระทรวงเหมือนท่านประธานฯ ไซ้หมครับ เป็นผู้ว่าฯ เหมือนท่านประธาน หรือไม่ก็ไปเป็นเจ้าเป็นนายแล้ว ๆ ไป อันนี้นะครับ อยากตั้งประเด็นหนึ่งนะครับ แล้วทำไมท่านจึงไม่คิดสิ่งเหล่านี้ เพราะท่านน่าจะเข้าใจเกี่ยวกับหัวอกหัวใจของผู้ใช้แรงงาน แต่ด้วยการที่เขาใช้แรงงาน ทำไมท่านมาคิดอยู่แต่ว่าการศึกษามีความรู้ได้จะต้องไปอยู่ในโรงเรียน แล้วก็ต้องจบ ป. ๖ จึงจะได้ใบประกาศ จบปริญญาตรีจึงจะได้ปริญญาบัตรแล้วจึงจะเรียกว่า มีความรู้ ทำไมท่านคิดง่ายแค่นี้ประสบความสำเร็จท่าน ชีวิตท่านก็อายุมาปุนนี้แล้ว ๖๐ - ๗๐ ปีแล้ว เป็นปลัดกระทรวงก็เป็น เป็นผู้ว่าฯ ก็เป็น ทำมาหากินอะไรต่าง ๆ ท่านทำมาหมดทุกอย่างแล้วเป็น ส.ว. ท่านเป็นหมดทุกอย่างแล้ว ทำไมท่านไม่เข้าใจว่าความรู้เรียนตรงไหนก็ได้ ฝึกตรงไหนก็ได้ ชำของตรงไหนก็ได้ และเข้าใจตรงไหนก็ได้ ลึกซึ่งอยู่ตรงไหนก็ได้ ไม่จำเป็นต้องนั่งอยู่ในห้องเท่านั้น และครูมาสอน จบ ได้เท่านั้น ทำไมแค่นี้ท่านคิด ไม่ออกผมไม่เข้าใจ ข้อที่ ๑ นะครับ

ข้อที่ ๒ ในฐานะท่านประธานคณะกรรมการ ท่านก็เป็น ส.ว. แล้ว ๖ ปีที่ผ่านมา ส.ว. ของเราก็ระแหร่อนสัจจรไปสู่ภูมิภาค ต่างจังหวัด ไปทุกหนทุกแห่ง ไปเพื่ออะไร ก็ไปรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องรัฐธรรมนูญบ้าง ในเรื่องการทำงาน ของ ส.ว. บ้าง ตามจริง ๆ ท่านประธานคณะกรรมการ ท่านไสวไม่เคยไปกับเขาหรืออย่างไรถึงไม่รู้เรื่อง ไม่รับรู้อะไรกับเขาเลย ก็ฟังกันจนหูจะแตกแล้ว รัฐธรรมนูญบอกว่า ส.ว. ก็ตาม ส.ส. ก็ตามต้องปริญญาดรี ฟังกันจนหูจะแตกทุกแห่งเลย เขาบอกว่าไม่เข้าทำ ใช้ไม่ได้ ต้องแก้ ทำไมท่านไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ไม่เคยไปที่ไหนเลยหรือ ทำไมท่านจึงไม่ฟังนะครับ เพราะฉะนั้นที่สำคัญแม้กระทั่งฟังมาเองก็ตามในฐานะท่านเป็นประธานคณะกรรมการ ท่านทำไมจึงไม่อธิบายให้กรรมการเสียงข้างมากของวุฒิสภา เราให้เข้าใจ ถ้าเข้าใจแบบที่ว่าการกรรมการเสียงข้างมากก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขคัดถอนไปเห็นใหม่ครับ นี่แสดงว่าท่านประธานกรรมการท่านทำงานน้อยไปหน่อยนะครับ ผมคิดว่าอย่างนั้น ก็อยากตั้งคำถามท่านนี้แหละครับ ๒ คำถาม แต่ที่สำคัญเมื่อสักครู่นี้ฟังท่านผู้ซึ่งใจดีมาก ประเด็นตรงท่านว่า ท่านบอกว่าต้องเป็นผู้มีความรู้ มีความสามารถ ฟังทั้งข้อเท็จจริง และปรับทั้งข้อเท็จจริงเข้ากับข้อกฎหมาย ท่านครับ ผู้พิพากษาสมทบ แล้วผู้พิพากษาสมทบ เขาเอาคนที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม คนเหล่านี้เมื่อฟังแล้วก็จะรู้อะไรผิด จะรู้ว่าอะไรถูก จะรู้ว่าน้ำหนักอยู่ตรงไหน จะต้องทำอย่างไร แล้วประสบการณ์เขาเป็นแรงงานมาแล้ว เขาช่างของ เขาเชี่ยวชาญ เขารู้ เขาเข้าใจ เขาก็จะเกิดคุณพินิจได้ การวินิจฉัย การตัดสินใจ ไปซ้ายไปขวา ไปหน้าไปหลัง เขาก็จะตัดสินใจอย่างผู้มีความรู้ก็ไปเป็นผู้พิพากษาสมทบ ก็มีท่านผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องกฎหมายมีอยู่แล้ว ไปดูคณะลูกขุนจริง ที่ประเทศที่พวกท่านพากันชื่นชมที่ใช้ระบบลูกขุนก็ตามอะไรก็ตาม เห็นไหมอดีตที่ผ่านมา อะไรที่ผ่านมาก็ไม่ได้บอกอย่างนี้หรอก อย่างนี้เป็นต้น ผมว่าท่านตัดออกเสียเถอะ ขอบพระคุณมากท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิญญูครับ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งถวิ ๑๑/๑

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ กระผม นายวิญญู อุพารกุล สมาชิกวุฒิสภาสกลนคร ผมเรียนท่านประธานฯ ครับ ด้วยความภูมิใจ คุณพ่อผมจบ ป. ๔ เท่านั้นครับ และผมเชื่อว่าสมาชิกฯ หลายคนก็คงใกล้เคียงกับของผม และคุณพ่อหุคอะไรขึ้นมา ผมก็เคารพครับ และยอมรับในเหตุผลของท่านที่สั่งสอนผมมา ผมอยากเรียนตามท่านประธานครับ ท่านประธานในฐานะที่อยู่กับแรงงานมา โดยตลอด อาจจะไม่ได้หากินกับแรงงานนะครับ แต่อยู่กับแรงงานมา โดยตลอด แรงงานนี้ผมคิดว่า ตัวแรงงานเองเขาคงไม่ได้จบมัธยมปลายทุกคนนะครับ และส่วนใหญ่ก็คงจะไม่จบมัธยมปลาย แล้วเราจะให้ตัวแทนของเขาที่เคารพนับถือ ซึ่งคลุกคลีกับเขานี้มีอาวุโส มีประสบการณ์เป็นที่เคารพนับถือของแรงงานเพื่อจะไปเป็นตัวแทนฝ่ายแรงงาน ฝ่ายลูกจ้าง ขึ้นมานี้ เราไปปิดกั้นเขาทำไมนะครับ และในมาตรา ๑๔/๒ ท่านยังบอกด้วยว่า ผู้ที่จะเข้าสู่ตำแหน่งจะต้องได้รับการอบรม ผมว่าอ่านหนังสืออ่านออก อ่านภาษาไทย อ่านออก แล้วเข้ารับการอบรม ผมว่าได้แล้วครับ ประสบการณ์ อายุ อาวุโสที่ท่านกำหนดไว้ อายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ เขามีอาวุโส เขามีครอบครัวแล้วน่าจะไม่ต้องไปปิดกั้นเขา นะครับ ในตัวแทนของนายจ้างผมเข้าใจ ส่วนใหญ่จบแล้ว อย่างแต่จบมัธยมปลายเลย จบปริญญาตรีกันหมดแล้ว แต่ตัวแทนของลูกจ้างนะครับ ถ้าเขาจบสูงเขาไม่เป็นลูกจ้าง หรอกครับ แล้วต้องยอมรับนะครับท่านประธานฯ คนที่จบ ม. ปลาย ส่วนใหญ่ก็ต่อปริญญา และพวกต่อปริญญาที่มีพวกฟ้องอีกต่างหาก ถ้าเกิดเขาไปจบจุฬาฯ เหมือนท่านประธาน คณะกรรมการ แล้วยังจะมาเป็นคู่กรณีด้วยกันจะสมยอมกันหรือเปล่า ผมว่าเอาที่เรียน คำ ๆ ไม่เสแสร้งครับ จบสูง ๆ เสแสร้งเยอะ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัธ ดิงสมิตร ครับ ผู้พิพากษาหัวหน้า คณะศาลอุทธรณ์ ประจำสำนักประธานศาลฎีกา เชิญครับ

นายวัธ ดิงสมิตร (ผู้ชี้แจง) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วัธ ดิงสมิตร นะครับ ในประเด็นนี้ทางสำนักงานศาลยุติธรรมได้ยกร่างพระราชบัญญัติ นี้ขึ้นมา นะครับ โดยมีความในมาตรา ๑๔/๑ (๔) กำหนดเรื่องการศึกษาตั้งแต่ต้นนะครับ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

เปล่งหวี ๑๑/๒

แล้วก็ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนฯ โดยไม่มีการแก้ไข จึงขึ้นมาถึงวุฒิสภาก็ไม่มีการแก้ไข แต่ตัวมีการสงวนความเห็นไว้ นะครับ ผมก็อยากเรียนข้อเท็จจริงแล้วก็ขอกฎหมายอยู่บางส่วน สำหรับขอกฎหมายก็มีพระราชบัญญัติที่ใกล้เคียงกับร่างพระราชบัญญัตินี้คือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนได้กำหนดในเรื่องนี้ไว้เหมือนกัน ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๖ (๔) ได้กำหนดไว้เรื่องว่าให้มีพื้นความรู้นี้นะครับ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งขณะนั้นศาลยุติธรรมยังสังกัดกระทรวงยุติธรรมอยู่ ปัจจุบันเราแยกออกจากกระทรวงยุติธรรมแล้ว เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็จะตีความได้ว่า หมายถึงที่กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมกำหนดคนะครับ ซึ่งในศาลเยาวชนผู้พิพากษาสมทบก็ได้มีการกำหนดพื้นความรู้ไว้ แต่ว่าเปิดกว้างไว้ให้กำหนดต่างหากเป็นกฎหมายลูกหรือว่าเป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนดคนะครับ อันนี้เป็นข้อแรกนะครับ ซึ่งเรามีกำหนดมาตรฐานนี้เหมือนกัน

- ๑๒/๑

ส่วนข้อ ๒ ก็คือว่าในข้อเท็จจริงแล้วนี่นะครับ การทำงานเป็นผู้พิพากษา ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษาประจำ หรือผู้พิพากษาสมทบที่เกี่ยวข้องอยู่กับเรื่องคดีความในศาล นี่นะครับ ซึ่งการมีพื้นความรู้เหล่านี้ก็เป็นส่วนที่ช่วยให้ได้ทำการพิจารณาพิพากษาคดีที่ได้ใกล้เคียงกับข้อกฎหมายแล้วก็ข้อเท็จจริงมากที่สุดนะครับ แล้วก็ในเรื่องการศึกษา นี่เองนะครับ รัฐธรรมนูญปัจจุบันนี้ก็ได้อนุญาตไว้ในมาตรา ๔๓ ว่า จะต้องให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย เรื่องมัธยมศึกษาตอนต้นหรือตอนปลายนี่อีกเรื่องหนึ่งนะครับ อีกประเด็นหนึ่งซึ่งสามารถที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าที่ประชุมเห็นสมควรนะครับ จะให้ระบบของศาลเยาวชนนี้ก็ได้นะครับ เป็นไปตามที่ ก.ค. กำหนดจะเป็นพื้นความรู้ นะครับ พื้นความรู้ที่ว่านี้อาจจะไม่จำเป็นถึงขนาดว่าต้องจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา อย่างที่กำหนดไว้ร่างปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้ครับ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงอีกอันหนึ่ง

สำหรับเรื่องอื่น ๆ ในทางปฏิบัติก็มีข้อเท็จจริงอยู่หลายเรื่องด้วยกัน จึงอาจจะไม่สะดวกในการที่จะพูดในที่ประชุมแห่งนี้ แต่มีที่มารวาก็เพื่อจะได้มีมาตรฐานหนึ่งซึ่งจะได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามก็มีข้อยกเว้น ตามมาตรา ๑๔/๒ (๔) นี่นะครับ ก็คือมีข้อยกเว้นว่า คือเว้นแต่เคยเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานมาแล้ว การศึกษานี้ก็ไม่จำเป็นนะครับ ก็สามารถที่จะได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานตามร่าง พ.ร.บ. นี้ได้นะครับ เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมแห่งนี้ถ้ามองอีกแง่หนึ่งนะครับ กำหนดพื้นความรู้ไว้อย่างทำนองของศาลเยาวชนนี้ก็ไม่ใช่ไร้น้อยนะครับ ก็ใครเสนอเป็นประเด็นเพิ่มเติมมาอีกอันหนึ่งให้พิจารณา ถ้าที่ประชุมเห็นว่ามาตรา ๑๔/๑ (๔) นี้ยังมีข้อที่น่ารังเกียจอยู่มาก ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

นิจกานต์ ๑๒/๒

นะครับ เป็นปลัดกระทรวงแค่ ๒ ปี ก็เข้าใจเรื่องแรงงานดี สถานการณ์ในเรื่องของบุคลากรที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบนั้นค่อนข้างจะมีปัญหาในเชิงปฏิบัติในการคัดเลือกกันเข้ามา เพราะฉะนั้นอย่างที่ทราบกันอยู่นะครับ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปราย ด้วยเหตุนี้ทางรัฐบาลก็ดี หรือทางศาลก็ดี ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายอันนี้ในการคัดเลือก จึงพยายามที่จะกำหนดคุณสมบัติโดยเฉพาะเรื่องการศึกษาไว้ สำหรับการศึกษานั้นเราได้ผ่านกฎหมายมาหลายฉบับ ไม่ว่าพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายอื่น เราก็กำหนดในเรื่องมาตรฐานของการศึกษาไว้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนส่วนตัวว่า ผมไม่มีรายได้หรือประโยชน์จากการใช้แรงงานนะครับ หรือหาประโยชน์กับผู้ใช้แรงงาน ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดทั้งหลายนั้นก็เข้าใจนะครับ ท่านคงจะหยอกล้อผมเล่น ในฐานะที่คนคุ้นเคย ต้องขอขอบพระคุณมาก สถานะนี้เป็นสถานตรงเกียรติ เราเอาเรื่องประโยชน์ของชาติบ้านเมืองมาเป็นเรื่องกำหนดวิธิตัดสินใจของเรา ผมขออนุญาตยืนยันความร่างเดิมของกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญแพทย์หญิงมาลินี แล้วอาจารย์แก้วสรร แล้วอาจารย์จิมศักดิ์นะครับ เพราะว่าท่านผู้แปรญัตตินั้นได้อภิปรายไปแล้ว เคี้ยวรอบสองทีหลัง ท่านแพทย์หญิงมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ คะ ขอบคุณคะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ดิฉันคิดว่าอย่างนี้นะคะ คือในใจนั้นนี้ถ้าหากว่าพูดถึงสมาชิกรัฐสภาซึ่งสูงสุดที่อยู่ที่นี่นะคะ ไปกำหนดวุฒิอะไรนี้ ดิฉันพูดจริง ๆ แล้วยังไม่กระดากใจเท่ากับผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงาน เพราะว่าเราอยู่กับแรงงาน เราต้องเข้าใจเนื้อหาของแรงงาน แล้วก็ไปตัดสินผู้ที่จะมาเป็นตัวแทนของเขาเนี่ย รู้สึกว่าไม่มีความเป็นธรรมเลยนะคะ นั้นข้อหนึ่งนะคะ เพราะว่าบุคคลเหล่านี้เนี่ย เขาจะรู้เรื่องของความทุกข์ยากของเขาได้ดีที่สุด นั้นประการหนึ่ง

LIRT
๑๓/๑

ประการที่ ๒ คิดันคิดว่าในขณะที่คุณพ่อ ป. ๔ สามารถที่จะดูแลกิจการได้ขนาดนี้ ก็มีใช้ว่าลูกเขาจะเป็น ป. ๔ อยู่ณะคะ จะมีการพัฒนาการของมันไปเรื่อย ๆ นะคะ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ปิดกั้นในยุคใหม่ ๆ เราก็อาจจะได้คุณพ่อ ป. ๔ มา แต่ถัดไปแล้วก็จะได้เป็นคุณลูกปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก จบจากนอกเอเยอะไรเอเยมานะคะ การวิวัฒนาการหรือพัฒนาการนี้เป็นขั้นตอนไปอย่างนี้ จนไม่น่าที่จะไปจำกัดสิทธิของเขา

ประการที่ ๓ ลองคิดดูนะคะว่า ถ้าเมื่อว่าตามมาตรา ๑๔ (๔) นี้ะคะ ที่บอกว่าสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เว้นแต่เคยเป็นผู้ที่พหุภาษาสมทบในศาลแรงงานมาก่อน ไป ๆ มา ๆ แล้วก็จะมีการคัดอยู่ ๒ กลุ่มในนั้นก็คือกลุ่มจบกับกลุ่มไม่จบ กลุ่มไม่จบจะมาอย่างไรก็แล้วแต่ ก็เลขต้องแบ่งแยกออกเป็น ๒ ส่วนอีก ก็คือว่าอาจจะเกเรมา แล้วก็อาจจะให้เงินไปซื้อเสียงมาหรืออะไรก็แล้วแต่เสร็จแล้วก็จะมีกลุ่มนี้อีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งก็กลายเป็นคน ๒ กลุ่มขึ้นอยู่ในองค์กรนั้น คิดันจึงคิดว่าขอให้ตัดเดอะนะคะ (๔) นี้คะเพื่อเกิดความสมานฉันท์ แล้วเป็นไปตามธรรมชาติของนะคะ ขอบคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๘ บังเอิญรายละเอียดในการทำรายงานเอกสาร ไม่ชัดเจนเท่าไร ที่นี้ในส่วนที่มีการแปรญัตติ (๔) ที่ขอตัด ไม่มีการแก้ไข กรรมการ ไม่มีการแก้ไขนะครับ เพราะฉะนั้นผู้ที่ขออภิปรายได้ ก็คือผู้สงวนคำแปรญัตติหรือผู้แปรญัตติเท่านั้น ตอนนี้ผมก็อนุญาตไปแล้ว ผมอนุญาตให้ถามอีกสั้น ๆ นะครับ เป็นประเด็นที่บังเอิญมีท่านผู้ชี้แจง ซึ่งเป็นผู้พิพากษามาขอชี้แจงด้วยนะครับ เป็นประเด็นที่อยากจะทำความเข้าใจ เนื่องจากว่าในเรื่องคุณสมบัติคงมีความสำคัญนะครับ ผมจะให้อีกสักท่าน ๒ ท่าน แล้วก็ขอมติเลยครับ

เชิญอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมใคร่ขอเรียนถามท่านกรรมการนะครับ กฎหมายปัจจุบัน ไม่มีการกำหนดพื้นความรู้ใหม่ครับ มีข้อที่ ๑ ถ้าใช่ทำไมเขาไม่กำหนดคนนะครับ เท่าที่ผมเคยเรียนกฎหมายแรงงานมา ถ้าผมเข้าใจไม่ผิด

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐวิธา (น) ๑๓/๒

นี่นะครับ ประเด็นเขาเน้นกันอยู่ที่ความเป็นผู้แทน เคยเป็นกรรมการสหภาพแรงงานหรือเป็นผู้แทนลูกจ้าง เขาเสนอขึ้นมาความสำคัญอยู่ตรงนั้น ไม่เหมือนกับศาลเด็กอย่างที่ท่านพูด นะครับ ศาลเด็กไม่มีผู้แทนเด็กอะไรนะครับ ไม่มี เพราะฉะนั้นท่านจะ ไปกำหนดควมดีอย่างไร ก็ขอเชิญ รัฐจะมากำหนดคอย่างนั้นอย่างนี้ก็ได้ แต่ในกรณีแรงงานเขาเน้นที่ความเป็นผู้แทน และขออภัยนะครับท่านประธานฯ ครับ ที่ท่านประธานคณะกรรมการ ไปอ้าง อบต. อะไรนั้นก็เปรียบเทียบไม่ได้ครับ อันนั้นผู้แทนท้องถิ่น แต่กรณีนี้เป็นกฎหมายแรงงาน เป็นเรื่องกลุ่มผลประโยชน์ เขาเน้นที่ความเป็นผู้แทน เป็นกรรมการสหภาพ หรือมาจากที่ประชุมลูกจ้างที่ผมเรียนมาเป็นอย่างนั้น เขาถึงไม่มีพื้นความรู้ พื้นความรู้จะเป็นเท่าไร ก็แล้วแต่รัฐจะให้ แต่จะมาตั้งคำถามเป็นประตูลใหม่เป็นพื้นความรู้นี้ ผมเข้าใจว่ากฎหมายเดิม ไม่มี แล้วความคิดเดิมเขาเป็นอย่างนี้ว่าอย่ามายุ่ง รัฐไม่มีอำนาจเข้าไปยุ่ง ต้องพื้นอย่างนั้น อย่างนี้ ผู้แทนของเขาสอดเข้าไปทำไม นี่คือประเด็น ผมขอถามว่าของเดิมไม่มีใช้ไหม แล้วทราบไหมว่าความคิดเขาเป็นอย่างไร แล้วขอโทษ ผมขอเรียนถามว่าที่เป็นอยู่ตาม กฎหมายปัจจุบันเราก็มีการอบรมใช้ไหมครับ แล้ว โง่หนักหรือครับถ้าไม่จบมัธยม ศาลไม่ได้ผลเลยใช้ไหม เป็นอย่างนั้นหรือเปล่าช่วยรายงานหน่อยสิครับ บอกว่าวุฒิ ป. ๔ หรือไม่มีวุฒิ หรือมัธยมจะช่วยให้เข้าใจกฎหมายได้ทะลุปรุ ไปร้องช่วยเรียนหน่อยสิครับ มีเหตุผลอะไรหนุ่ใหม่ครับว่า ถ้าไปกำหนดพื้นแล้วจะรู้ขึ้นแก่ขึ้น ช่วยยืนยันตรงนี้หน่อย นะครับ

- ๑๕/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

และท้ายสุดทุกท่านก็พูดอ้อมอ้อมว่าพูดแทนลูกจ้างมีปัญหา ปัญหาอะไร แล้วถ้ากำหนดขึ้นมาเป็นมัตถยมปัญหานี้หายหรือ อันนี้คำถามทั้งนั้นนะครับท่านประธานฯ เนื้อ ๆ ด้วย กรุณาตอบนะครับ อย่าหลีกเลี่ยง ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรุ่งโรจน์ครับ

นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ แล้วก็สมาชิกวุฒิสภาที่เคารพนะครับ ในประเด็นที่ถามมานั้น เดิมในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติเรื่องวุฒิการศึกษาไว้ ในขณะที่มีการปฏิบัติหน้าที่ผู้พิพากษาสมทบนั้นนะครับ เนื่องจากที่ได้กราบเรียนที่ประชุมมาครั้งหนึ่งแล้วว่า ผู้พิพากษาสมทบนั้นต้องร่วมพิจารณาและพิพากษาคดีที่สำคัญที่ตรงพิพากษาคดี จริงอยู่ครับ ตอนนี้ในการเป็นตัวแทนของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างนั้น หลักเกณฑ์ยังเหมือนเดิมนะครับ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรก็ต้องมาจากฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง และระบบการพิจารณาคดีของศาลแรงงานต้องเป็นระบบไตรภาคีซึ่งตรงนี้ เราไม่ได้กระทบเหมือนกันทั่วโลก เราไม่ได้กระทบ แต่คนที่จะเป็นตัวแทนมาทำหน้าที่เป็นตุลาการมาซึ่งถูกชี้ผิด ชี้ให้ถูกต้องและเป็นธรรมจะต้องเป็นคนที่มีความรู้มีความสามารถ มีคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความรู้ ความรู้ในที่นี้ก็คือความรู้ในการที่จะฟังข้อเท็จจริง ให้ยุติ แล้วก็ต้องมีความรู้ทางกฎหมายอยู่บ้าง ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้ถามว่าและ ไม่มีการอบรมหรือ ก็ขอกราบเรียนว่ามีการอบรมก่อนที่จะมาเป็นผู้พิพากษาสมทบ แต่ในช่วงเวลาที่อบรมนั้นก็ขอกราบเรียนว่าไม่ยาว ประมาณสัก ๒ อาทิตย์เท่านั้นนะครับ ซึ่งไม่สามารถที่จะทำให้กลายเป็นมืออาชีพไปได้ เพราะฉะนั้นคนที่จะสามารถเขียนคำพิพากษา ฟังข้อเท็จจริงและปรับข้อกฎหมายได้ถูกต้องเป็นธรรม ก็ควรจะต้องมีวุฒิพอสมควร ซึ่งวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลายตอนนี้อาจสถิตินี้ก็มีส่วนใหญ่แล้วนะครับ มีถึง ๓๐.๘๖ เปอร์เซ็นต์แล้วนะครับ นอกนั้นก็มียุติถึงปริญญาตรี ๓๓ เปอร์เซ็นต์ ก็ขอกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งนะครับ อันนี้ต้องการที่จะยกวุฒิสภาเพื่อให้เกิดความเชื่อถือ และการตัดสินใจให้ถูกต้องและเป็นธรรม ทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกท่าน เพราะว่าการพิพากษาคดีแรงงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าฟังข้อเท็จจริงผิด อุทธรณ์ข้อเท็จจริง

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนาวิ ๑๔/๒

ไม่ได้ครับ อุทธรณ์ได้แต่ข้อกฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าตัดสินผิดก็จะเป็นปัญหาไม่เป็นธรรม
กับคู่ความ แล้วก็เคยปรับเคยเกิดเหตุการณ์มาแล้วว่า ผู้พิพากษาสมทบ ๒ ท่านนะครับ
ลงชื่อเห็นพ้องด้วยกันทำให้ผู้พิพากษากลางแพ้ไปก็มีบ้างครับ แต่ขอกราบเรียนว่าไม่มากนัก
แต่ก็มีอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะทำให้มีวุฒิพอสมควร ซึ่งวุฒิมัธยมศึกษาคอนปลาย
นั้นก็ไม่สูงเกินไปนักนะครับ ก็ขอกราบเรียนต่อที่ประชุมที่เคารพครับ

-๑๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผู้แปรญัตติก็น่าจะได้อภิปรายครอบคลุมหมดแล้ว
ที่นี้คงเอาสั้น ๆ เพื่อถามประเด็นที่ท่านได้ชี้แจงให้ ท่านจอนและท่านมนตรีครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผมฟังผู้ชี้แจงแล้วผมยังเกิดปัญหา ผมรู้สึกว่าแกมดึกที่คืน คือ

ประการแรก ถ้าบางครั้งผู้พิพากษากลางนี้แพ้ ถ้ามองอย่างนั้นเป็นเรื่อง
เลวร้ายก็ไม่ต้องมีผู้พิพากษาสมทบเสียแล้วสิ ก็ให้ผู้พิพากษากลางเขาตัดสินทุกคดี การที่มี
ผู้พิพากษาสมทบก็เป็นเพราะว่าเขาให้พิจารณาเป็นหมู่คณะ ซึ่งใครจะชนะใครแพ้ผมคิดว่า
ไม่ใช่ประเด็น ประเด็นว่า ๒ เสียงมีเหตุผลมากกว่า ๑ เสียงเท่านั้นเอง ถ้าเป็น ๒ ต่อ ๑
นะครับ

ประการที่ ๒ ถ้าบอกว่าต้องมีความรู้ทางกฎหมายเยอะแยะ ผมคิดว่าอย่างนี้
เราต้องได้ผู้พิพากษาสมทบที่จบเนติบัณฑิตหรืออย่างน้อยก็ต้องจบนิติศาสตร์กระมัง
ผมไม่เห็นในหลักสูตรมัธยมศึกษาที่จะมีเรื่องของกฎหมายมากมายนัก แต่ข้อเท็จจริงนะครับ
ผมเสนอการแก้ปัญหาเรื่องผู้พิพากษาสมทบนะครับ ๑. กระทรวงแรงงานฯ จัดการพวก
สหภาพแรงงานเจ้ทั้งหลาย จัดการผู้นำแรงงานที่คอร์รัปชันให้หมดไป ~~นี่คืออันที่ ๑~~ X
เขารู้ปัญหาทุกคนรู้ปัญหานะครับ

อันที่ ๒ เน้นคุณสมบัติด้านคุณธรรมเป็นหลักนะครับ อย่าลืมว่าในกฎหมาย
ที่แก้ไขนี้มีขั้นตอนการกลั่นกรองอีกขั้นตอนหนึ่งอยู่แล้ว ซึ่งพวกกระผมไม่ได้คัดค้าน
คือสหภาพแรงงานต่าง ๆ ส่งรายชื่อมาแล้วเสนอชื่อมาแล้ว ~~นะครับ~~ ยังมีกรกลั่นกรอง X
อีกขั้นตอนหนึ่งนะครับ อย่างที่ได้อภิปรายแล้วโดยคณะกรรมการของศาลยุติธรรม ผมมอง
ไม่เห็นว่ามีปัญหาตรงไหน อย่างที่หลายคนได้กล่าวแล้ว ถ้าหากว่าเราไปกันเรื่องวุฒิแล้ว
เราไปกันผู้ชี้แรงงานโดยส่วนใหญ่ที่จะมามีส่วนร่วมตรงนี้ ย่อมไม่มีความเป็น
ประชาธิปไตยครับ เรารอให้ระบบการศึกษาดีขึ้นโดยตัวเองดีกว่า แต่ผมก็ยืนยันว่า
คุณภาพ คุณธรรม ความดีนั้น ไม่ได้อยู่ตรงนี้ ผมทำงานด้านเอดส์ (AIDS) นะครับ ผมขอเล่า
นิดเดียวว่าผมจัดอบรมเรื่องของการให้บริการปรึกษา ซึ่งจะต้องเป็นคนทั้งฟังและวิเคราะห์
ที่ดี ผู้ที่ไม่ได้มีวุฒิการศึกษาสามารถเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีได้ สามารถเป็นผู้ที่มีทั้งคุณธรรม

ประเด็นที่ ๓ ทำไมไม่ไปมองในเรื่องของการคัดสรร คัดเลือก แล้วใครเป็นคนคัดเลือกครับ ไม่ใช่ทางแรงงานส่งชื่อขึ้นไปได้เลขนะครับ ต้องไปมีการเลือก แล้วใครคัดเลือก ทำไมไม่ดูขบวนการการคัดสรร คัดเลือก แต่ไปดูเรื่องวุฒิการศึกษา แล้วก็มาโทษก็เลยใส่เข้าไป ผมไม่เข้าใจ อันที่ ๒ ผมยังฟังผมก็ยังไม่เข้าใจ เหตุผลที่ใส่เข้าไปเพราะว่าการศึกษากลับกับ ๑๒ ปี ดูซิดู เมื่อสักครูบอกว่าการศึกษากลับกับก็เลยใส่เข้าไป การศึกษากลับกับ รัฐธรรมนูญเกิด พ.ศ. ๒๕๔๐ หลังจาก พ.ศ. ๒๕๔๐ ค้างไป เขาไม่ได้บังคับถ้าไปเข้าใจแบบนี้ ก็คือคนอายุ ๖๐ ปี ก็ต้องถูกบังคับให้เรียน ไม่ใช่ ไม่ใช่ครับ จะไปกันใหญ่แล้วครับ แล้วก็กลับกับ ๑๒ ปี ก็ยังคุยกันอยู่ว่าขึ้นบนหรือลงล่างอีก ฉะนั้นอันนี้ไม่ใช่เหตุผลเลย ครับ ฉะนั้นก็ต้องบังคับแรงงานหมดก็ไปเรียนจบ ม. ปลายสิครับ ถ้าเป็นตรรกแบบนี้ ไม่ใช่ครับ ฉะนั้นผมยังคิดว่าโดยเฉพาะผมก็ไม่อยากจะพูดยาวหรือครับ เมื่อสักครู เอาเรื่องวุฒิการศึกษาไปผูกกับความรู้แล้วอธิบายเป็นตุ้งเป็นแกวเลย ว่า ถ้ามี ม. ปลาย คล้ายกับจะอิสระขึ้น พิจารณาถูกต้องขึ้น ท่านประธานฯ ประสพการณ์ชีวิตผม ผมจะบอกให้ คนการศึกษาที่ไม่มากมีประสบการณ์ชีวิตนะครับ ทำคุณประโยชน์ให้ประเทศชาติมากกว่า คนมีความรู้แล้วหัวหมอกครับ ประสพการณ์ชีวิตเป็นความรู้ เป็นความสามารถ ความสามารถ จะมีไม่ได้หรือครับ ถ้าเกิดเขาไม่ได้มีความรู้มีทักษะ ท่านประธานฯ ครับ สุดท้ายเวลาที่ผม เห็นวุฒิการศึกษาเรื่องพวกนี้ ผมก็สะท้อนใจ ถ้าผมไม่ตกลงมติ ผมถูกพ่อแม่ผมเลขนะครับ พ่อแม่ผมจบไม่ถึง ม. ปลาย ครับ แต่ผมเคารพ อย่างนั้นให้ท่านกรรมาธิการลองพิจารณา ผมก็ไม่แน่ใจนะครับ ผมบอกแล้วว่าเวลาที่มีวุฒิการศึกษาทำให้ลืมคนเก่า คนแก่ คนมี ประสพการณ์ชีวิต ผมก็ไม่รู้จักใคร อย่างไร แต่ผมก็เชื่อว่าการกรรมาธิการก็ต้องมี อาจจะ ไม่ได้จบ ม. ปลายก็ได้ใช่ไหมครับบรรพบุรุษ เหมือนผมก็ได้ แต่ก็ต้องเชื่อว่าเป็นคนดี เพราะฉะนั้นผมสรุปว่าคัดเถอะครับท่านกรรมาธิการครับ อย่าไปเทียบกับศาลเด็กและเยาวชนเลขครับ เพราะเท่าที่ผมทราบมาก็วิ่งกันฝุ่นคลับเหมือนกันศาลเด็กและเยาวชน ที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงพอแล้วนะครับสรุปประเภท เพราะว่าประเด็นคงจะ จำแล้ว แล้วก็เรื่องนี้ผมก็ให้อภิปรายอย่างกว้างขวางแล้ว เนื่องจากว่าเป็นคุณสมบัติที่มี

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วรนุช ๑๖/๒

ความสำคัญ เคี้ยวให้กรรมวิธีการสรุปแล้วก็ขอมติเลย เพราะว่ายังมีอีกหลายมาตรา
แต่ว่าตรงนี้เห็นว่าเรื่องคุณสมบัติเป็นเรื่องใหญ่ก็เลยเปิดกว้างแล้วก็รับฟังจากฝ่ายที่ปฏิบัติ
คือศาลด้วยนะครับ ท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการนะครับ
ขอชี้แจง ๔ ประเด็นสั้น ๆ ครับ เพื่อตอบคำถามว่าทำไมกรรมการเสียงข้างมากจึงเห็นด้วย
กับการแก้ไขมาตรา ๘ (๔) ให้คงตามร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎร

ประเด็นที่ ๑ คือว่าก็เกิดคำถามเดียวกันในการประชุมของกรรมการครับ
ผมเองและท่านประธานก็ถามประเด็นนี้อย่างหนักว่า แต่เดิมไม่เคยมีย (๔) ที่กำหนด
ภูมิความรู้ โฉนดกฎหมายฉบับนี้จึงได้มากำหนดฐานความรู้มัธยมปลายหรือเทียบเท่าเล่า
นะครับ และที่ผู้พิพากษาสมทบแต่เดิมนี้อย่างไร ทางผู้แทนทางศาลก็ดี ผู้แทนทาง
กระทรวงแรงงานฯ ก็คืนะครับ ก็อธิบายเราพอสมควรนะครับ ซึ่งนำมาสู่ความเข้าใจ
ในประเด็นที่ ๒ ประเด็นที่ ๓ ประเด็นที่ ๔ ดังต่อไปนี้ ความหมายที่กรรมการ
เสียงข้างมากเห็นด้วยหลังจากถกเถียงกันมาอย่างยาวนานนะครับ ก็พบว่า ประการที่ ๑
การกำหนดคุณสมบัติอันนี้เนื่องจากว่ากระบวนการได้สวนในระบบไตรภาคินี้จะต้องพิสูจน์
หลักฐาน ๓ ประการ ก็คือหลักฐานที่เป็นหลักฐานส่วนบุคคลที่สำคัญ หลักฐานส่วนตัว
และที่สำคัญที่สุด ก็คือหลักฐานที่เป็นเอกสาร เพราะฉะนั้นการที่มีหลักฐานเอกสารเข้ามา
ผู้พิพากษาสมทบต้องพิจารณาโดยการอ่านด้วยความเข้าใจ ประสพการณ์อย่างเดียว
ถ้าอ่านด้วยความไม่เข้าใจอย่างเดียวก็น่าจะไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นการพิจารณาหลักฐาน
ที่เป็นเอกสารจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้พอสมควร นี่เป็นเหตุผลประการที่ ๑ ก็คือ
ต้องพิจารณาเรื่องบุคคล เรื่องวัตถุและเรื่องเอกสาร โดยเฉพาะเอกสารนี้ต้องอ่านด้วย
การพิจารณานะครับ

เหตุผลประการที่ ๒ ซึ่งก็ตรงกับทางผู้ที่ขอสงวนความเห็นว่าเป็นสมควรอย่างเดียวกันเหลือเพื่อ ซึ่งก็ถูกครับ แต่ถูกไม่หมด โดยหลักการปฏิบัติ ถ้าท่านดูใน มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔/๑ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) เขาวางคุณสมบัติว่ามีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๓๐ ปีบริบูรณ์ จนกระทั่งมาถึง (๖) (๖) พุทธศัคนะครีว่า ในวันที่ ได้รับการเสนอชื่อผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามมาตรา ๑๔ นั้น แน่นนอนอยู่ ๆ บุคคลที่จะเข้ามา ต้องได้รับการเสนอชื่อ ก็ต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ครับ นั่นคือเสนอคนที่มีความประสบการณ์ แน่ ๆ ไม่ใช่อายุ ๆ ก็เอาคน ไม่มีประสบการณ์มา เพราะว่า เป็นผู้แทนฝ่ายสหภาพเลย เขาต้องเลือกคนที่มีความประสบการณ์แน่นนอน แต่คุณสมบัติบอกว่าเป็นอย่างไรอย่างเดียวกัน ไม่พอ คุณสมบัติก็ต้องมี ซึ่งแน่นอนเขาเสนอคนที่มีความรู้แน่น ไม่เช่นนั้นที่ประชุม ของเขาคงไม่มีการยอมรับ เราก็เลยขอผูกเงื่อนไขอีกประเด็นหนึ่งว่า เอาละ เมื่อมี ประสบการณ์ มีความรู้แล้ว อย่างน้อยก็ต้องมีพื้นฐานความรู้พอสมควร ซึ่งก็มาสอดคล้อง กับเหตุผลประการที่ ๒ ที่ได้เอ่ยอ้างไปแล้ว ก็ต้องพิจารณาเอกสารควบคู่กับวัตถุประสงค์และ ด้วบุคคลด้วย

ประการสุดท้าย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ หลังจากกระบวนการ ได้สวน พิจารณาเสร็จก็จะมีกรเขียนคำพิพากษากลาง เมื่อเขียนเสร็จก่อนจะลงชื่อ คนที่จะลงชื่อต้อง อ่านนะครีว่า ที่เขียนมาหลังจากคุยตกลงกันแล้วจะเซ็นชื่อเลขหรือ หรือจะ ไปทะเลาะกัน ภายหลังว่าที่เซ็นชื่อ ไม่ได้เป็นอย่างนี้ตอนคุยกัน เพราะฉะนั้นเขาจึงให้อ่านด้วยความเข้าใจ เสียก่อนด้วยเหตุแบบนี้แหละครับ คือต้องอ่านเอกสารแต่เบื้องต้นก็ดี ต้องมีพื้นฐาน ประสบการณ์ความรู้ที่ดี และต้องอ่านบทสรุปกลางที่ดี จึงจำเป็นต้องมีความรู้ครับ เราสรุป เป็นดังนี้ครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติที่ประชุมนะครี

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
เรียกชื่อผมแล้ว ผมก็นั่งรออยู่ครี ผมขอถามสั้น ๆ นิดเดียว ขออนุญาตท่านประธานฯ
ครี ขอบพระคุณนะครี เพราะท่านประธานฯ เรียกว่าผมคือจากอาจารย์แก้วสรร แล้วพอดี
เห็นทางโน้นขมือท่านหัน ไปด้านโน้นผมก็รออยู่

ว. ๒๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

พ.ศ. ๑๙/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง : ผมให้ถามที่ข้องใจ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ขอดถามสั้น ๆ นิดเดียว
ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผมค่อนข้างจะเห็นใจกรรมการเสียงข้างมากที่บอกว่า จะต้องคัดคนมีความรู้ความสามารถ
และก็มีคุณธรรม และท่านก็ไปให้ตัววัด คือประกาศนียบัตรว่าจบมัธยมตอนปลาย ผมถามว่า
ประกาศนียบัตรเป็นตัววัดได้จริง ๆ หรือเปล่า ผมเชื่อว่าอันนี้ท่านต้องคิดให้หนักนะครับ
เหมือนกับสมัยหนึ่งเราคิดว่าบุคคลที่เป็นทหารหรือบุคคลอาชีพบางอย่างต้องเป็นผู้ชาย
เท่านั้น แล้วก็ไประบุว่าต้องเป็นผู้ชาย คัดสิทธิผู้หญิง ไปครั้งหนึ่งเลย แต่เราสามารถที่จะวัด
ได้ว่า ถ้าต้องการคนว่ายน้ำเก่งก็วัดที่ว่ายน้ำเก่ง ต้องการคนเขียนคำพิพากษาเก่งก็วัด
ที่การเขียนคำพิพากษา จะต้องการคุณสมบัติอะไรก็วัดตรงนั้น คิดว่าที่เราจะเหมารวมและ
คัดสิทธิคนไปครั้งหนึ่งหรือไม่ ผมตั้งคำถามนะครับ ที่ท่านบอกว่าต้องการคนเขียน
คำพิพากษาได้ ท่านประธานฯ ครับ ผมจบปริญญาเอก ถามผมขณะนี้ผมยังเขียนไม่ได้
แต่ผมคิดว่าทุกคนสามารถที่จะพัฒนาและสามารถที่จะเขียนได้ เพราะฉะนั้นพอมากำหนดว่า
ต้องระดับ ถ้าต่ำกว่ามัธยมเขียนคำพิพากษาไม่ได้ ปริญญาเอกก็เขียนคำพิพากษาไม่ได้
ก็มีเยอะ ~~วัด~~ไม่ได้ตัววัดนะครับ สุดท้ายครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมคิดว่าเราอย่าไปคัดสิทธิ X
แต่เราใช้วิธีคัดเลือก เพราะว่าไม่ใช่มีผู้เสนอแล้วก็จบ ยังมีขบวนการคัดเลือก ผมไม่อยากจะ
เห็นนะครับว่า สภาที่เขาพูดกันว่าชนชั้นใดก็มักจะออกกฎหมาย โดยเข้าใจคนในชนชั้นนั้นดี
แต่อีกชนชั้นหนึ่งเราไม่มีวันเข้าใจเขาเลย ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ไม่ใช่สภาอย่างนั้นนะครับ
ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๑๘/๑

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็คงอยู่ที่ดุลพินิจของที่ประชุมเรานะครับ ผมจะขอ มติว่า สมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงไว้ตามร่างเดิมกลุ่ม เห็นด้วย สมาชิก ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างน้อยหรือผู้แปรญัตติให้ตัดออกก็ลงมติ ไม่เห็นด้วย เจริญลงคะแนนครับ (๔) ให้อภิปรายมาก เนื่องจากว่าเป็นคุณสมบัติซึ่งมี ความสำคัญมาก ถ้ากฎหมายออกไปแล้วคงจะบังคับใช้ตรงนี้ก็เลยให้อภิปรายกันอย่าง ละเอียดถี่ถ้วนพอสมควร ปิดการลงคะแนน รวมผลคะแนน

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเสียงข้างมากเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อ ไปเป็นมาตรา ๑๔/๑ (๑๓) ซึ่งมีผู้สงวนคำแปรญัตติคือ ท่านสุรสิทธิ์เจริญครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ก่อนถึงวงเล็บที่ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้ นั้น มี (๑) มาตรา ๑๔

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีการแก้ไขเพิ่มเติม เอาใน (๑) ก่อน

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : ผมพูดได้เลยไหมครับ (๑)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ได้ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร เนื่องจากคณะกรรมการมีการแก้ไข มาตรา ๑ แต่มาตรา ๑ ถ้าผมจะไม่กล่าวถึง (๑) มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมเป็น มาตรา ๑๔/๑ (๑) ถ้าผมไม่พูดถึงมาตรา ๑ แก้ไขมาตรา ๑๔ จะไม่เข้าใจ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสามารถอภิปรายรวมประเด็นได้เลย ไปครอบคลุม ที่ท่านแปรญัตติไว้ด้วยเลยในกรณีที่ท่านขอตัด เจริญเลย

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

พฤษภาคม ๑๘/๒

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (ทิจิตร) : กราบเรียนอย่างนี้ นะครับว่า ผมจะขออนุญาตไปพูดถึงมาตรา ๗ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งมีการแก้ไข เพราะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๘ ที่ผมจะพูดนี้ ดังนั้นผมจำเป็นต้องขออนุญาตเพื่อให้เข้าใจ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ณ ที่นี้ได้เข้าใจเหตุผลที่ผมไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ผมจะอภิปรายอย่างนี้นะครับว่า มาตรา ๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ (๑) ผมจะตั้งเป็นคำถามว่า ใน (๑) ของมาตรา ๗ ผมสงสัยมากกว่า ให้สมาคมนายจ้าง ใน (๑) มีกรณี ๒ กรณี ก็คือสมาคมนายจ้างกับสหภาพแรงงานเป็นผู้เสนอชื่อผู้ที่จะให้คณะกรรมการตุลาการพิจารณาเพื่อให้เป็นผู้พิพากษาสมทบ ในกรณีนี้ (๑) บอกว่าต้องให้อธิบดีเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔/๑ (๕) และ (๖) อันนี้ผมเห็นด้วยที่ไม่มีการแก้ไข แต่ผมสงสัยว่าในอนุเดียวกัน ในกรณีที่ประชุมลูกจ้างและที่ประชุมนายจ้างเสนอชื่อผู้ที่จะให้คณะกรรมการตุลาการเลือกผู้พิพากษาสมทบทำไม ไม่ให้อธิบดีตรวจสอบคุณสมบัตินี้จะโยงกันแล้วนะครับ

- ๑๕/๑

แล้วมา (๒) ผมกลับแปลกใจอีกนะครับ ผู้เสนอชื่อที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบเสนอโดย
 กระทรวง แต่กลับไปแก้ไขให้อธิบดีไปตรวจสอบการทำงานของกระทรวง ผมตั้งคำถามว่า
 ทำไมลังเลกันแบบนี้ ที่ประชุมนายจ้างเสนอกลับ ไม่มีการตรวจสอบเลยนะครับ ลองดู
 นะครับ ย้อนไปดูอีกที ท่านคณะกรรมการครับ ผมว่าแก้มาผิดแล้ว ผิดเด็ดขาดเลยครับ
 คราวนี้ผมก็ย้อนมาถึงมาตรา ๑๔/๑ (๗) ซึ่งแก้ไขโดยมาตรา ๘ มาตรา ๘ (๗) คูสิครับ
 ก็ไปเพิ่มเติมซ้ำขึ้นมาอีก ถ้าอ่านจะเห็นครับว่าท่านเพิ่มเติมว่าในวันที่ได้มีการเสนอชื่อผู้แทน
 ฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามมาตรา ๑๔ ลองอ่าน (๕) และ (๖) คุณสมบัติของ
 (๕) และ (๖) สิครับ เขาก็บัญญัติไว้แล้วครับ ในกรณีที่กระทรวงจะเสนอคุณสมบัติต้องมีตาม
 (๕) และ (๖) เพราะฉะนั้นไม่ต้องกำหนดหรอกครับ เพราะใน (๕) และ (๖) เขากำหนดไว้
 แล้วชัดเจนเลยครับว่าถ้าผู้เสนอเป็นสหภาพแรงงานหรือสมาคมนายจ้างต้องมีกำหนดเวลา
 อย่างนี้ ๆ จะไปบัญญัติไว้ให้ซ้ำซ้อนทำไม ผมไม่เห็นด้วยครับ ผมคิดว่าตัดออก ร่างเดิมเขา
 สมบูรณ์อยู่แล้ว เพราะถ้าเสนอไปใหม่นี้ ~~หรือ~~ เท่าที่ท่านเสนอไปใหม่นี้มันซ้ำซ้อน X
 ทุ่มเพื่ออ่านแล้วเดี๋ยวงกัน ไปใหญ่ แต่ผมเน้นว่ามาตรา ๗ ท่านสมควรที่จะพิจารณาใหม่
 แก้ไขใหม่ครับ มาตรา ๗ ลักลั่นแน่นอน ของพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ซึ่งไม่ถูกต้อง
 และไม่เหมาะสมด้วย ส่วน (๑๓) เลขนะครับ ผมอภิปรายที่เดียวเลย จริง ๆ แล้วผมได้ฟัง
 ท่านคณะกรรมการหลาย ๆ ท่านได้ชี้แจงเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็น
 ผู้พิพากษาสมทบแล้วนี้ ผมเห็นเลยว่า การเป็นผู้พิพากษาสมทบจะต้องมีความรู้ด้านกฎหมาย
 เห็นสอดคล้องกับท่านคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นอาชีพทนายความ ไม่สมควรถูกรังเกียจ
 ที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบหรือครับ เพราะรู้ด้วยกฎหมายเป็นอย่างไร กฎหมายแรงงาน
 เป็นอย่างไร ผมอ่านคุณะครับทุกอาชีพเป็น ได้หมด นอกจากอาชีพทนายความ แต่ไม่เข้าใจว่า
 เป็นเพราะอะไรถึงไม่ให้ทนายความเป็นผู้พิพากษาสมทบครับ ถ้าชี้แจงผม ได้สมเหตุผล
 ผมก็คงไม่คิดใจ แต่คิดใจว่า (๗) ของมาตรา ๑๔/๑ แล้วก็คำถามของผมในมาตรา ๗ ที่แก้ไข
 มาตรา ๑๔ (๒) ผมว่าไม่ถูกต้อง ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายอีกนะครับ ใน (๗) ของมาตรา ๑๔/๑ เชิญกรรมการครับ จากกฤษฎีกาครับ เชิญครับ

นายวรรณชัย บุญบำรุง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม วรรณชัย บุญบำรุง จากกฤษฎีกาในฐานะกรรมการ ขออนุญาตชี้แจงในประเด็นแรกเกี่ยวกับความขัดแย้ง ระหว่างร่างมาตรา ๑๔ กับร่างมาตรา ๑๔/๑ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องอ่านประกอบกันอย่างตั้งใจสักหน่อย เพราะมีการขัดแย้งกันอยู่พอสมควรครับ ในตรงส่วนของมาตรา ๑๔ (๑) ตอนท้ายนั้น ที่กำหนดในกรณีที่ไม่มีสมาชิกหรือสหภาพหรือมีอยู่เป็นจำนวนน้อยนั้น เป็นกระบวนการในลักษณะที่ว่าต้องอ่านประกอบกับเงื่อนไขในตอนต้น ในตอนต้นนี้ก็คือให้สมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงานเป็นผู้เสนอแนะครับ เสนอใครก็เขียนไปจนจบทุกขั้นกระบวนการ ก็คือว่าเสนอบัญญัติรายชื่อให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน คือเสนอไปยังอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติเสียก่อนตาม ๑๔ (๑) เสร็จแล้วก็จึงจะเสนอบัญญัติต่อเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม กระบวนการจนจบก็จะเป็นอย่างนั้น ส่วนตอนท้ายมาเขียนเป็นแสดงเงื่อนไขลึกลงว่า ถ้าตอนต้นเงื่อนไขไม่เป็นอย่างนั้น คือเป็นกรณีที่ไม่มีสมาชิกหรือสหภาพแรงงาน หรือมีอยู่เป็นจำนวนน้อยจะอย่างไรก็เขียนในลักษณะเงื่อนไข แต่เพียงว่าก็ให้ที่ประชุมฝ่ายนายจ้างเป็นผู้เสนอ หรือว่าที่ประชุมของผู้แทนฝ่ายลูกจ้างของสถานประกอบการที่อยู่ในเขตศาลแรงงานนั้นเป็นผู้เสนอ ซึ่งก็จะเข้าใจโดยปริยายว่าเสนออย่างไร ก็คือเสนอกระบวนการเป็นไปตามตอนต้นนั่นเอง ก็คือเสนอ ไปยังอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แล้วก็จากอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ก็เสนอมายังทางสำนักงานศาลยุติธรรม

คือกระบวนการตอนต้นนี้เขียนไว้ครบแล้ว เพียงแต่ว่าคอนท้ายมาเขียนเป็นเงื่อนไขว่า ถ้าเกิดกรณีเงื่อนไขตอนต้นที่ว่า ไม่มีสมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงานแล้วจะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายไม่จำเป็นต้องเขียนซ้ำ ย้ำอีกที่คอนท้ายว่าก็ให้ในกรณีหลัง ต้องมานั่งเสนอต่อกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ก็ต้องมานั่งเสนอต่อสำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งจะเป็นการเขียนประโยชน์ที่จำซ้อนพุ่มเพื่อย จนเกินไป แล้วไม่มีการตีความเป็นอย่างอื่นแน่นอน สำหรับตรงส่วนของ (๒) นั้นเป็นการเพิ่มองค์กรกลางหรือหน่วยงานกลางที่ไม่ได้เป็นสมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงาน ซึ่งผู้กรร่างกฎหมายต้องการประสงค์ที่จะให้มีฝ่ายที่เป็นองค์กรกลางสามารถเสนอเข้ามาให้คัดเลือก ได้ด้วย ไม่ใช่เฉพาะสมาคมนายจ้างหรือสหภาพแรงงานซึ่งมีปัญหาอยู่ ปัจจุบันมีการเสนอมา ผู้ที่ไม่ค่อยเหมาะสมเท่าไร ก็อยากจะให้องค์กรกลางที่ไม่มีส่วนได้เสียอะไรกับใครสามารถ เสนอได้ ก็จำเป็นต้องเขียนกลไกไว้ให้ชัดเจนว่าก็เสนอทำนองเดียวกับ (๑) ก็คือผ่าน กระบวนการ ก็เสนอต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตรวจสอบคุณสมบัติของ ตัวผู้ที่ได้รับการเสนอก่อน เพราะเนื่องจากว่าองค์กรกลางที่จะเสนอนี้ไม่ใช่เสนอบุคคลอื่น ทั่วไปไม่ได้ครับ จะต้องเสนอผู้ที่มีคุณสมบัติทำนองเดียวกับที่สมาคมนายจ้างและสหภาพ แรงงานเสนอ ก็คือจะต้องเป็นสมาชิกสมาคมนายจ้างหรือเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ทำนองเดียวกับที่สมาคมนายจ้างและสหภาพแรงงานเสนอเช่นกัน เพราะเนื่องจากว่าจำเป็น ที่จะต้องเสนอคนที่จะต้องเป็นผู้แทนทางฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างเท่านั้น ไม่สามารถไปเสนอ บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เป็นผู้แทนได้ ตามเจตนารมณ์ของระบบไตรภาคี สำหรับมาตรา ๑๔/๑ ที่มาเขียนรองรับไว้นั้น ใน (๑) ก็จำเป็นที่จะต้องเขียนเงื่อนไขทำนองเดียวกับ (๕) (๖) เพราะ (๕) (๖) นี้กำหนดไว้ว่า คุณสมบัติที่จะเสนอนี้เราดูกันในวันไหน (๕) (๖) นี้เขียน บังคับไว้แล้วว่าจะต้องดูในวันที่ได้มีการเสนอชื่อ ในขณะที่ (๑) เป็นองค์กรกลางที่เสนอชื่อ ไม่ได้เขียนเอาไว้ชัดเจน ก็เลยจำเป็นที่จะต้องเพิ่มข้อความไปให้ชัดเจนว่า ในวันที่ได้มีการ เสนอชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามมาตรา (๑๔) นั้นก็จะต้องมีคุณสมบัติ แล้วคอนท้ายบอกว่าคุณสมบัติจะเป็นอย่างไร คุณสมบัติก็คือต้องเป็นไปตาม (๕) (๖) แล้วแต่กรณี ก็คือไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนข้อความใน (๕) (๖) มาซ้ำซ้อนไว้ใน (๑) อีก ก็เลย เป็นการโยงเอา (๕) (๖) มาใช้ เพราะฉะนั้นเวลาอ่านกฎหมายอ่านขั้นตอนก็ต้องอ่านโยงมา

ตั้งแต่มาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๔ (๒) จะโยงไปมาตรา ๑๔/๑ (๓) มาตรา ๑๔/๑ (๓) ก็จะโยงกลับไปอีกทีหนึ่งใน (๕) (๖) ซึ่งอ่านแล้วจะให้ความหมายครบถ้วนทุกกระบวนการ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรสิทธิ์ยังคิดใจนะครับ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ

ผม สุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิจิตร จริง ๆ แล้วการอ่านกฎหมายก็ต้องอ่านโยงอย่างที่ท่านกรรมาธิการท่านชี้แจงนะครับ ถ้าอ่าน (๑) ของมาตรา ๑๔ นักกฎหมายเขาไม่อ่านเหมือนกับท่านละครับ ถ้าจะบัญญัติอย่างที่ท่านเข้าใจ เขาต้องเอาคำว่า “ให้อธิบดีตรวจสอบ” มาอยู่หลังสุดของ (๑) ผมเข้าใจว่าท่านจบกฎหมาย ผมอาจจะมีความรู้น้อยกว่าท่านก็ได้ การอ่านกฎหมายถ้าจะให้ชื่อผู้ที่เสนอ โดยนายจ้าง ที่ประชุมนายจ้างและที่ประชุมลูกจ้างต้องผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติโดยอธิบดีนี่ ต้องยกเอาคำว่า ผ่านการตรวจ ส่งให้อธิบดีตรวจสอบมาไว้ท้ายครับ ไม่ใช่บัญญัติแบบนี้ ถ้าบัญญัติแบบนี้ตีความได้ ๒ นัย ถ้าอ่านตามความเข้าใจของท่านกรรมาธิการที่ถูกชี้แจงมานะ นั้นท่านเข้าใจ แต่ถ้าอ่านอย่างผม ผมเข้าใจว่าไม่ต้องตรวจสอบ ลองอ่านดูสิครับท่านเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ อ่านดูสิครับ มันไม่ใช่เป็นอย่างนั้น ถ้าจะให้อธิบดีตรวจสอบผู้ที่เสนอชื่อโดยที่ประชุมของนายจ้างหรือที่ประชุมของลูกจ้าง ต้องเอาคำว่า “และให้อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน” มาต่อท้ายนะครับ อย่างนั้นถึงจะเข้าใจได้ ผมเข้าใจครับว่า ในมาตรา ๑๔ (๑) เสนอได้ ๒ อย่าง คือ ๑. เสนอโดยสหภาพแรงงานทางฝ่ายลูกจ้าง ๒. เสนอสมาคมนายจ้างทางฝ่ายนายจ้าง แต่ถ้ากรณีไม่มีอย่างนี้ เขาก็ให้ที่ประชุมนายจ้างเสนอและที่ประชุมลูกจ้างเสนอ นี่เป็นอย่างนี้ แต่ถ้าบัญญัติกฎหมายไว้แบบนี้ อ่านแล้วก็ต้องเข้าใจอย่างผมนะครับว่า ถ้าเสนอ โดยที่ประชุมนายจ้างหรือที่ประชุมลูกจ้างแล้วนี้ไม่ต้องผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติ เพราะอะไรที่ผมอ่านอย่างนี้ ก็เพราะผมอ่าน โยงมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติม ในมาตรา ๑๔/๑ กำหนดคุณสมบัติของผู้พิพากษาสมทบไว้ ไม่ต้องไปอ่านซ้ำซ้อนอย่างนั้นเลย ว่า ผู้พิพากษาสมทบที่เสนอ โดยที่ประชุมนายจ้างและที่ประชุมลูกจ้างก็ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔/๑ (๕) และ (๖) อยู่แล้ว

ไม่จำเป็นต้องตรวจสอบเพราะกฎหมายบัญญัติไว้แล้ว แต่ที่ผมสงสัยที่ผมถามเพราะว่า สหภาพแรงงาน ท่านอย่าลืมนะว่าสหภาพแรงงานกับสมาคมฯ นี้ไม่ได้เป็นตัวแทน เนื้อหาที่จะคัดเลือกเหมือนอย่างกับที่ประชุมฯ และที่ประชุมลูกจ้าง ผมถึงตั้งคำถามว่าทำไมเป็นอย่างนี้ ที่ผมตั้งคำถามครั้งนี้เพราะว่าผมมาอ่านในมาตรา ๑๔(๑) นะครับ เขาบัญญัติไว้ชัดเจนแล้ว เพราะว่าเขาโยงไปมาตรา ๑๔/๑ ที่แก้ไขมาตรา ๘ ด้วย อ่านแล้วเข้าใจ ในมาตรา ๑๔/๑ ที่แก้ไขด้วยมาตรา ๘ มาตรา ๑๔/๑ (๑) ที่ท่านมาเพิ่มเติม ถ้อยคำผมมองว่าเป็นการใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือยอย่างชัดเจน ท่านบอกว่ากรมเสนอ จะเสนอ โดยกรมหรือองค์กรต่าง ๆ นั้น ถ้าจะเสนอโดยกรมหรือองค์กรต่าง ๆ เขาก็ต้องพิจารณา ตาม (๖) และ (๕) อยู่แล้ว ถ้าเสนอโดยสหภาพแรงงานก็เป็นไปตาม (๖) ถ้าเสนอโดย สมาคมนายจ้างก็เป็นไปตาม (๕) กฎหมายก็บัญญัติไว้แล้ว ณ วันที่เสนอก็ต้องเป็นไป ตามที่กำหนดใน (๕) อยู่แล้ว (๖) อยู่แล้ว ผมถึงบอกว่าเขียนกฎหมายอย่างนี้ถึงเกิด การตีความกันยุ่งไปหมด ไม่จบสักทีหนึ่ง ผมเห็นว่าร่างเดิมเขายังคืออยู่ ขอบคุณครับ แต่ยังไม่ได้ออบผมเรื่องทนายความนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์) รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับท่านสุรสิทธิ์ครับ กรรมการจะชี้แจงไหมครับ เชิญครับ

นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษา คณะกรรมการ ขอชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องห้ามผู้พิพากษาสมทบเป็นทนายความนั้น ก็ขอกราบเรียนว่าอาชีพทนายความเป็นผู้ที่มีความรู้มีความสามารถ เป็นผู้มีเกียรติ X และผู้พิพากษาอาชีพพวกผมนี้หลาย ๆ ท่านก็มาจากอาชีพทนายความ ซึ่งเป็นอาชีพ ที่มีเกียรตินะครับ แต่บังเอิญทนายความเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมและเป็น ผู้พิพากษาสมทบนี้ไม่ใช่ผู้พิพากษาอาชีพครับ เป็นผู้พิพากษาที่ศาลเชิญมาเป็นครั้งเป็นคราว ท่านลองคิดดูสิครับ ถ้าหากผู้พิพากษาท่านนั้นคอนเข้าท่านขึ้นมาพิจารณาคดีที่ศาล

ในฐานะที่เป็นตุลาการ คอนบ่าหรือวันรุ่งขึ้นท่านไปว่าความในฐานะที่เป็นทนายความนี้ ความเชื่อถือของประชาชนจะมีได้อย่างไร แม้ตัวท่านนี้จะทำตรงไปตรงมาถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์) รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอโทษครับ ขอขจัดจังหวะนิดหนึ่งครับ ขณะนี้เรายังอยู่ใน (๑) ของมาตรา ๑๔/๑ นะครับ ยังไม่ผ่าน (๑) ไปนะครับ (๑) ผมยังไม่ได้ถามมติครับ ขณะนี้ท่านกำลังชี้แจง (๑๑) ไซ้ไหมครับ

นายรุ่งเรือง รินเรืองวงศ์ (ผู้ชี้แจง) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์) รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรูณาอสักครู่ครับ ท่านประธานคณะกรรมการ จะสรุป นะครับ (๑)

นายไสว พราหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อกฤษฎีกาเขาชี้แจงแล้วเราเห็นว่าควรจะต้องให้เกิดความชัดเจนเหมือน (๕) กับ (๖) นะครับ เพื่อให้สอดคล้องกัน ซึ่งจะได้ชัดเจนมากขึ้น กรรมการก็ได้เดิมเข้าไปครับ ผมขออนุญาตยื่นคำถามร่างที่กรรมการเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอให้ที่ประชุมได้พิจารณา (๗) ในมาตรา ๑๔/๑ ของมาตรา ๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมาธิการเพิ่มเติมความเข้ามาใหม่โดยการแก้ไข ในขณะที่มีผู้ไม่เห็นด้วยขอให้คงไว้ตามเดิม จะขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการหรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการกลุ่มเห็นด้วย ถ้าหากว่าเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขกลุ่ม ไม่เห็นด้วย เจริญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน ขอผลคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๓๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการเป็นส่วนใหญ่ นะครับ จะผ่านไป (๑๑) ซึ่งกรรมาธิการ ได้แก้ไขเช่นเดียวกันครับ มีท่านผู้ใดคิดใจใหม่ครับ (๑๑) ครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจ ถือว่าเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการนะครับ ผ่านไป (๑๓) ซึ่งคณะกรรมาธิการแก้ไขเช่นเดียวกัน มีท่านผู้ใดคิดใจใหม่ครับ ท่านสุรสิทธิ์อภิปราย (๑๓) ครอบคลุม (๑๓) แล้ว เจริญกรรมาธิการชี้แจงได้ เจริญครับ

นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ (ผู้ชี้แจง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นายรุ่งโรจน์ รื่นเรืองวงศ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมาธิการ ก็ขอกราบเรียนชี้แจงเรื่องทนายความอีกครั้งหนึ่งนะครับ ก็คือว่า ทนายความนั้นเป็นอาชีพที่มีความรู้มีความสามารถในด้านกฎหมายและเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ท่านผู้พิพากษาหลายท่านก็มาจากทนายความ ซึ่งก็เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ แล้วก็มาเป็นเจ้านายผมนะครับ เป็นใหญ่เป็นโตก็หลายท่าน แต่ที่มาเป็นผู้พิพากษานั้นเป็นผู้พิพากษาอาชีพ หมายถึงว่าขาดจากการเป็นทนายความเลย มาเป็นผู้พิพากษาอาชีพเพียงอย่างเดียว แต่ว่าผู้พิพากษาสมทบนั้น ไม่ได้เป็นผู้พิพากษาอาชีพ เพียงแค่ศาลแรงงานนี้ เจริญให้มาเป็นผู้พิพากษาชั่วคราว ท่านยังมีอาชีพเดิมเป็นทนายความนั้นก็ จะไม่เหมาะสม

เพราะผู้พิพากษานั้นจะต้องเป็นผู้ที่เป็นอิสระ เป็นกลางและเป็นธรรม เขาจะมองว่าไม่เป็นกลาง ท่านมีความรู้ วันหนึ่งท่านขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์ในฐานะที่เป็นตุลาการ แต่อีกวันหนึ่งหรือเมื่อ ๑ เดือนผ่านไปท่านก็มาทำหน้าที่อีกอย่างหนึ่งในฐานะที่เป็นทนายความ บางครั้งในศาลเดียวกันด้วย ประชาชนจะเชื่อในความเป็นกลางของท่านได้เพียงใด แม้ตัวท่านเองนี่นะครับจะเป็นกลางอย่างเต็มที่ ความเชื่อมั่นในความเป็นกลางของท่านสำหรับประชาชนก็ไม่มีการ

- ๒๓/๑

เพราะฉะนั้นเนื่องจากอาชีพนั้นะครับ ไม่ใช่ว่าอาชีพของท่านไม่มีเกียรติ อาชีพของท่าน
มีเกียรติ แต่ว่าบังเอิญขัดกับการเป็นตุลาการ เขาก็เลยห้าม เป็นอย่างนั้นะครับ ขอกราบเรียน
ว่าทนายความไม่ใช่เป็นผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่ใช่เป็นผู้ที่ไม่มีเกียรตินะครับ
มีเกียรติ มีความรู้ความสามารถ แต่บังเอิญอาชีพขัดกันอยู่ แล้วก็เป็นผู้พิพากษาสมทบครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
ผมต้องขอบคุณท่านคณะกรรมการที่ได้ชี้แจงให้ผมเข้าใจนะครับ ในสิ่งที่ผมเป็นห่วงและ
ก็มีปัญหากังวลมากก็คือผมมีใบอนุญาตทนายความนะครับ แต่ผมไม่ได้ประกอบอาชีพ
ทนายความนะครับ ผมประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้าง ผมประกอบอาชีพโรงงาน
อุตสาหกรรม เป็นเจ้าของโรงงานต่าง ๆ อย่างนี้ เพราะว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
บัญญัติคำว่า ทนายความ เพราะปกติแล้วนี้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตทนายความนี้ะครับก็คือ
ทนายความเหมือนกัน เพราะได้รับอนุญาตการเป็นทนายความ พระราชบัญญัติฉบับนี้จะ
ห้ามหรือไม่ที่จะให้บุคคลลักษณะอย่างที่ผมกล่าวนี้เป็นผู้พิพากษาสมทบ เพราะเขาไม่ได้
ประกอบอาชีพทนายความครับ กราบเรียนท่านอย่างนั้นะครับว่าท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
คณะกรรมการว่าปัจจุบันนี้มีหมดเลยไปถ้าตรวจสอบกันจริง ๆ แล้วผู้ที่มีใบอนุญาต
ทนายความที่ประกอบอาชีพอย่างอื่น เขาไม่ได้ประกอบอาชีพทนายความนะครับ ผมเป็น
ห่วงตรงนี้ว่าบุคคลประเภทนี้จะถูกคัดสิทธิทั้ง ๆ ที่เขาก็มีกิจกรรมที่สมควรที่จะเป็น
ผู้พิพากษาสมทบได้ครับ ผมขอคำชี้แจงจากท่านคณะกรรมการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายวัส ดิงสมิตร (ผู้ชี้แจง) : ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ
ผม วัส ดิงสมิตร ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ประจำ สำนักประธานศาลฎีกา
ในฐานะที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และได้รับอนุญาตจากท่านประธานฯ เพื่อให้มา
ชี้แจงเพิ่มเติมนะครับ สำหรับด้านทนายความนี้ะครับ ในระบบผู้พิพากษาสมทบของ

ศาลยุติธรรมนี้ทั้ง ๓ ศาลนี้คือ ศาลเยาวชน ศาลทรัพย์สินทางปัญญา รวมทั้งศาลแรงงานที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นั้นะครับก็จะมีข้อห้ามเกี่ยวกับเรื่องทนายความมาเป็นผู้พิพากษาสมทบใน แต่ละศาลนี้ทุกระบบศาลนี้นะครับ เหตุผลก็อย่างที่ท่านรุ่งโรจน์ได้กรุณาชี้แจงไปแล้วนี้ นะครับ นอกจากนั้นะครับก็มีปัญหาเพิ่มเติมที่ท่านสมาชิกฯ ได้พูดถึงเมื่อสักครู่ที่ว่า ทนายความบางคนก็ไม่ได้ประกอบวิชาชีพทนายความ แต่ก็มีทางแก้ครับท่านครับ ก็คือ ออกจากการเป็นทนายความแล้วก็สามารถที่จะเข้ามาเป็นผู้พิพากษาสมทบได้ เพราะไม่ได้มี ฐานะเป็นทนายความนะครับ ก็สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้ เพราะว่าถ้ามีทั้งฐานะทนายความ และ ได้เป็นผู้พิพากษาสมทบด้วยก็จะมีข้อขัดข้องในเรื่องความรู้ลึกของประชาชนด้วยแล้วก็ อาจจะมีปัญหาในเรื่องการทำงานด้วย ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรสิทธิ์ฟังแล้วไม่คิดใจนะครับ คิดใจไหมครับ ไม่คิดใจนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจนะครับ กับการแก้ไขของกรรมาธิการใน (๑๓) ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบ นะครับ ไปมาตรา ๑๔/๒ ครับ มาตรา ๑๔/๒ กรรมาธิการก็แก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ในขณะที่เดียวกันท่านคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์ ก็สงวนคำแปรญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมแตกต่าง จากกรรมาธิการนะครับ ท่านคำนวณจะอภิปรายตอนนี้เลยไหมครับ เชิญครับท่านคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์ เชิญครับ

นายคำนวณ เหมาะะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวน เหมาะะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ครับ ตามที่ผมได้ขอ แปรญัตตินะครับในมาตรา ๑๔/๒ นั้นนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องของการที่ผู้พิพากษาสมทบนี้ ก่อนที่จะเข้ามารับตำแหน่งนี้นะครับจะต้องมีการอบรมเกี่ยวกับศาลแรงงาน อบรมอำนาจ หน้าที่ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม กำหนดนะครับ

ในการปฏิญาณตนนี้ะครับ จะต้องปฏิญาณว่ามีความเที่ยงธรรม ซึ่งผมก็ได้ขอแปรญัตติ
 ว่าให้เพิ่มความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ก็ต้องขอขอบคุณคณะกรรมการ
 ด้วยที่เห็นพ้องและได้ไต่ลงไป แต่ความจริงแล้วในท้ายของมาตรา ๑๔/๒ ในมาตรานี้
 ผมได้ขอเสนอแปรญัตติ ๒ แห่ง โดยไม่ผูกพันพรรคท้ายของมาตรา ๑๔ โดยไม่ผูกพันคนว่า
 เป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือเป็นผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง แต่อันนี้ทางคณะกรรมการไม่เห็นด้วย
 ซึ่งที่กระผมเสนอแปรญัตติขอเพิ่มคำว่า ผู้แทน ไม่ว่าจะป็นทั้งฝ่ายนายจ้างหรือเป็นผู้แทน
 ของฝ่ายลูกจ้างนั้นะครับ ความจริงแล้วท่านประธานฯ ครับ ถ้ามาดูในหลาย ๆ มาตราที่
 ผ่านไปแล้ว โดยเฉพาะในมาตรา ๗ จะขอแก้ไขในมาตรา ๑๔ ใน (๑) ก็ระบุไว้ระครับว่า
 ผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้าง แล้วใน (๑) ก็มีบัญญัติออกไปว่า ขอเสนอชื่อผู้แทนฝ่ายตน
 ในท้ายของ (๑) นี้ก็มีผู้แทนฝ่ายนายจ้างและมีเอ่ยถึงผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ใน (๒) ก็มีเอ่ยถึง
 ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ในขณะที่เดียวกันในมาตรา ๘ ในการแก้ไข
 มาตรา ๑๔/๑ (๕) ก็มีเอ่ยชื่อผู้แทน ฝ่ายนายจ้างถึง ๒ แห่ง ใน (๖) ก็มีเอ่ยชื่อผู้แทน
 ฝ่ายลูกจ้าง ใน (๗) ก็มีเอ่ยชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้างหรือผู้แทนฝ่ายลูกจ้างถึง ๒ แห่ง ผมคิดว่า
 ในมาตรา ๑๔/๒ ที่ผมขอเสนอแปรญัตติไปนะครับ เพื่อที่จะได้มีข้อความให้ครบถ้วน
 โทน ๆ ก็เอ่ยมาในนี้ก็มีตั้งเกือบ ๑๐ แห่งแล้วนะครับ แต่พอมาตรา ๑๔/๒ นี้ คณะกรรมการ
 ไม่เห็นด้วยก็ปล่อยด้วย ๆ บอกว่าเป็นฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้าง ผมก็แปลกใจนะครับ
 แล้วก็ท่านประธานคณะกรรมการวันที่ผมไปเสนอแปรญัตติ ท่านก็บอกว่าในมาตรานี้
 มาตรา ๑๔/๒ คณะกรรมการเห็นด้วยกับคุณคำนวณในวันนั้นจริง ๆ นะครับ ผมก็นึกว่า
 มีเห็นด้วยกับทั้ง ๒ อัน ที่ผมแปรญัตติในมาตรานี้ ผมเสนอแปรญัตติไว้ ๒ แห่ง แต่ความจริง
 คณะกรรมการเห็นด้วยกับผมแห่งเดียว แต่วันนั้นท่านประธานบอกว่า มาตรา ๑๔/๒
 เห็นด้วย ผมก็เลยออกไป แต่ปรากฏว่าตอนหลังทางเจ้าหน้าที่ก็ได้มาเรียนผมว่า
 ช่วงหลังที่เดิมตัวแทนฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้าง คณะกรรมการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย
 ผมไม่คิดใจแล้วครับประเด็นนี้ แต่เล่าให้ฟังเฉย ๆ นะครับว่า ทำไมมีการเอ่ยขึ้นตั้งหลาย
 มาตราต้องร่วม ๑๐ แห่ง แต่ทำไมตรงนี้เรามาด้วยไม่ระบุไว้ ขอฟังเหตุผล ขอขอบคุณครับ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๒๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดติดใจกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมาธิการนะครับ เชิญกรรมาธิการชี้แจงครับ

นายวัลลภ คังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ คังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมาธิการ ท่านคำนวณว่าท่านบอกท่านไม่ติดใจ แต่ขอฟังคำอธิบายอย่างนั้นไซ้ไหมครับ ขออนุญาตอธิบายสั้น ๆ ครับ เพื่อที่เรายังมีอีกหลายมาตราครับ คือที่ท่านพูดมาแต่เบื้องต้นถูก มาโดยตลอด ก็หมายความว่า มีคำว่า ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง มาตลอด นั่นเป็น ขั้นตอนของกระบวนการสรรหา ก็คือจะเป็นผู้แทนแต่ละฝ่ายเขาหมา แต่ ณ มาตรา ๑๔/๒ นี้เขาเป็นแล้วครับ เป็นผู้พิพากษาสมทบแล้ว เพราะฉะนั้นเขาจะต้องไม่เป็นผู้แทน จะไม่ได้เกี่ยวกับผู้แทนฝ่ายใดทั้งนั้น เขาต้องเป็นกลาง ถ้อยคำสั้น ๆ แค่นั้นครับ จึงไม่มีคำว่า ผู้แทน อยู่ข้างหน้า ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนวณครับ

- ๒๕/๑

นายก้านวม เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ก้านวม เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ครับ ความจริงวันนั้น ถ้าท่านประธานหรือท่านเลขาฯ ชี้แจงผม ผมก็ไม่คิดใจแล้ว แต่บังเอิญวันนั้น ไม่ได้ชี้แจงผม ในประเด็นนี้ ที่ผมกล่าวมาไม่ใช่อะไรนะครับ เพราะว่าในชั้นแรกที่ผมแปรญัตติยังมี มากกว่านี้ถึง ๒ มาตรา ถ้าประธานชี้แจงผมว่าให้ทางกฤษฎีกาก็ดี หรือผู้ที่มาชี้แจงได้มี โอกาสชี้แจงเหตุผล ผมก็รับได้ แล้วไม่คิดใจตั้ง ๒ - ๓ มาตรา ที่ผมขอแปรญัตติ เมื่อท่านเลขาฯ ชี้แจงผมในเรื่องนี้นะครับ ผมไม่คิดใจครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอื่นไม่คิดใจเช่นเดียวกันนะครับ มาตรา ๑๔/๒ เป็นไปตามที่ กรรมการแก้ไขนะครับ ไปมาตรา ๑๔/๓ กรรมการไม่ได้แก้ไข มีผู้สงวนความเห็น ขอแก้ไขหลายท่านด้วยกัน เข้าชื่อสงวนความเห็น มีอาจารย์จอนอยู่ในที่ประชุมนะครับ เชิญอภิปรายครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ การที่พวกกระผมได้ขอเสนอแก้ไขมาตรา ๑๔/๓ มาตรา ๑๔/๓ อ่านว่า “ผู้พิพากษาสมทบ ให้ดำรงตำแหน่งคราวละสามปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ต้องออกตามวาระ ไปแล้วให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้” พวกกระผมขอเพิ่มเติมคำว่า “แต่ทั้งนี้ต้องไม่ดำรง ตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกัน” คือเราเห็นว่าวาระของผู้พิพากษาสมทบนั้นถ้าทำงาน ไปต่ออายุไปเรื่อย ๆ จะเกิดความเคยชินที่จะเอาคนชุดเดิมไปอยู่ตรงนั้น เราเห็นว่าตำแหน่ง ผู้พิพากษาสมทบควรจะมีการเปลี่ยนแปลง ถ่ายเท คงจะให้โอกาสผู้นำแรงงานและ ผู้นำนายจ้างใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่จะเป็นประโยชน์มากกว่า ก็คงมีเหตุผลเดียวกับในตำแหน่ง อื่น ๆ ที่มีการกำหนดว่าไม่ให้มี จะเป็นไปได้ก็วาระ เราเห็นว่า ๒ วาระ ก็ถือว่าเหมาะสมแล้ว ก็ขอเสนอให้ที่ประชุมได้พิจารณาด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผู้ขอแปรญัตติขอเพิ่มความในมาตรา ๑๔/๓ วรรคแรก กรรมการไม่เห็นด้วย อาจารย์มนตรี สันทวิชัย แปรญัตติด้วยจะอภิปรายในนี้เลยนะครับ เชิญครับ

๕๒

ว. ๒๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

จิตติมา ๒๕/๒

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
เมื่อสักครู่มาตราแรกเรื่องวุฒิการศึกษา ก็แพ้ไปแล้ว อันนั้นก็เป็นการจำกัดผู้คนที่มาเป็นผู้พิพากษาสมทบระดับหนึ่ง มาตรานี้ถ้าเราไม่ใส่ตรงในเรื่องของ ๒ วาระติดต่อกัน ถ้าเราไม่ใส่ก็เป็นการจำกัดการทำหน้าที่ของคนที่จะมาทำหน้าที่ตรงนี้อีกระดับหนึ่ง ที่เราใส่ก็เพราะว่าคิดว่าผู้ใช้งานที่ยังมีตัวแทนของเขานี้เขาจะสลับผลัดเปลี่ยนกันมาทำหน้าที่เท่านั้นเอง ซึ่งก็เหมือนวุฒิสภาแหละครับ วาระหนึ่งก็เว้นเพื่อไม่ให้ไปหาเสียง ไม่ให้ไปทำงานอีกอย่างหนึ่งให้มาตรงนี้เต็ม ๆ ทีนี้ถ้าเขารู้ล่วงหน้า เขาจะดำรงตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกัน ไม่ได้ ก็คือวาระหนึ่ง ๓ ปี ก็ ๖ ปี ถ้า ๓ วาระ ก็ ๙ นาน นานแล้วการสัมพันธ์ของผู้คน สังคมไทยมีระบบอุปถัมภ์ หมิ่ไม่หันหรือครับ ใครอยู่ในตำแหน่งนั้นนาน ๆ ก็จะมีระบบอุปถัมภ์อยู่เป็นอาณาจักรอยู่ เพราะไม่อย่างนั้นข้าราชการเขาไม่ย้ายผลัดเปลี่ยนหรือครับ การไปทำงานหน้าที่อยู่ต่างจังหวัด

- ๒๖/๑

ฉะนั้นผมก็ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่จะให้ไม่ใส่ว่าเกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้ เหตุผลที่ได้ยินอยู่เสมอก็คือถ้าเขาถืออยู่แล้ว ถ้าเกิดเขาจะเลือกขึ้นมาอีกก็คัดสรรให้เขาขึ้นมา ท่านอย่าลืมนะครับว่าเขาต้องหยิบมาจาก ผู้ใช้แรงงาน ไม่ได้เลือกเอง เลือกบัญชี ฉะนั้นการหยิบมีคณะกรรมการหยิบว่าจะคัดสรรตรงนี้ตามบัญชีรายชื่อ แต่ถ้าผู้ใช้แรงงานเลือกเองผมคงไม่มาใส่จำกัดไว้หรอกครับ เรื่องการดำรงตำแหน่ง ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้คงไม่ต้องใส่ถ้าเป็นการเลือกโดยตรงของเขาเอง แต่ไม่ใช่ มีการเสนอชื่อตรงนี้คนอื่นเลือกมาบัญชีรายชื่อ ก็เลยฝากไว้ ท่านประธานคณะกรรมการที่รักของผม ท่านไม่ค่อยยอมอะไรเลย ท่านก็รู้ นะครับว่าคนนี้วางอกได้ ท่านก็มีประสบการณ์อยู่ท่านก็รู้ แต่ท่านก็ไม่เอาเหมือนผู้แปรญัตติ โดยสรุปก็คือกันไว้สำหรับให้คน ไม่ไปติดขัดกับตำแหน่งท่านนั่นเองครับ ให้เว้น ๆ บ้าง ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้ เกิน ๒ วาระติดต่อกันไม่ได้ หมายถึงว่าคุณเว้นไปสักครั้งหนึ่งแล้วคุณจะมาทำหน้าที่ใหม่ก็มา เอาอีก ๒ ถ้าคุณจริงจังก็เว้นไปอีกสักครั้งหนึ่งแล้วก็มาอีก ๒ ติดต่อกัน มาสัก ๓ รอบก็พอดีตายพอดีครับ ถ้าอย่างนั้นก็ ได้ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่ทราบกรรมการจะใจแข็งหรือใจอ่อนครับ เจริญกรรมการชี้แจงครับ เจริญครับ

นายวิธ ดิงสมิตร (ผู้ชี้แจง) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ผม วิธ ดิงสมิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการนะครับ ขอเรียนชี้แจงด้วยเหตุผล ๒ ข้อนะครับ

สำหรับข้อแรกก็คือว่าเหตุที่ไม่ได้กำหนดควาระไว้ว่าจะต้องไม่เกินกี่วาระติดต่อกันนะครับ ก็เนื่องจากว่าในระบบของผู้พิพากษาสมทบนี้ะครับ เราจะมีข้อจำกัดในการที่จะได้ผู้พิพากษาสมทบมานี้ะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๑๔ (๑) ซึ่งเราพิจารณาผ่านไปเมื่อสักครู่นี้ะครับ มีการพูดกันว่าในกรณีที่ไม่มีสมาชิกนายจ้างหรือสหภาพแรงงาน อันนี้ก็เป็นเหตุหนึ่งถ้าไม่มีข้อจำกัดมากขึ้นแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นถ้าเรากำหนดควาระไปแล้วก็ยิ่งอาจจะหาตัวผู้พิพากษาสมทบในเขตศาลแรงงานนั้นไม่ได้ นะครับ

ข้อ ๒ ก็คือว่าในระบบของผู้พิพากษาสมทบทุกระบบศาล ทุกศาลตั้งแต่ศาลเยาวชน ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และรวมทั้งศาลแรงงานนี้ด้วย เราไม่มีกำหนดควาระไว้

เหมือนกันครับ เพื่อให้มีการเข้ามาสู่ระบบนี้ได้เต็มที่ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องนี้ครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านมนตรีอีกครั้งครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สนุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผมคุยกับ
ท่านอาจารย์จอนแล้ว คือผมเห็นแล้วผมกลัวผมแพ้ไม่สมศักดิ์ศรีผมนับดูแล้ว ท่านประธานฯ
ดูซิผมให้กรรมการพิจารณาแล้วกันครับ ถ้าท่านกรรมการยังยืนยันกระผมก็ถอนออก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญประธานคณะกรรมการครับ

นายไสว พรหมณี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ ครับ ต้องขอบคุณท่านอาจารย์จอนกับอาจารย์มนตรี ที่จริงเราอยากจะ
เห็นด้วยโดยภาพรวม แต่ว่าเนื่องจากผู้พิพากษาสมทบของศาลแรงงานนี้มีลักษณะ
แตกต่างกันนะครับ ไม่เหมือนวาระต่าง ๆ ที่เราดำเนินการ ที่จริงกฎหมายเขาเขียนไว้ว่า
อยู่คราวละ ๓ ปี แต่ว่าต่อไปจะเป็นอีกหรือ ไม่เป็นก็ได้ เดิมที่นั่นแค่ ๒ ปี ขยายเป็น ๓ ปี
นี้ก็มากพอสมควร เพราะฉะนั้นกรรมการอยากจะยืนยันตามที่สภาผู้แทนฯ นำเสนอมา
ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้ขอแปรญัตติและสงวนฯ ไว้ ไม่คิดใจนะครับ ถือว่าผ่านมาตรา ๘ นี้
ไปทั้งหมดนะครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเราพิจารณาเรียงตามลำดับมาครบแล้วทั้งร่างนะครับ ลำดับต่อไปจะเป็นการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำนะครับ โดยสมาชิกฯ หรือกรรมการ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมด้วยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความมิได้ นอกจากเนื้อความที่ยังขัดแย้งกันอยู่เท่านั้นนะครับ เชิญพิจารณาด้วยคำครับ ไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม หรือจะเห็นชอบด้วยกับร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ขอเรียนเชิญท่านผู้ทรงเกียรติครับที่อยู่ในห้องรับประทานอาหารครับ ได้กรุณาละการกิจ ออกมาลงมติด้วยครับ ตอนนี้เที่ยงพอดีนะครับ ท่านที่อยู่ในห้องรับประทานอาหาร และติดตามการประชุมอยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติ ขณะนี้เรากำลังพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกด เห็นด้วย หากท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ ขอผลคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุม เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมครับ คณะกรรมการมีข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และได้บันทึกข้อสังเกตไว้ในรายงานแล้ว ท่านเสนอที่ประชุมแล้วใช่ไหมครับ มีท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับข้อสังเกตของกรรมการบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส ทินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกับข้อสังเกตของกรรมการ เป็นการจบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑

ว. ๒๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ศสึมา ๒๓/๒

นศรรับ ขอบคณคณศรรมธการทททศนศรรับ รรมท้งผู้ท้กรรมธการเชอญมาซ้แงศด้วยศรรับ
ขอบคณทททศนศรรับ

ศมขอ ปรเรอศควนท้ ๒ ร่งทระราชบญญศศิมหาวิทศลยทศค โน โลศ
ทระจอมเกศศทระนศรเหนือ พ.ศ. .... ซ้งกรรมธการวศศามญศศารณาศเรอศแศ

- ๒๘/๑

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ
 กระผม ผ่อง เล่งอี สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะเป็นประธานคณะกรรมการ
 วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ท่านประธานฯ
 ครับ กระผมนั่งอยู่ตรงนี้ทำงานพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ผ่าน ไปเมื่อสักครู่นี้
 ตลอดเลยครับ แล้วก็ยังไม่ได้รับประทานอาหารเที่ยง และเพื่อนสมาชิกฯ อีกหลายท่าน
 กระผมอยากจะหารือท่านประธานฯ ว่า ถ้าจะได้อุฎาให้พักสัก ๑๕ นาที เพื่อรับประทาน
 อาหารแล้วมา เพื่อกระผมจะได้ขึ้นไปนั่งบนบัลลังก์คอยชี้แจงโดยไม่กังวลเรื่องอาหาร
 เรื่องความหิวนะครับท่านประธานฯ เดี่ยวจะเป็นลม ท่านประธานฯ จะอนุญาตพักการ
 ประชุมพอสมควรรับประทานอาหารได้ไหมครับ นี่เที่ยงพอดีท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : คือโดยปกติที่เราพักกันในที่อยู่แล้วนะครับ ใครสะดวกคอนไหน
 ก็ออกไปรับประทานผลัดเปลี่ยนกันออกไป ในที่ประชุมก็มีผู้นั่งประชุมอยู่บ้าง แล้วก็
 ขณะที่รับประทานอาหารก็มีทีวีวงจรปิดติดตามการประชุมตลอดเวลา เสมือนหนึ่ง
 นั่งอยู่ในห้องประชุมเหมือนกัน แม้แต่ท่านเดินชมทัศนียภาพวิวทิวทัศน์อยู่ในบริเวณ
 รัฐสภานี้ท่านก็สามารถติดตามการประชุมจากเสียงที่ได้ถ่ายทอดออกไปได้ ผมคิดว่า
 เราบริหารเวลาให้เป็นประโยชน์ ท่านขึ้นมาแถลงดีกว่าครับ เพราะว่าถึงแม้ท่านสมาชิกฯ
 เราอยู่ที่ไหนก็ฟังท่านชี้แจงชัดเจนอยู่แล้วครับ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ก็ได้ครับ
 แต่กระผมเข้าใจว่าคงจะขึ้นไปนั่งคนเดียวตอนนี้ละครับ ไม่เห็นมีกรรมการสักท่านเลย
 นะครับ ก็ขอให้ท่านประธานฯ ช่วยกรุณาเชิญกรรมการท่านอื่นขึ้นไปช่วยด้วยครับ
 เพราะว่ากระผมจะต้องสลัดลงไปทานอาหาร ตอนเที่ยงยังไม่ได้ทานเลยครับ ท่านประธานฯ
 ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. .... ขึ้นประจำที่ครับ ขอรบกวนเรียนให้ที่ประชุม
 ได้กรูณาทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวเนื่องด้วยการเงิน

วุฒิสภา ต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็น
กรณีพิเศษ ๓๐ วันแล้ว จะครบกำหนดพิจารณาในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ขณะนี้กรรมการขึ้นมาประจำที่ ๒ ท่านครับ ท่านอื่น ๆ
ขอเชิญครับ มาช่วยท่านห้องด้วยครับ กรรมการท่านอื่นครับ หากท่านประธาน
คณะกรรมการพร้อมเรียนเชิญท่านที่แจ้งครับ เชิญครับ

นายห้อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ห้อง เล่งอี สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะประธาน
คณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ พ.ศ. .... ท่านประธานวุฒิสภาและเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ
ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๐ ตุลาคม
๒๕๔๘ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม -----

โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๘ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายผ่อง เล่งอี้ เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ

๑.๒ นายบุญทัน ดอกไธสง เป็นรองประธานคณะกรรมการ

วิสามัญ คนที่หนึ่ง

๑.๓ นางวิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ

คนที่สอง

๑.๔ นายคำพันธ์ ป็องปาน เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

๑.๕ นายณรงค์ นุ่นทอง เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ และ

๑.๖ นายวิชัย ครอบงุมุติ เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้งบุคคลภายนอกมาเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ คือ ศาสตราจารย์ธีรวิบูลย์ บุญยโสภณ เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญ ท่านดำรงตำแหน่งอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือด้วย

ผลการพิจารณาพระราชบัญญัตินี้มีจำนวนมาตราทั้งสิ้น ๘๔ มาตรา คณะกรรมการวิสามัญได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมจำนวน ๑๗ มาตรา มีการเพิ่มเติมขึ้นใหม่จำนวน ๖ มาตรา แล้วมีการตัดออก ๑ มาตรา นอกจากนั้นก็ได้มีการตราวิสามัญสงวนความเห็นไว้จำนวน ๔ คน คือ นายจอน อึ้งภากรณ์ นางมาลีรัตน์ แก้วก่า นายวรวิทย์ เชื้อเพ็ชร์ นายวีระพล วัชรประทีป แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอคำแปรญัตติโดยสงวนฯ เอาไว้จำนวน ๗ คน คือ ๑. นายจำเริญ จิตรธร ๒. นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ๓. นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ๔. นางเดือนใจ คีเทศน์ ๕. นายทองใบ ทองเป่าดี ๖. นายโสภณ สุภาพงษ์ สำหรับรายละเอียดปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการ

วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. .... ซึ่งได้จัดทำเป็นรูปเล่มแจกให้สมาชิกได้ทราบทุกท่านแล้ว นอกจากนั้นกรรมการ ได้มีใบแก้ไขรายงานของคณะกรรมการซึ่งได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้ด้วยแล้ว อนึ่ง ผมขออนุญาตให้ ศาสตราจารย์ธีรวุฒิ บุญโสภณ อธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการวิสามัญด้วยได้เข้าร่วม ประชุมและชี้แจงข้อข้องใจต่อที่ประชุมตามควรแก่โอกาสอันสมควร จึงกราบเรียนมา เพื่อโปรดพิจารณาและนำเสนอต่อที่ประชุม โดยให้ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตามที่ขออนุญาตให้ท่านศาสตราจารย์ธีรวุฒิ บุญยโสภณ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุมวุฒิสภานั้นขออนุญาตตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๖๐ เราจะเริ่มเรียงตามลำดับมาตรฐานะครับ ตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ เชิญท่านเลขานุการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๕ ไขใหม่ครับ เชิญอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม มนตรี สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาสมุทรสงคราม จริง ๆ แล้ว การแปรญัตติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือเข้ามาในระหว่างที่มหาวิทยาลัย ๒ - ๓ ฉบับ ยังอยู่ในกรรมวิธีการร่วมกัน ซึ่งก็แปรญัตติไปด้วยจนถึงวันสุดท้าย แล้วก็ยังไม่รู้ว่กรรมวิธีการร่วมกันคัดค้านใจประเด็นที่ขัดแย้งอย่างไร แต่ประเด็นเรื่องมาตรา ๕ ที่เขียนไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ” ผมกับอาจารย์จอนก็คิดเหมือนกันว่าจริง ๆ แล้ว คำว่า มหาวิทยาลัยของรัฐควรจะใส่ไว้ในกฎหมาย เพราะอย่างไรก็ยังเป็นของรัฐอยู่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน มีข้าราชการอยู่ มีสถานที่ มีตึกกรมบ้านช่อง แม้แต่บ้านช่องครูบาอาจารย์อะไรต่าง ๆ นี่เป็นสมบัติของแผ่นดิน เป็นสมบัติของรัฐ ก็เลยอยากจะเขียนไว้ว่า “มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ” ซึ่งไม่ได้ไปกระทบกับอะไรเลยในร่างนี้ เพียงแต่ว่าที่แปรญัตติเข้าไปหวังว่า ก็เหมือนกับมติของวุฒิสภาหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมา แต่เมื่อผมไปดูแล้วในกรรมวิธีการร่วมกันหลาย ๆ ฉบับ ไม่ว่าจะเป็ยเชียงใหม่ มหาสารคาม บุรพา ตรวจสอบดูแล้วนี่ก็กลับไปร่างเดิมของสภาผู้แทนฯ ซึ่งเพื่อไม่ให้เป็ยปัญหามาตรานี้ผมถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ อาจารย์มนตรีเป็นผู้สงวนฯ ขอแปรญัตติไว้กลุ่มหนึ่ง แล้วก็การขอแปรญัตติเป็นเหมือนกับกลุ่มของอาจารย์จอน เชิญอาจารย์จอนครับ

นายจอน อังภากรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม จอน อังภากรณ์ นะครับ ผมเป็นกรรมาธิการ ที่จริงผมน่าจะได้พูดก่อนด้วยซ้ำ ผมเป็นกรรมาธิการ แต่ผมจะนั่งตรงนี้นะครับ ผมไม่ขึ้นไปนั่งข้างบน เพราะว่าเดิมที่การพิจารณากฎหมายนี้ไปได้อย่างรวดเร็วทุกฝ่ายเห็นด้วยกัน มีการประนีประนอมกัน มีการเอาร่างของมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นหลักเกณฑ์ หลักในการพิจารณานะครับ จนกระทั่งเสร็จสิ้นทั้งหมด ผมก็พร้อมที่จะถอนทุกอย่างที่ผมมีสงวนฯ แทบจะผ่านไปได้ด้วยดี จนกระทั่งวันมาประชุมเพื่อสรุปสุดท้ายซึ่งกรรมาธิการหลายท่านไม่ได้มา ผมคิดว่าไม่มีอะไรคงเป็นการแก้ภาษา ก็พอดีมีกรรมาธิการท่านหนึ่ง คือ คุณกำพลเสนอเรื่องโครงสร้างที่เราแก้ตามมหาวิทยาลัยบูรพาให้พลิกกลับให้เป็นไปตามสภาผู้แทนราษฎรหมด คือ โครงสร้างเราพยายามสร้างระบบ โครงสร้างของกฎหมายนี้ให้มีเรื่องของการตรวจสอบเช็คแอนด์บาลานซ์ (Check and balance)-----

ซึ่งตอนนั้นทุกฝ่ายก็เห็นด้วยกันหมด ท่านอธิการบดีเองก็ไม่ได้ท้วงตรงนี้ ก็ปรากฏว่าวันมา
สรุปมีคุณกำพลเสนอกลับคำโดยอ้างว่ามหาวิทยาลัยขอนแก่นผ่านกรรมาธิการร่วมกัน
แล้วให้เป็นไปตามมหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่ในขณะที่เดียวกันบูรพา กรรมาธิการร่วมกัน
บูรพาก็ตกลงแล้วว่าไม่ได้เปลี่ยนในส่วนของโครงสร้างนะครับ ตอนแรกผมก็สงสัยว่า
การล็อบบี้ (Lobby) เรื่องนี้มาจากที่ไหน คือไม่ใช่คุณกำพลแน่นอน แล้วคุณกำพลก็ไม่ใช่คน
ไม่คืออะไร ก็มาทราบทีหลังว่าเป็นการล็อบบี้ นี้ก็ว่ามาจากท่านอธิการบดีที่อยู่บนเวที
ด้วย แต่มาทราบทีหลังแล้วผมก็สงสัย เพราะท่านก็ดูเป็นคนค่อนข้างจะดีนะครับ ก็มาทราบ
ทีหลังว่าอันนี้เป็นงานล็อบบี้ใหญ่กว่านั้น เพราะว่ามีกรรมาธิการสภาที่ใกล้ชิดผม ~~XXX~~
ด้วยเรื่องนี้ เป็นแผนของสภาผู้แทนราษฎรนะครับ คือเขาไม่พอใจกับสิ่งที่ เป็นข้อตกลง
ร่วมกัน ๒ สภาในกรณีของมหาวิทยาลัยบูรพา เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยบูรพานี้เขาจะ
ออนโฮลด์ (On hold) ก่อน ผลักขอนแก่นเข้าไปซึ่งใกล้ที่สุดกับความต้องการของ
สภาผู้แทนราษฎรเพื่อพยายามผลักดันให้วุฒิสภาเอาตามขอนแก่นในทุกมหาวิทยาลัยต่อไปนี้
นะครับ อันนี้คือสิ่งที่ผมมองเห็นว่ากำลังเกิดขึ้น ก็เป็นแผนนะครับ เพราะฉะนั้นใครจะ ~~X~~
อภิปรายอะไรตรงนี้ขอให้คำนึงถึงตรงนี้อาจจริง ๆ เบื้องลึกคืออะไรนะครับ แล้วกระผมถือว่า ~~X~~
วิธีการที่เอามาแก้ไขในวันสุดท้ายนี้ไม่ยุติธรรมนะครับ คือผมคิดว่าตอนนี้ก็เป็นการสู้กันแล้ว
ผู้แพ้ก็ไม่ได้ว่านะครับ เพราะว่าอย่างไรพวกผมก็เป็นพวกที่แพ้ตลอดกาลนะครับ แต่ว่าเราก็
ภูมิใจว่าในแง่เรายืนยันในหลักการที่เป็นหลักการที่วุฒิสภาเองยืนยันหัยคเดิม เราก็จะยืนยัน
ตามหลักการที่วุฒิสภาเห็นด้วยมาตลอด เราเห็นว่าเราไม่จำเป็นจะต้องสยบเอาตาม
สภาผู้แทนราษฎรในทุกเรื่อง ไม่อย่างนั้นไม่ต้องมีวุฒิสภาก็ได้ ~~นะครับ~~ ให้สภาผู้แทนราษฎร ~~X~~
กำหนด แต่สำหรับมาตรานี้ ~~นะครับ~~ เพื่อนผมนะครับ คุณมนตรีดอน แต่ผมไม่ถอนนะครับ ~~X~~
เพื่อนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แล้วก็พวกเราต่างคิดตามวิธีของเรา เราไม่ได้มีล็อบบี้กัน
ไม่ได้มีอะไร เราทำตามความบริสุทธิ์ใจแต่ละคน ท่านก็บริสุทธิ์ใจอยากถอน ผมก็
บริสุทธิ์ใจจะยืนยัน เพราะว่าผมคิดว่า ถึงแม้ว่าจะเป็นโหวต (Vote) เดียว ผมถือว่า
มหาวิทยาลัยเราต้องยืนยันความหมายของคำว่า เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ นั่นนะครับมี
ความหมายลึกซึ้ง พอเราบอกว่าเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐนี้ซึ่งจะดูเหมือนรัฐไม่ได้

ต้องการรับผิดชอบเท่าไรนัก คือพูดง่าย ๆ เรากลัวว่าหน่วยงานในกำกับของรัฐที่เป็นมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ นั้นจะค่อย ๆ กลายไปเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน สร้างภาระแก่ประชาชนในการที่จะเข้าไปเรียน สร้างหนี้สิน แม้จะบอกว่ามีไอซีแอล (ICL) กรุณาอย่าพูดถึง ไอซีแอลเลยนะครับ เพราะว่าถ้าพูดถึง ไอซีแอลต้องพูดยาวเลย ผมก็จะมีเรื่องได้ว่าไอซีแอลไม่ได้ทำให้ทุกคนมีโอกาสเรียนมหาวิทยาลัยหรอกนะครับ ค่าเรียนจะแพงขึ้น จะเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนกลาย ๆ นะครับ -----

- ๓๒/๑

เพราะฉะนั้นสำหรับพวกกระผมนะครับ คือผมคิดว่าคุณมนตรีก็เห็นด้วยเพียงแต่ว่าท่านถอน เพราะว่าท่านไม่อยากจะเสียเวลา ผมมีเพาเวอร์ (Power) ว่าแพ้ในตัวแต่ผมต้องการเสียเวลานิดหน่อยนะครับ คือมหาวิทยาลัยของรัฐนั้น หมายถึงว่านี่คือสถาบันที่รัฐจัดไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึง เป็นความรับผิดชอบของรัฐที่จะต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนที่มีความสามารถพอได้เรียน โดยยากจนก็มีโอกาสได้เรียนนะครับ นี่คือหลักการ เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันตรงจุดนี้ครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ในมาตรา ๕ นี้มีผู้สงวนคำแปรฯ อีกกลุ่มหนึ่งนะครับ แล้วก็การขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมคล้ายกับอาจารย์จอนนะครับ ซึ่งยังไม่ถอน แต่ว่าไปขอตัดข้อความตอนท้ายในมาตรา ๕ คือกลุ่มของอาจารย์ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ท่านจะอภิปรายชี้แจงแสดงผลนะครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ นะคะ ทั้ง ๒ กลุ่มนี้จะใช้เนื้อหาอันเดียวกันว่า จะเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ นะคะ ซึ่งเราเองนี่เรารู้แหละคะว่าวันนี้ถึงแม้จะอภิปรายไปจะใช้เวลาเท่าไร จะใช้เหตุผล จะใช้หลักการ จะใช้อะไร ๆ ต่าง ๆ ทั้งหลายทั้งหลายมาเพื่อจะโน้มน้าวจิตใจของเพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรง^{เกียรติ}ศรัทธา เราก็ทราบว่าจะแพ้แหละ แต่เราก็ยังไม่ถอดใจละคะ เราก็ยังเห็นว่า X การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ การที่เราอยากจะเน้นย้ำว่า เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐให้ชัดเจนในเจตนารมณ์ว่า มหาวิทยาลัยนี้ก่อตั้งมาด้วยเงินภาษีของประชาชน อยากจะเน้นย้ำให้เข้าใจแล้วก็คนรุ่นต่อ ๆ ไปได้รับทราบว่ามหาวิทยาลัยนี้ก่อตั้งมาโดยภาษีอากรของประชาชน เราไม่อยากจะกาลเวลาเปลี่ยนแปลงเจตนารมณ์ กลายเป็นว่านักศึกษาที่จะเข้ามาถึงแม้จะมีความสามารถจะมีสติปัญญา แต่ไม่มีเงินนะคะ มหาวิทยาลัยก็บอกว่าแค่ออยู่ในกำกับ ไม่ใช่เป็นของรัฐ เราอยากจะเน้นย้ำว่ามหาวิทยาลัยนี้ยังเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐอยู่ แล้วก็อยู่ในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วย ^{ส่วนนี้ก็เป็นเหตุผล} X ที่ดิฉันอยากจะมารายงานำเรียน แต่ก็ทราบคะว่าผลการโหวตจะเป็นอย่างไร ขอขอบคุณมากคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ของอาจารย์ประทีปนี้เพิ่มเติมจากของอาจารย์จอน คือเสนอขอตัดข้อความตอนท้ายว่า “และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น” คือความแตกต่างอยู่ตรงนี้ เชิญอาจารย์จอน ครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับผมเอาตามของท่านประทีปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์หมายความว่า คำแปรญัตติอันเดียนะครับขณะนี้

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบคุณครับ เชิญกรรมาธิการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก่อนอื่นต้องกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิกฯ ซึ่ง โดยเฉพาะท่านเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ขอภัยต้องอภัยนามคืออาจารย์จอน ว่า ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นนะครับ เราได้ถือหลักเสียงส่วนใหญ่ คือระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่าในระหว่างที่มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นช่วงในขั้นไหนก็ตามแต่ ถ้าสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ในที่ประชุม นั้น ได้มีการเสนอแล้วก็มีมติเป็นเสียงส่วนใหญ่ร่วมกัน ว่าให้มีการทบทวนอย่างไรนั้น เราก็ถือตามหลักนั้น

แล้วประการที่ ๒ ท่านอาจารย์จอน กระผมต้องขอภัยที่เอ่ยนามท่านว่า
 เมื่อเวลามีการอภิปรายเพื่อนสมาชิกฯ บางท่านได้ยกเอาร่างของมหาวิทยาลัยบูรพาซึ่งได้ผ่าน
 ที่ประชุมวุฒิสภา แล้วก็กรรมการร่วมกันของทั้ง ๒ สภา แล้วเป็นบรรทัดฐาน ท่านก็มักจะ
 พูดว่า ถ้าไปเอาอย่างนั้นเป็นบรรทัดฐานก็ให้แก่เฉพาะหัวข้อเรื่องชื่อมหาวิทยาลัยก็แล้วกัน
 ไม่ต้องไปแก้ในเรื่องอย่างอื่นในรายละเอียด กระผมในฐานะประธาน กระผมก็จำได้
 อย่างนั้น ก็แปลว่าที่เดิมท่านยึดเอามหาวิทยาลัยบูรพานั้นความจริงก็คงจะไม่เสมอไป
 สำหรับที่กรรมการ ได้ยื่นไว้ตามร่างเดิมนั้น โดยไม่มีการแก้ไขก็เพราะว่าเห็นจากที่ได้มีการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ หลายฉบับ ไม่ว่าจะป็นร่างพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยบูรพาก็ดี ซึ่งเป็นการพิจารณาในขั้นกรรมการร่วมกันของทั้ง ๒ สภา
 หรือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ อีกหลายฉบับนั้น ก็จะเขียนไปในทำนอง
 เดียวกับร่างเดิมที่มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อ ไม่ให้เกิดปัญหาในการพิจารณาของสภาทั้งสอง
 และเพื่อต้องการ ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านและนำไปใช้ให้เกิดประ โยชน์ต่อ
 ประเทศชาติได้เร็วขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลา ประกอบกับท่านอธิการบดีท่านก็ได้ยืนยันเสมอ
 ว่า ขณะนี้ทางมหาวิทยาลัยของท่านกำลังมีปัญหา ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ออกช้าเท่าไร ปัญหาต่าง ๆ ความสับสนวุ่นวาย ความหวั่นไหวในบรรดาข้าราชการก็ดี
 อาจารย์ก็ดี ศาสตราจารย์ก็ดีที่ทำหน้าที่อยู่ซึ่งล้วนเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกำลัง
 หวั่นไหว กำลังคิดจะไม่แน่ใจว่าถ้าอยู่ต่อไปจะเกิดความเจริญก้าวหน้าหรือไม่ เพราะก็ไม่มี
 อะไรเป็นหลักประกัน บ้างก็กำลังไปหาที่จะไปทำงานใหม่ที่อื่น ก็จะเป็นเหตุให้ทาง
 มหาวิทยาลัยแห่งนี้เกิดความขาดแคลนบุคลากร ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับขวัญกำลังใจ X
 เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนวุ่นวาย เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากที่ประชุมแห่งนี้ว่าเราน่าจะต้อง
 รีบเร่งรัดพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ทันการณ์ ทันเวลา เพราะเวลาเหลืออยู่น้อย
 ถ้าหากว่าจะไม่ให้เกิดปัญหาขัดแย้งระหว่าง ๒ สภาได้ กระผมคิดว่าจะน่าจะเป็นเรื่องที่ดี
 เพราะเราเป็นสมาชิกวุฒิสภานั้นย่อมยึดเอาผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก กระผม
 ขอฝากข้อเสนอไว้แบบนี้รับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : จะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรตามความเห็นของกรรมาธิการเสียงข้างมาก หรือจะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่มีผู้สงวนฯ ขอแปรญัตติไว้จะครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ โดยให้คงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไขกค เห็นด้วย หากเห็นชอบด้วยที่จะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามที่มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้กค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ มาตรา ๕ นะครับ ขอปิดการลงคะแนนครับ ขอทราบผลครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

- ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติจะครบ ส่วนใหญ่ในที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือลงไว้ตามร่างเดิมครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการมาตราต่อไปครับ เชิญอาจารย์คำพันธ์มีอะไรครับ เห็นเห็นด้วยกับกรรมาธิการครับ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ มาตรา ๖ ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ ผมถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับถอน ไม่มีท่านผู้ใดคิดใจจะครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ
 ปกติร่างของมหาวิทยาลัยเกือบทุกร่างก็จะมีคำว่า มหาวิทยาลัย นั้น ๆ ต้องให้ความสำคัญแล้วบางทีก็มีอีกมาตราหนึ่งต้องให้คำนึงถึง หลายมหาวิทยาลัยก็ให้ความสำคัญและคำนึงถึง ผมขอเติมไป มาตรา ๗/๒ “การดำเนินการของมหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการ แนวการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และต้องอยู่ในกรอบของนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้นตาม

กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ตรงนือน้อยที่สุด ๒ – ๓ ฉบับ แม้จะผ่าน
 กระบวนการร่วมกันก็จะมีเนื้อหาอยู่ตรงนี้หมด นอกจากนั้นท่านประธานฯ ครับ
 ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นอกจากจะมีข้อความดังที่ผมอ่านแล้ว ในมาตรา ๘ การดำเนินการ
 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญและคำนึงถึง
 มี ๗ วงเล็บ ไม่ได้มีการตัดออก แต่เพิ่มข้อความที่ผมใส่เข้าไปก็คือ “การดำเนินการของ
 มหาวิทยาลัยต้องให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายและหลักการและแผนการศึกษา
 แห่งชาติ” ในมหาวิทยาลัยบูรพามีรายละเอียดเป็นข้อ ๆ แต่ก็เห็นว่า ถ้าใส่ข้อความตรงนี้
 จะครอบคลุมหมดก็ใช้ข้อความนี้ เชียงใหม่ไม่ได้ตัดนะครับ บอกว่าเขียนไว้ก็ดีแล้ว
 เป็นสิ่งที่ดีก็ดีแล้ว และผมอยากจะเรียนอย่างนี้รับท่านประธานฯ ครับ ท่านประธาน
 คณะกรรมการวิสามัญร่าง พ.ร.บ. นี้ก็อยู่ในร่าง พ.ร.บ. เชียงใหม่กับผม ก็ไม่ได้มี
 การคัดค้านที่จะให้ตัด ถ้าจะเหมือนกันก็ต้องตัด ท่านก็อยู่กับผม ท่านยังบอกเสียด้วยว่า
 ถ้าดีแล้วก็ใส่ไปอีกก็ได้ นั่นเป็นประเด็นที่ ๑ ในมหาวิทยาลัยมหาสารคามมีตั้ง ๖ – ๗
 วงเล็บ แล้วก็มีข้อความแบบที่ผมเขียน ในมหาวิทยาลัยบูรพาก็มีข้อความตรงนี้ที่เขียน
 แต่มหาวิทยาลัยนี้ไม่ใส่ใด ๆ ทั้งสิ้น โผล่ออกมาก็คือเป็นมาตรา ๗ ใส่ไว้แค่
 “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัย พัฒนา”
 ไม่ต้องเขียนกรอบการศึกษาแห่งชาติ ไม่ต้องมีให้ความสำคัญ ไม่ต้องมีคำนึงถึง
 เขียนมาอย่างนี้ไม่ต้องเห็นอะไรทั้งสิ้น -----

ลองพิจารณาเถอะครับท่านกรรมการครับ ลองพิจารณาแล้วอย่างน้อยที่สุดให้มีคล้ายคลึงผมไม่คิดใจถ้าจะใส่อะไรไม่เหมือนก็ได้ แต่น่าจะให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ท่านประธานฯ ครับ อาจจะเป็นไปได้ว่าตอนที่ผมเสนอแก้ไขแปรญัตติเข้าไปเพราะช่วงนี้กำลังเป็นช่วงชุลมุนอยู่ก็เลยไม่ได้ดูรายละเอียด เพราะช่วง ๒ - ๓ มาตราหลัง ๆ นี่เอาตามผม ช่วงนี้อารมณ์อาจจะยังไม่ดี เป็นไปได้เลยครับ เพราะผมอยู่ตรงนั้น เพราะอะไรรู้ไหมครับ ผมแปรญัตติเข้าไปเป็นครั้งแรกที่ประธานขอมติที่ประชุมว่าจะให้ผู้แปรญัตติชี้แจงหรือเปล่า ครั้งแรกที่ ๖ แล้วนี่ขอมติว่าจะให้ผู้แปรญัตติชี้แจงไหม แล้วก็เสียงส่วนใหญ่บอกให้ชี้แจง ท่านประธานก็เลยบอกว่า อย่างนั้นตอนแล้วกันถ้าเสียงส่วนใหญ่เอาอย่างนั้น จริง ๆ ไม่ใช่เรื่องเสียงส่วนใหญ่ตอน ไม่ตอนครับ ผมใช้สิทธิของผม ผมช่วยกรรมการทำงานทำไมไม่เข้าใจตรงนี้บ้างครับ ฉะนั้นท่านประธานคณะกรรมการครับลองพิจารณาประเด็นนี้นะครับ ไปดูสัก ๓ - ๔ ฉบับหลัง ๆ ก็ได้ครับ มติวุฒิสภาเป็นอย่างไร มติกรรมการร่วมกันเป็นอย่างไร ไปดูนะครับ และถ้าในร่างนี้มีอยู่ตรงไหนบอกผมด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการจะชี้แจงตอนนี้เลยหรือครับ เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ กระผมก็ฟังท่านอาจารย์มนตรี กิ่งงนะครับ ไม่ทราบท่านเอาตอนไหนมาพูดนะครับ แต่กระผมอยากจะเรียนว่า เมื่อผมทำหน้าที่เป็นกรรมการร่วมกัน พิจารณาในคณะกรรมการร่วมกัน กระผมเคารพในมติของที่ประชุมวุฒิสภาส่วนใหญ่ และผมก็จะต้องพยายามรักษามติอย่างนี้ให้ได้ เว้นไว้แต่ว่าเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมเป็นอย่างไรเราก็ต้องยอมรับเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่กระผมไม่คัดค้านตอนแรกหรืออะไรนั้นอันนี้อยู่ที่แล้วแต่จะไปประชุมที่ไหน ถ้าไปประชุมที่คณะกรรมการร่วมกันแล้วเสียงส่วนใหญ่แล้วก็เพื่อนสมาชิกฯ บางท่านที่เป็นกรรมการตัวแทนวุฒิสภาก็เห็นคล้อยตามนะครับ เราก็ต้องเห็นคล้อยตาม เพราะฉะนั้นกรุณาเข้าใจนะครับ หน้าที่ที่ไปทำนั้นไม่ได้ทำเพื่อส่วนตัว ไม่ได้ทำด้วยอารมณ์ ไม่ได้ทำเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง แต่ต้องสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ก็คือเพื่อนสมาชิกฯ ส่วนใหญ่ที่ได้มีความเห็นไปอย่างไร อันนี้ต้องเคารพและต้องพยายาม

๓๒

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์ลักษณะ ๓๕/๒

ทำหน้าที่ให้ดีที่สุด สำหรับใน มาตรา ๗/๒ ที่ท่านอาจารย์มนตรีได้ขอแปรฯ ไว้หน้านะครับ ทางคณะกรรมการเราเห็นว่าในมาตรา ๗/๑ ที่คณะกรรมการได้ขอเพิ่มเข้าไปนั้น ได้ครอบคลุมการแก้ปัญหาเรื่องทุนเล่าเรียนของนักศึกษาได้อย่างเพียงพอคืออยู่แล้ว โดยเพิ่มเข้าไปจากร่างเดิมซึ่งไม่มี แล้วก็เห็นว่าถ้าจะปล่อยไปตามร่างเดิม ก็จะไม่สนองเจตนารมณ์ของวุฒิสภาของเรา ซึ่งได้มีความกังวลเกี่ยวกับเรื่องทุนการศึกษาของนักเรียนที่ขาดแคลน หรือที่ยากจน เกรงว่าจะไม่มีทุนทรัพย์พอที่จะเรียนทั้ง ๆ ที่มีความสามารถจะเรียนได้ ก็ได้มีมติให้เพิ่มเป็นมาตรา ๗/๑ เข้าไป เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาในเรื่องนี้ได้ แล้วก็ยังได้บังคับไว้ว่าให้ทางมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้เรียนจนจบปริญญาตรีด้วยนะครับ ก็คิดว่าน่าจะเพียงพอต่อการที่จะแก้ข้อกังวลต่าง ๆ ของสมาชิกฯ บางท่าน ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

- ๓๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์ประทีปก่อนนะครับ แล้วก็มาอาจารย์แก้วสรร เชิญครับ
นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ ค่อกรณีมาตรา ๗/๑ เอามาตรา ๗/๑ ก่อน
ก็แล้วกันค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ดิฉันรับตามลำดับ มาตรา ๗/๑ ไปก่อนดีกว่าครับ หรือจะอภิปรายรวม
ก็ไม่ขัดข้องนะครับ แต่ว่าการขอมติ ผมจะขอลามมติแยกทีละมติ มาตรา ๗/๑ ครั้งหนึ่ง
แล้วก็มาตรา ๗/๒ อีกครั้งหนึ่ง เชิญครับ

นางประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๗/๑
ที่ทางกรรมาธิการ ได้แก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา ดิฉันเองก็คิดว่าเป็นเจตนาที่ดี แต่ยังมีข้อสงสัย
ที่อยากจะกราบเรียนถามก็คือว่า “มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาผู้ผ่าน
เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสศึกษาจนสำเร็จ
ปริญญาตรี” อ่านในวรรคแรกนี่นะคะท่านประธานฯ ดิฉันเองก็มีความสงสัยว่าความหมาย
ตรงนี้เฉพาะนักศึกษาที่ได้เข้ามหาวิทยาลัยแล้ว แล้วก็ไปเรียนไปแล้วหรืออย่างไร แล้วกรณี
ถ้าหากว่านักศึกษาที่เขาจบมัธยมปลายแล้ว ไปสอบเข้า ได้คะแนนดีเลยทีเดียวนะคะ อาจจะอยู่
ในท็อปเทน (Top ten) เลยนะคะ ก็ยังไม่ได้ถือว่ายังได้เข้าใช้ไหมคะ เพราะว่าเขาเป็นเพียง
ผู้ไปสอบเข้า แต่ทางมหาวิทยาลัยจะรับเขาก็ต่อเมื่อเขามีสตางค์ไปเสียค่าหน่วยกิต ไปเสีย
ค่าโน่นค่านี่ ดิฉันก็อยากจะเรียนถามท่านประธานและคณะกรรมาธิการว่า กรณีถ้าหากว่า
เด็กที่มีความรู้ เรียนหนังสือเก่งสอบเข้าและไม่มีสตางค์ไปเสียค่าหน่วยกิตท่านจะพิจารณา
เขาหรือเปล่า หรือว่าจะปล่อยให้เขาว่าคุณจะต้อง ไปกู้เงินที่อื่นมาก่อนจนกว่าคุณจะมา
เรียนในปี ๒ ปีแล้ว แล้วถึงจะมาให้ทุนเขา ตั้งแต่แรกเลยถ้าหากว่าเด็กที่เก่ง ๆ มาสอบได้
คะแนนดีเยี่ยมจะช่วยเขาหรือเปล่า จะช่วยเขาได้อย่างไร ก็อยากจะขอตั้งคำถามคะ
ขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ เรื่องนี้คงต้องเห็นภาพรวมทั้งมาตรานี้ แล้วก็เห็นความเป็นไปทั้งหมด ผมขอเรียนสถานการณ์ให้ทราบว่า มาตรา ๗/๑ เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่วุฒิสภาเราได้พยายามยืนยัน ภาพรวมของการเอา มหาวิทยาลัยออกนอกระบบต้องอย่าให้ไปนอกคอก ต้องสำนึกว่าตัวเองยังเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ วุฒิสภาก็เลยพยายามแก้ไขมาตรา ๕ ว่าเป็นหน่วยงานในกำกับเลย ๆ ไม่รู้เรื่องก็แก้ไขแล้ว แล้วมาตรา ๗/๑ ก็เป็นสิ่งที่เราพยายามใส่เข้าไปในชั้น ม. บูรพา และหลายฉบับ

แต่ความที่ปรากฏในนี้ชัดเจนครับ เามาจากร่างมหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งผมเห็นด้วย
แล้วขอเรียนคณะกรรมการด้วย ร่างมหาวิทยาลัยบูรพาเขาได้ปรับให้ตรงจุดที่ท่านประทับใจ
พูดแล้วว่า “มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาผู้ผ่านเข้าศึกษาใน
มหาวิทยาลัย” ลูกผมสอบผ่านแต่ไม่มีสตาจ์ แล้วไม่มีทุน ยังไม่ได้เป็นนักศึกษา
พอรายงานตัวเงินไม่มีเขาก็ไม่ให้เข้า เพราะฉะนั้นถ้าให้สมบูรณ์ท่านประธานก็เรียนปรึกษา
ท่านกรรมการนะครับ “มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาผู้ผ่านเข้าศึกษา
และนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ขาดแคลนทุนทรัพย์” ก็จะสมบูรณ์ขึ้น ท่านประธานฯ ครับ
หรือจะแต่งจะแก้อย่างไรก็แล้วแต่ท่านกรรมการและที่ประชุม แต่ผมถามว่าทำไมมีมาตรา
นี้ มีเพราะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเอกชน พวกเราวุฒิสภาได้พยายาม
จัดการกับร่างพระราชบัญญัติแรกคือบูรพาให้สำเนียงแล้วก็ยึดไว้ให้มันว่าต้องเป็น
มหาวิทยาลัยของรัฐ ประเด็นที่ท่านอาจารย์มนตรีเสนอแปรญัตติ นั่นก็ใช้นะครับ ร่างบูรพา
ร่างเชิงใหม่ก็มีทั้งนั้นในมาตรา ๗/๒ ว่าการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะต้องอยู่ในกรอบแผนการศึกษา นโยบายการศึกษา
เขาก็บอกมาให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ผลิตวิศวะฯ สาขาอื่นจำนวนเท่าไร
จำนวนนั้นเท่าไร ครึ่งนี้หยุดอย่าผลิตมาก เพราะที่อื่นเขาผลิตเยอะแล้ว อันนี้ก็ยืนยัน
ความเป็นของรัฐ ร่างบูรพาก็มี ก็ไม่มีในนี้อีก ต้องให้อาจารย์มนตรีแปรญัตติมา
ก็กรรมการร่วมกัน ม. บูรพาเสร็จเป็นร่างแรก ก็ส่งให้ทุกกรรมการ ก็เอามาให้หมด
เอามาเฉพาะมาตรา ๗/๑ เรื่องกรอบการศึกษา แผนการศึกษาทำไมไม่เข้ามา ท่านประธานฯ
ครับ ที่สำคัญอีกอันหนึ่ง จำเป็นต้องพูดแล้วต้องมีนะครับ ก็คือเรื่องที่มากรรมการสภา
มหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตัวแทนของรัฐบาลกับพวกเราใน ส.ว. คุยกันเรียบร้อย ตกลง
ผ่านปรนแก้ไขมาเพื่อที่จะให้หลักที่บอกว่า สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิแล้วแต่สภา
มหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งตามระเบียบ พวกนี้ไม่ได้ เราอุตส่าห์แก้ไขให้มีการสรรหาโดยกรรมการ
อุดมศึกษา สภาการศึกษาแห่งชาติ ผู้แทนท้องถิ่น เพื่อจะหาคนดีให้กับพระจอมเกล้าฯ ให้กับ
บูรพา ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ส่งให้ทุกกรรมการว่าไปตามนี้นะ ผมเพิ่งทราบมาพลิกเอา
วันสุดท้ายในวันแปรญัตติ ท่านประธานฯ ครับ ผมขอเรียนความจริงตรงนี้นะครับ

ร่าง ม. บูรพาเสร็จก่อนเพื่อน ผมถูกดึงเวลา ผมเพิ่งเซ็นรายงานเมื่อสักครู่นี้เอง ตอนร่าง
ร่วมกันขอนแก่นวิ่งไปแล้ว ตอนนี้อย่างประธานฯ ไม่ยอมยื่นอีกแล้วนะครับ ตามที่เจรจา
ตกลงไว้ใน ม. บูรพา โดยเฉพาะเรื่องสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เพราะสมาชิกวุฒิสภา
ที่นั่งใน ม. บูรพาถูกเบียดแล้ว แล้วก็อ้อมมาให้ชุดนี้ สืบเรื่องผู้ทรงคุณวุฒิที่เหมือน ม. บูรพา
ออกไปในวันแปรญัตติ นี่คือนี่ที่เกิดขึ้นครับ ถ้าจะพลิกกันตรงนั้น ส่วนอื่น ๆ ที่ดี ๆ
ที่ยังคงไว้ทำไมไม่ใส่มาให้ครับ ต่อไปมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ จะผลิตอะไร
เท่าไรก็ได้ครับ บัณฑิตเท่าไร อะไรอย่างไรก็ได้ มาตรฐานอย่างไรก็ได้ อย่างนั้นหรือ
ทำไมไม่เอามาใส่ พอได้แล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ และแล้วเราไม่ยื่นให้แน่น
เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็อยากได้ยื่นอย่างที่อาจารย์จอนว่า ขอพูดหน่อยอย่างไรก็แพ้ สงสัย
จะเป็นอย่างนั้นครับที่ผมพูดไม่รู้ใคร ได้ยื่นหรือเปล่า เพราะฉะนั้นกรุณาโปรดไปตามเนื้อมือ
ของท่าน สภานี้ไม่เห็นนำอยู่เท่าไรเลย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยภักดิ์)
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ กระผม นายวิญญู อุพารกุล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ผมอยากเรียนถามท่านกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มาตรา ๘/๑ วุฒิสภา แล้วก็สภาผู้แทนราษฎร เห็นมาจนชินตาแล้ว เราถกเถียงกันมาตลอด แต่อยู่ ๆ ก็ผมมาเปิดฉบับนี้มีมาตรา ๘/๑ ประติมากรรมใหม่ขึ้นมาแล้ว ซึ่งเมื่ออ่านจริง ๆ แล้ว ถ้าอ่านคร่าว ๆ คิดว่าคล้ายคลึง แต่เปลี่ยนเลขนะครับ จากผู้ที่กำลังจะเข้า กับผู้ที่จะต้องได้รับผลประโยชน์จากกรณีที่เราไปศึกษาแล้ว ผมฝากกรรมการว่า มาตรา ๘/๑ ในร่างของกรรมการนี้สนับสนุนนักศึกษา ผู้ผ่านเข้าศึกษา กับการที่ว่าจะปฏิเสธรับผู้ใดเข้าศึกษา มันต่างกันมากครับ หลายร่างที่เรา ผ่านไปแล้วผู้แทนฯ เขาก็ยอมรับ ยกตัวอย่าง มหาวิทยาลัยนครพนม ไซ้ใหม่ครับ เราก็รู้ หลายอย่างที่เราตัดไปเขาก็เอาคืนมา แต่มาตรา ๘/๑ นี้เขาไม่แต่ต้องเลขนะครับ ผู้แทนฯ เขาเห็นด้วยครับ แล้วผมเชื่อว่าทุกคนที่มาจากเลือกตั้งเห็นความสำคัญของการศึกษาของผู้ยากไร้ ผู้ขาดแคลนทุนการศึกษา ถ้าอย่างนั้นมาตรา ๘/๑ ของร่างผู้แปรญัตตินี้ชัดเจนครับ อยากฝากท่านกรรมการ แล้วก็ท่านประธานห้องของผมด้วยครับ เราสู้มาตรา ๘/๑ นี้ มาหลายฉบับแล้ว ขอให้เป็นอย่างนี้ต่อไปเถอะครับ สำหรับมาตรา ๘/๒ ท่านกรรมการ โดยเฉพาะท่านประธานผมนะครับ แล้วท่านกรรมการหลายคนคงจำได้ นะครับว่า เราอยู่ใน พ.ร.บ. อาชีวะฯ เหมือนกันร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ก็เป็นสิ่งที่เจริญก้าวหน้าจากอาชีวะฯ ขึ้นมา เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราบอกว่า จะต้องคำนึงถึง กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาตินี้จำเป็นครับ ถ้าอย่างนั้นสักวันหนึ่งผมบอกว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ คงจะไปผลิตนิติศาสตร์ ผลิตรัฐศาสตร์ ซึ่งไม่ได้ตรงตามเจตนารมณ์เดิมเลย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ การที่มี มาตรา ๘/๒ ขึ้นมานี้ เพื่อจะได้ย้ำครับ ว่าการผลิตหรือการจะมีสาขาวิชาอะไรต่าง ๆ นี้ ขอให้คำนึงถึงความจำเป็นและความสำคัญ แล้วก็รากเหง้าของมหาวิทยาลัยเดิม ที่ตั้งขึ้นมาด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ใครจะชี้แจงครับ ท่านอธิการฯ หรือท่านรองฯ เชิญครับ
ศาสตราจารย์ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (ผู้ชี้แจง) : กราบขอบพระคุณ
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านนะครับ กระผม อธิการบดีสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แล้วก็ป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนแห่งนี้ด้วย
ตั้งแต่เริ่มต้นก่อตั้งมา เรียนให้ทราบว่า สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
เป็นมหาวิทยาลัยเดี่ยว แล้วก็โครงการเดี่ยวที่รัฐบาลเยอรมนีให้ความช่วยเหลือตั้งแต่
ปี ๒๕๐๒ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน แล้วก็ปีนี้รัฐบาลเยอรมนีก็ช่วยเหลืออีก ๕๖๐ ล้านบาท
เพื่อมาจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยวิศวกรรมศาสตร์นานาชาติสิรินธรไทย - เยอรมัน ซึ่งกำลัง
ก่อสร้างอาคารอยู่ แล้วก็ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลเยอรมนีและกลุ่มบริษัทเยอรมนี
ปีนี้ที่ ๔๗ กราบเรียนให้ทราบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ นั้นรัฐบาลได้ให้อัตราค่าจ้างกับ
มหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ปัจจุบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีพนักงาน
มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐนี้ ๔๖๑ คน อาจารย์เหล่านี้เป็นนักเรียนทุนจบมาจาก
ต่างประเทศ แล้วก็เมื่อกลับมาแล้วก็มาเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ
แล้วบางท่านเหลืออีกประมาณปีเดียวก็จะชดใช้ทุนหมด ก็จะลาออกไปอยู่บริษัทหมด
เพราะพระจอมเกล้าพระนครเหนือนั้นจะผลิตบุคลากรในสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
เท่านั้น คือสายวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และทางด้าน
คอมพิวเตอร์ ปัจจุบันมีนักศึกษาถึง ๒๐,๔๐๐ คน คณาจารย์ ๗๐๐ กว่าคน และเจ้าหน้าที่
อีกประมาณ ๖๐๐ กว่าคน -----

กราบเรียนให้ทราบว่า มีอยู่ ๒ ระบบที่อยู่ในปัจจุบันที่ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่บังคับว่า คนที่เป็นข้าราชการอยู่แล้วก็สามารถเป็นอยู่ได้จนกระทั่งเกษียณอายุ แต่สิ่งที่ทางฝ่ายบริหาร จะต้องแก้ไขก็คือ นักเรียนทุนเหล่านี้ลาออกไปนี้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ และปัจจุบันนี้บุคคลเหล่านี้ที่กราบเรียนให้ทราบว่า เป็นครู หรือเป็นอาจารย์ที่มีคุณภาพมาก เขาสามารถขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ได้ภายในปีเดียว หรือภายใน ๒ ปี ซึ่งผิดกับสมัยที่เป็นระบบราชการนั้นกว่าจะขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ได้นั้นอาจจะต้องทำงานถึง ๕ - ๑๐ ปี สำหรับคนที่ขยัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพนักงาน มหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งเป็นอาจารย์นั้นมีคุณภาพมาก แล้วก็ตั้งใจทำงาน กระผมในฐานะ ที่เป็นฝ่ายบริหารนั้นก็พยายามที่จะให้ความช่วยเหลือเขา เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ นั้น การเข้ารักษาพยาบาลปัจจุบันนี้ใช้บัตร ๓๐ บาท รักษาทุกโรค เนื่องจากว่าไม่ได้เป็น ข้าราชการโดยตรง มหาวิทยาลัยก็นำเอาเงินรายได้ที่มหาวิทยาลัยมีมาช่วยเหลือบุคคล เหล่านี้ โดยทำประกันสุขภาพให้ ประกันอุบัติเหตุให้ เงินที่มานั้นก็มาจากการให้บริการ ทางวิชาการในด้านงานวิจัยให้กับบริษัทเอกชน แล้วก็จัดอบรมทางด้านเทคโนโลยี ทางด้านวิศวกรรมศาสตร์นั้นให้กับหน่วยงานของรัฐและเอกชน กราบเรียนให้ทราบว่า เกิดปัญหาที่ว่าคน ๔๐๐ กว่าคนนั้นไม่มีพระราชบัญญัติรองรับ แล้วก็ก่อให้เกิดปัญหา ก็คือว่า เขาไม่มีสถานภาพตามกฎหมาย ถ้าร่าง พ.ร.บ. นี้ยังไม่ผ่าน กระผมในฐานะที่เป็น อธิการบดีก็เรียนให้ทราบว่า ปัจจุบันนี้พระจอมเกล้าพระนครเหนือ นั้นยึดมั่นในเรื่องของ การฝึกวิศวกรปฏิบัติ เน้นวิศวกรปฏิบัติเท่านั้น แล้วก็นักวิทยาศาสตร์ที่เชิงปฏิบัติ แล้วก็ ใช้ระบบของเยอรมนีมาโดยตลอด จนกระทั่งถึงปัจจุบัน เมื่อไรก็ตามที่เราไปเปิดสาขาอื่น ซึ่งไม่ใช่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เยอรมนีก็ถอนตัว เราก็จะขาดการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทันสมัยจากรัฐบาลเยอรมนีหรือภาคอุตสาหกรรมของเยอรมนีที่มาช่วยเหลือเรา กราบเรียน ให้ทราบว่าสมัยที่เป็นเทคนิคไทย - เยอรมันนั้น กระผมก็เป็นศิษย์เก่าของที่นี่ แล้วก็ เป็นเพื่อนร่วมรุ่นกับพี่ชายของท่าน ส.ว. แก้วสรรด้วยนะครับ เราเรียน ปวช. ด้วยกัน ตะไบมาด้วยกัน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า ด้วยสิ่งที่ พระจอมเกล้าพระนครเหนือมีในปัจจุบันนี้ก็คือ ความเข้มแข็งของศิษย์เก่า ซึ่งอยู่ในภาค อุตสาหกรรมจำนวนเกือบ ๕๐,๐๐๐ คนที่เราผลิตออกไป คนเหล่านี้ก็กลับมาช่วยสถาบัน

แล้วคนเหล่านี้ก็นำมาลงทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาของสถาบันที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ มาโดยตลอด รวมทั้งกลุ่มบริษัทต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะของกลุ่มบริษัทของไทยเท่านั้น กลุ่มบริษัทของต่างประเทศก็เข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของเงินทุนสนับสนุนคนที่ยากจน แล้วก็อยากจะมาเรียนที่นี่ แล้วก็สิ่งที่พระจอมเกล้าพระนครเหนือทำก็คือ เราให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์นั้นทำงานในช่วงกลางวัน แล้วก็ให้เรียนในช่วงรอบ ๔ โมงเย็นก็มี โดยให้เขามีรายได้เดือนละประมาณ ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาท แล้วก็ยกเว้นค่าเล่าเรียนให้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถือว่าเป็นหน้าที่ของนักการศึกษา แล้วก็หน้าที่ของมหาวิทยาลัย ที่จะต้องทำ ไม่ว่าจะเป็นอย่างเอกชนหรือรัฐบาลก็ตามต้องมองเห็นสภาพจุดนี้ แม้กระทั่ง ปัจจุบันนี้แต่ละคณะก็จะจัดสรรเงินของตัวเองนั้นมาลงทุนการศึกษาของตัวเอง จะไม่มี นักศึกษาคณ โหนดที่เรียนไม่จบปริญญาตรีในพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ส่วนปริญญาโท นั้นเป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องชวนขายเอาเอง โดยเอาวุฒิฯ ที่ตัวเองจบนั้น ไปทำงาน ในภาคกลางวัน แล้วก็มาเรียนปริญญาโท ปริญญาเอกในภาคกลางคืน ซึ่งพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีปริญญาโททั้งหมด ๔๒ หลักสูตร แล้วก็ปริญญาเอกทั้งหมด ๗ หลักสูตร ในปัจจุบัน กราบเรียนให้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราหนักใจ

ส่วนประเด็นในเรื่องของ ต้องกราบขอประทานอภัย ถ้าความเห็นของผมนั้น อาจจะไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่านผู้มีเกียรติทุกท่านก็คือ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ นั้นเป็นมหาวิทยาลัยทางด้านวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ เราไม่สามารถที่จะเอาองค์การส่วนท้องถิ่นมาเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ก็ยอมรับในข้อจุดนี้ที่บางท่านได้ท้วงติง แต่อย่างไรก็ตาม ก็สุดแล้วแต่ท่านจะกรุณา แต่ว่าสิ่งที่เราอยากได้ก็คือ สิ่งที่ผ่านมาที่พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ให้โอกาสบุคลากรในมหาวิทยาลัยนั้น ได้มีส่วนร่วม โดยให้แต่ละคณะนั้นได้เสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ในสายของ เครื่องกลหรือสายของไอที (IT) ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ หรือทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งเราเปิดอยู่ด้วยที่ปราจีนบุรี แล้วก็สายของสิ่งที่เราเรียกว่า การจัดการวิศวกรรม ในระดับปริญญาโท แล้วก็ปริญญาเอก -----

ก็กราบเรียนให้ทราบว่ามีจุดหลาย ๆ จุดที่การจัดการศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกของเรานั้น สิ่งหนึ่งที่พระจอมเกล้าพระนครเหนือมุ่งมันก็คือ เด็กจบแล้วต้องมีงานทำ แล้วเด็กจบแล้วต้องกลับมาช่วยเหลือนหาวิทยาลัยตัวเองในการที่จะพัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการให้มากยิ่งขึ้น กระทบเองก็เมื่อจบแล้วก็อยู่ในบริษัทแล้วก็กลับเข้ามาทำงานเป็นครู ก็มีความภาคภูมิใจที่ได้มีลูกศิษย์ลูกหามากมาย แล้วสิ่งหนึ่งที่ต้องกราบขอพระคุณท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่านก็คือ สิ่งที่ท่านให้เราในวันนี้มันเป็นสิ่งที่เราสามารถปฏิบัติได้ แล้วเป็นสิ่งที่ทางเราต้องกราบขอพระคุณทุกท่านที่ให้ออกคิดเห็น แล้วก็ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งเราจะนำไปปฏิบัติ แต่สำหรับเรื่องเด็กไม่มีทุนนั้น เราคงไม่มีอันนี้ ต้องกราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผมเกือบลืมประเด็นแล้ว ท่านประธานฯ ผมเอามาตรา ๙/๒ ที่ผมเพิ่มเติมขึ้นมาพูดก่อนนี้ เพราะว่าในรายงานนี้เขียนเอามาตรา ๙/๒ ขึ้นก่อนนะครับ ผมอยากให้ดูตรงรายงาน ฉะนั้นผมไม่ได้สืบสนนะครับ ฉะนั้นผมถึงอยากจะเรียนอย่างนี้ อันนั้นอันแรกนะครับว่า ผมเอาตามลำดับตามรายงานของกรรมาธิการซึ่งบอกปรากฏตั้งรายงานแล้ว ผมก็ทำตามท่านนะครับ ในนี้บอกมาตรา ๙/๒ ก่อน ผมก็พยายามจะพูดถึงมาตรา ๙/๒ มาตรา ๙/๑ ผมยังไม่ได้พูดเลยนั่นอันหนึ่ง

อันที่ ๒ ผมยืนยันว่าผมไม่ได้เอาอะไรมาพูดนะครับ ผมรักษาสัจจะครับ ผมถูกถามมตจริง ๆ ว่าให้ผมได้ชี้แจงในกรรมาธิการใหม่ในฐานะผู้แปรญัตติ ท่านวิลาวัณย์ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็ยืนยันได้ว่าการถามมตอย่างนี้หรือเปล่า ผมรู้สึกนะครับ ท่านประธานฯ แต่ผมไม่อยากจะพูดอะไรมาก แต่ผมอยากจะเรียนว่า ผมได้รับจดหมายให้มาชี้แจงในฐานะผู้แปรญัตติ ผมก็มา ผมได้รับ โทรศัพท์ตามให้มาชี้แจงผมก็มา แต่พอผมเข้าไปสักระยะมีการถามมตกันใหม่หรืออะไรต่าง ๆ นั้นผมไม่เกี่ยวข้อง แต่มาถามผมอีกว่าตกลงเสียงส่วนใหญ่จะให้ผมชี้แจงใหม่ ผมถือว่าผมถูกลิดรอนสิทธิ ผมถึงพูดตรงนี้ไว้ครับ

ทีนี้ประเด็นที่ผมใส่เข้าไป ผมอยากจะเรียนนะครับผมพยายามทำตามรายงาน
ในรายงานเรบอมาตรา ๘/๒ ก่อน ผมก็ทำตามนะครับ ผมจะได้ไม่สับสน เพราะฉะนั้น
มาตรา ๘/๒ นี้ผมขอเติม “การดำเนินการของมหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องกับความมุ่งหมาย
และหลักการ แนวการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และต้องอยู่
ในกรอบของนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้นตามกฎหมาย
ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ซึ่งเท่าที่ผมฟังยังไม่เห็นเหตุผลอะไรบอกผมเลยที่ผมไม่ใส่ไปแล้วนี้
ดีกว่าอย่างไร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ จะเป็นฉบับแรกที่ไม่มีความ
ตรงนี้ ซึ่งเวลาครั้งต่อไปที่มีมหาวิทยาลัยเข้ามาใหม่ ผมไม่รู้จะยึดอะไรแล้ว ผมไม่รู้จะยึด
อะไรแล้วครับ ขอเสียเวลาสักนิดครับท่านประธานฯ ในมหาวิทยาลัยมหาสารคาม มี ๘ ข้อ
และมีข้อความตรงนี้ ผมย้ำอีกครั้งหนึ่ง และหลายครั้งก็จะพูดกันถึงว่าเรื่องคุณธรรม ศิลปะ
วัฒนธรรม ในนี้ก็ไม่ได้ใส่เรื่องคุณธรรมผมไม่คิดใจนะครับ ผมไม่คิดใจตรงนั้น แต่ผม
อยากจะเรียนว่าในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มี ๘ ข้อ ไปดูนะครับ ผมจะอ่านให้ฟัง
เผื่อท่านจะเก็ต (Get) -----

-- ๕๑/๑

การดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑ มหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญและ
 คำนี้ถึง (๑) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา ได้ยื่นคำนี้บ่อย เพราะผ่านวุฒิสภาบ่อย
 (๒) ความเป็นเลิศ วุฒิสภาไปเดิมด้วยความเป็นเลิศและความเป็นอิสระทางวิชาการ”
 ให้ความเป็นอิสระด้วย ควบคู่กันกับความมีคุณธรรม ซึ่งท่านประธานเองอภิปรายบ่อย
 ต้องมีคุณธรรม ผมจำได้ดีเลย ศิลปะวัฒนธรรม คุณธรรม (๓) มาตรฐานและคุณภาพ
 ทางวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ นี่เชียงใหม่ครับ (๔) ความโปร่งใสและ
 ตรวจสอบได้ รวมทั้งความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 ในการบริหารและจัดการ (๖) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
 อันนี้ต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญ โอ.เค. บอกว่าต้องมีความแตกต่างกันบ้าง เอาอย่างนี้
 แล้วกันขอเติม ไปว่า ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งต้องสอดคล้องกับ
 เป้าหมายการศึกษาแห่งชาติ สมมุติไม่เอา ผมบอกว่าขอแล้วกันการดำเนินการของ
 มหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องเลย “การดำเนินการของมหาวิทยาลัยต้องสอดคล้องกับ
 ความมุ่งหมายและหลักการ แนวการจัดการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ
 ความกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และต้องอยู่ในกรอบของนโยบาย แผนพัฒนา
 และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ผมขอเติม
 แค่นี้ เพื่อให้เป็นมาตรฐานของมหาวิทยาลัยเป้าหมายนั้นมหาวิทยาลัยนี้ก็จะได้เปรียบ
 ไม่ต้องไปมีกรอบ ไม่ต้องอะไรทั้งสิ้น แล้วจะมีผลต่อมหาวิทยาลัยที่จะเข้าอีก ในฐานะ
 ที่ผมแปรญัตติผมก็ง้ออย่างไรกันดี มาตรฐานผ่านวุฒิสภาไปไม่ต่ำกว่า ๕ ครั้ง เชียงใหม่
 มหาสารคาม บุรพา ขอนแก่น มีอะไรอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ผมจำไม่ได้ ทักขิน
 ท่านประธานฯ ครับ นี่คือเหตุผล ฉะนั้นผมเอาตรงนี้ก่อนนะครับ มาตรา ๑/๒ ตามรายงาน
 เพราะผมเคารพกติกาครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านผ่องครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ในฐานะประธานคณะกรรมการ อยากจะขอเรียนสรุป
 ๒ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก คือประเด็นของมาตรา ๗/๑ ที่กรรมการได้เพิ่มเข้าไป
 อยากจะเรียนว่าความจริงแล้ว มาตรา ๗/๑ เดิมที่เพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านได้นำมา
 ขอแปรญัตตินั้นเป็นมติที่เคยผ่านวุฒิสภามาแล้ว ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยอยากให้เป็นอย่างนั้น
 ในกรณีของมหาวิทยาลัยบูรพาเป็นอย่างนั้นจริง ๆ มาตรา ๗/๑ ตามที่เพื่อนสมาชิกฯ
 ได้ขอแปรญัตติ แต่เมื่อมีการตั้งกรรมการร่วมกันขึ้นมา ก็ได้มีการอภิปรายกันมาก
 ซึ่งท่านอาจารย์แก้วสรรเป็นเลขานุการของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยบูรพา ได้มี
 การอภิปรายกันในเรื่องนี้พอสมควร ในที่สุดก็ได้มีการตกลงกัน ข้อตกลงก็คือเป็นไป
 ตามมาตรา ๗/๑ ที่กรรมการของเราได้ใส่เข้าไป ที่ใส่เข้าไปก็เพื่อให้สอดคล้องกับ
 ความเห็นของกรรมการร่วมกัน เพื่อว่าถ้าเรายืนยันไปตามมติเดิม เมื่อส่งเรื่องไปสภา
 ผู้แทนราษฎรก็จะต้องตั้งกรรมการร่วมกันอีกซึ่งจะไม่มีประโยชน์ ไหน ๆ ก็รู้อยู่แล้ว
 ในฐานะที่ไปเป็นกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา
 ทราบอยู่แล้วว่ากรรมการร่วมกันได้มีการแก้ไข โดยให้ใช้มาตรา ๗/๑ ว่า “มหาวิทยาลัย
 ต้องส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาผู้ผ่านการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ขาดแคลนทุน
 ทรัพย์อย่างแท้จริงให้มีโอกาสศึกษาจนจบปริญญาตรี” อันนี้เป็นการประนีประนอมกัน
 ก็ในที่สุดเป็นอย่างนี้ เมื่อเป็นอย่างนี้กรรมการคณะนี้ก็ต้องคำนึงถึง เพื่อจะได้ไม่ต้อง
 เกิดปัญหาต่อไปในข้างหน้าก็นำมาใส่เพิ่มเข้าไป นั่นประการที่ ๑ ท่านประธานฯ ครับ

สำหรับในประเด็นมาตรา ๘/๒ ของอาจารย์มนตรี ท่านไม่นั่งอยู่ในห้องประชุมนี้แล้วนะ ผมเห็นด้วยนะครับ บังเอิญมาเห็นคณะกรรมการที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ กับผมบนเวทีนี้หลายท่านก็เห็นด้วยว่าใส่ไว้ก็ไม่ได้เสียหาย จะได้เกิดความชัดเจน มาตรา ๘/๒ ที่ผู้แปรญัตติขอแปรฯ มานั้น โดยมีอาจารย์มนตรีได้อภิปรายไปแล้ว ในมาตรา ๘/๒ ของท่านนั้นกรรมการรับว่าใส่ไว้ก็ไม่ขัดข้องและขอขอบคุณท่านด้วย ท่านไม่ต้องมาว่าอะไรผมมาก เพราะผมเป็นประธานต้องวางตัวเป็นกลาง ในเมื่อมีมติส่วนใหญ่เป็นอย่างไประชานก็ต้องเปิด ถ้าประธานไปปิดอีกอย่างอีกพวกหนึ่งมากดดัน ประธาน ประธานก็มีหน้าที่กำกับควบคุมการประชุมตามข้อบังคับฯ ก็ทำความเข้าใจ อาจารย์มนตรีด้วย ก็ไม่เป็นไรครับ ผมคิดว่าโดยสรุปมาตรา ๘/๑ นั้น ได้ถือตามมติ ความเห็นของกรรมการร่วมกันของมหาวิทยาลัยบูรพาและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่จะตามมา สำหรับมาตรา ๘/๒ ผู้เสนอแปรญัตติมานั้นกรรมการรับได้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิศิษฐุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีไม่น่ามีอะไร เพราะมาตรา ๘/๒ รับแล้ว เชิญ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ผมก็ขอบคุณกรรมการ นะครับ เพียงแต่ว่าในมาตรา ๘/๑ ผมแปรญัตติไว้ผมยังไม่ได้พูดอะไรเลย สิ่งที่ผม แปรญัตติไว้ผมก็ถอน เพราะผมรู้ว่าถ้าเกิดไปแล้ว ถ้าวุฒิสภาลงมติไปแล้วเอาตามร่าง ที่ผมแปรญัตติไปก็อาจจะต้องตั้งกรรมการร่วมกันอีก ผมก็รู้ชะตากรรมอยู่แล้ว ผมก็ถอน แต่ว่ามีอันหนึ่งที่อาจารย์แก้วสรรทิงประเด็นไว้ว่าถ้าจะเอามาจากมหาวิทยาลัย บูรพาทั้งที่เอามาให้หมด จำได้ไหมครับท่านประธานฯ ก็คือ “มหาวิทยาลัยต้องส่งเสริม และสนับสนุนนักศึกษาผู้ผ่านเข้าศึกษาและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย” ขอเดิม “และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย” ถ้าจะลอกมาก็เอามาให้หมดเท่านั้นเองครับ ท่านประธานฯ เพราะในนี้ผ่านเลย ๆ ครับ ต้องมี “และนักศึกษาในมหาวิทยาลัย” ต้องมี คำนี้ครับ ท่านลองดูนะครับ ถ้าท่านเห็นว่ามิใช่ประโยชน์และไหน ๆ แล้วก็เป็มาตรฐาน เดียวกันก็เอามาใส่ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความจริงมาตรา ๗/๑ ที่กรรมการแก้ไขก็ชัดเจนอยู่
นะครับ เพราะว่าที่จะสนับสนุนให้ทุนก็ต้องสอบได้ผ่านเข้ามาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น
ถ้าสอบไม่ได้ก็ไปสนับสนุนไม่ได้อยู่แล้ว ข้อความก็กระทัดรัดใช้ได้อยู่ครับ ลองดู
ถ้าได้ก็จะได้ผ่านโดยไม่ต้องลงมติ คือประเด็นมาตรา ๗/๒ กรรมการยอมรับแล้ว
เชิญท่านมนตรี

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ เพื่อให้
รวดเร็ว ผมฝากไว้แล้วกันว่าถ้าจะเอามาแก้ไขดูนะครับว่าร่างมหาวิทยาลัยบูรพาอย่างไร
เอามาให้หมด เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะว่าหลาย ๆ อันเขาก็ยึดตรงนั้นนะครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผ่อง

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ขอนิดหนึ่งครับ

ท่านประธานฯ เพื่อให้จบ ความจริงเหมือนเป็เลขของมหาวิทยาลัยบูรพา ท่านมนตรี
ลอกมาทุกคำเลขนะ นีมมหาวิทยาลัยบูรพาอยู่ในมือผม แล้วก็สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือก็อยู่ในมือผม เอามาเทียบ กฤษฎีกาก็ช่วยเทียบ ตรงกันเป็
เลขครับ แล้วท่านจะเอาอะไรกับผมอีกล่ะ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่ต้องแล้วครับท่านมนตรี ก็เป็นอันว่า
ผู้แปรญัตติเพิ่มขึ้นมาที่ไม่เหมือนกับที่กรรมการเพิ่มนี้ ขอมกรรมการในมาตรา ๗/๑
ก็เป็นอันว่ามาตรา ๗/๑ นี้เป็นไปตามกรรมการ ส่วนมาตรา ๗/๒ ก็เป็นไปตามที่
ผู้แปรญัตตินะครับที่ประชุม ซึ่งกรรมการยอมรับที่จะเพิ่มข้อความมาตรา ๗/๒ ไป
ตามที่ผู้แปรญัตติได้แปรฯ ไว้ครับ ท่านเลขาธิการดำเนินการต่อเลยครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการ
สงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : คือท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๘
ก็คล้ายกันแหละครับ เมื่อกรรมวิธีการร่วมกันส่วนใหญ่คล้ายกลับไปเป็นสำนักงาน
มหาวิทยาลัย ก็ต้องกลับ ผมไปเช็คตรวจดูแล้ว ใสไปอย่างนี้เดี๋ยวร่วมอีกครั้ง ก็ถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจนะครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ไม่คิดใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เป็นไปตามกรรมวิธีการนะครับ เชิญ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหาร
จัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์จอน เชิญครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ในมาตรา ๑๑
นี่นะครับ ผมได้เสนอแก้ไขตามความเชื่อของผม ซึ่งจะไม่เสียเวลาของที่ประชุมนัก ก็คือ
ผมมีความเชื่อว่ากฎหมายแรงงานนั้นน่าจะครอบคลุมลูกจ้างได้ทุกชนิด รวมทั้งลูกจ้าง
ในมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบที่ไม่ใช่เป็นข้าราชการ ด้วยเหตุผลว่า กฎหมายแรงงาน
ทั่วโลกนั้นมีเป้าหมายที่จะให้คุ้มครองคนทำงานที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารให้ได้รับความยุติธรรม
มีสวัสดิการ มีความเป็นอยู่ที่ดี มีสิทธิที่จะเรียกร้องตามระบบในสิ่งที่ควรจะได้
แต่ประเทศไทยชอบยกเว้นกฎหมายแรงงานในหลาย ๆ กรณีด้วยกันจนกระทั่งกฎหมาย
แรงงานแทบจะไม่ครอบคลุมผู้ใช้แรงงานในประเทศไทย อย่างลืมนี่คำว่า ผู้ใช้แรงงาน นั้น

ไม่ได้แปลว่าผู้ใช้แรงงานทางกายอย่างเดียว รวมทั้งผู้ใช้แรงงานทางสมองด้วย ในประเทศ
 ที่พัฒนาแล้ว เช่น ในยุโรปหลายประเทศ ข้าราชการทุกคนมีสภาพแรงงานอยู่ภายใต้
 กฎหมายแรงงาน ในประเทศไทยหมอในโรงพยาบาลเอกชนก็อยู่ภายใต้กฎหมายแรงงาน
 ที่นี้คนที่คัดค้านเขาจะเถียงเสมอ เขาจะบอกว่า เราไม่อยากจะเห็นอาจารย์มหาวิทยาลัย
 มาสไตรค์ (Strike) กัน คือภาพแรกที่เป็นอคติของคนก็คือ ชอบคิดว่า ถ้าเขารวมกลุ่มกันได้มี
 สภาพแรงงาน สิ่งแรกคือ เขาจะมาสไตรค์กัน เขาจะมาทำตาย แล้วนี่เป็นภาพของผู้บริหารที่
 มักจะมี อย่างไรก็ตามข้อนี้ครับ ผมทราบว่าอันนี้เราเพียบเย็นทุกครั้งที่เราเสนอ ผมเลยขอ
 ลือโอกาสอภิปราย แต่จะไม่ให้มีการโหวต ไม่ทราบครุประทีปอยากอภิปรายไหมประเด็นนี้
 เดียวครุประทีปอภิปราย อันนี้แล้วแต่ครุประทีปก็แล้วกัน สำหรับผมไม่จำเป็นต้องโหวตก็
 ได้ แต่ต้องการยืนยันในหลักการความเชื่อของตัวเองว่า เรื่องของกฎหมายแรงงานนี้ต้อง
 ครอบคลุม แล้วก็โดยความเป็นจริงต้องบอกว่า ที่เราบอกว่าเราจะให้ลูกจ้างได้รับสิทธิ
 เหมือนตามกฎหมายแรงงานอันนั้นไม่เป็นความจริงเลย ผมจะยกตัวอย่าง ในกฎหมาย
 ประกันสังคม เวลาคนหนึ่งย้ายจากงานหนึ่งไปอีกงานหนึ่ง เขาสามารถเอาเงินสะสมของเขา
 ที่ได้จากงานหนึ่งย้ายไปต่อ คือเขาได้สิทธิเหมือนกับยังอยู่ในประกันสังคมเป็นระยะเวลา
 เท่านั้นปี เท่านั้นปี

ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยออกนอกระบบที่บอกว่าให้เหมือนกัน สมมุติว่าอาจารย์มหาวิทยาลัยนี้สอนอยู่ระดับหนึ่ง ได้รับสวัสดิการแบบหนึ่ง ย้ายไปทำงานบริษัทเขาสามารถโอนสิ่งที่เขาได้นี้ได้หรือเปล่า ย่อมไม่ได้ เป็นคนละระบบ นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบมีโอกาสการใช้อำนาจอย่างไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นได้เยอะ การรวมกลุ่มของอาจารย์หรือของพนักงานที่ในรูปแบบสหภาพแรงงานน่าจะเป็นเรื่องดีที่จะช่วยให้เขามีอำนาจที่จะต่อรองได้ อำนาจต่อรองไม่ได้แปลว่าการประท้วง การสไตรค์ ผมถือว่าการประท้วง การสไตรค์นั้นไม่ใช่เรื่องของการปรบมือข้างเดียว เกิดขึ้นเมื่อผู้บริหาร ไม่รับฟัง ถูกจ้างไม่ยอมพิจารณา ไม่ให้ความเป็นธรรม ไม่เกิดขึ้นเป็นธรรมดา ประเทศไทยเต็มไปด้วยสหภาพแรงงาน ผมถามว่าขณะนี้ ในปีนี้มีสหภาพแรงงานกี่ที่ที่เขาสไตรค์กันในปีนี้ เพราะฉะนั้นกรุณาอย่าเอาเรื่องของอาจารย์มหาวิทยาลัยจะมาสไตรค์นี้มาเป็นเหตุผล ขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความจริงกฎหมายก็เขียนชัดเจนอยู่แล้วนะครับว่า สิทธิผลประโยชน์อะไรต่าง ๆ นี่เป็นไปตามที่ได้ไม่น้อยกว่ากฎหมายแรงงาน ประกันสังคม อะไรต่าง ๆ ผมว่าน่าจะได้ไหมอาจารย์ จะได้ไปได้ เชิญฟังหน่อย กรุณาประทับครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ดิฉันเองเวลาจะพูดอะไร ดิฉันมีประสบการณ์ตรงขึ้นมาเสมอ ดิฉันอาจจะไม่ได้มีหลักการอะไรหรือหาอะไรทำไร ไม่ได้มีคำพูดที่สวยหรู แต่ดิฉันมีประสบการณ์จากผู้ที่เขาถูกกระทำมา ท่านประธานฯ คะ ในมาตรา ๑๑ ที่กิจการของมหาวิทยาลัยไม่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ ในส่วนราชการเราเอง แล้วโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาฯ ท่านประธานฯ ทราบไหมว่า มีการกระทำละเมิดกฎหมายแรงงาน ดิฉันยกตัวอย่าง อย่างคุณอับดุลเลาะห์ หลง ที่ปัตตานี ท่านอาจารย์จอนก็รู้จัก เป็นครูจ้างสอนศาสนา ๒๐ ปี กับอีก ๘ เดือน เขาก็ต่อสัญญาทุกปี ในอัตราครูจ้าง ๒๐ ปี ๘ เดือน ตอนหลังบอกว่าคุณอับดุลเลาะห์ หลง คุณไม่ต้องสอนอีกต่อไปแล้ว ลูกเขา ๓ คน แล้วก็ปรากฏว่าเขาเองระยะหลัง คาเขาเริ่มมองไม่ชัด ทางกรรมการการศึกษาบอกไม่ต้องสอนอีกแล้ว ไม่ได้ให้อะไรเขาเลยแม้แต่บาทเดียว

บที่จะออกก็ให้เขาออกไปเลย นี่หรือบอกว่าได้รับสวัสดิการไม่น้อยกว่ากฎหมายแรงงาน
 คิฉินมีที่อยู่ มีเบอร์โทรศัพท์ติดต่อก็ได้ แล้วไม่ใช่แค่นั้นท่านประธานฯ ๒๐,๐๐๐ กว่าคนที่เป็
 ้อตราครูจ้างอยู่ ดังนั้นพวกราชการตัวคีนก ออกกฎหมายบังคับกับคนอื่น แต่เวลาองค์กรของ
 ตัวเอง ยกกฎหมายตรงนั้น ยกกฎหมายตรงนี้ ไม่ยอมที่จะบังคับตัวเอง แล้วตัวเองก็ไปกระทำ
 ละเมิดสิทธิอันที่คนอื่นเขาจะได้ ตรงนี้หมายความว่าอะไร คิฉินไม่เข้าใจ มีตัวอย่างมาแล้ว
 ดังนั้นท่านประธานฯ ก็ป่วยการ คิฉินก็คิดว่าไม่รู้จะพูดทำไม เคียวโหวตมาก็แพ้อีก แต่ก็ต้อง
 ขอพูดท่านประธานฯ ให้ได้รู้ว่าคนร่างกฎหมายก็ดี ชาวบ้านที่ได้รับฟังอยู่ก็ดี ข้าราชการครู
 พนักงาน ลูกจ้างที่อยู่ตามมหาวิทยาลัยก็ดี ท่านจะได้รู้ว่ามีคนเขาคำนึ่งถึงท่าน ไม่ใช่คนเขาจะ
 คำนึ่งถึงพวกชนชั้นสูง ๆ มีคนเข้าใจ มีคนที่รับรู้ความร้อน ความหนาว ความรู้สึกของท่าน
 ไม่ใช่บรรดาคนที่มีโอกาสอยู่ในหอคอยงาช้าง เขียนอะไรออกมาก็เขียนเพื่อปกป้องตัวเอง
 ไม่ใช่อย่างนั้น ขอโทษนะคะ ใช้อารมณ์มากไปหน่อย ดังนั้นนี่นะคะท่านประธานฯ คิฉิน
 ก็จึงแปรญัตติอันนี้ออกมาว่า “กิจการของมหาวิทยาลัยอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วย
 การคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม
 และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ยกเว้นในส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย”
 แล้วนอกนั้นตัดหมด ท่านประธานฯ อันนี้คือเป็นเจตนาที่จะให้ได้รับรู้ รับทราบว่ายังมี
 กลุ่มคนทั้งปัจจุบันและในอนาคตที่จะถูกละเมิดสิทธิ ถ้าหากไม่ใส่ข้อความตรงนี้ลงไป
 ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างน้อยความห่วงใยของท่านก็บันทึกไว้แล้วนะครับ
แล้วก็อย่างน้อยผู้บริหารมหาวิทยาลัยนี้คงคำนึงเพราะว่ากฎหมายคุ้มครองไว้ว่า
สิทธิประโยชน์ตอบแทนการคุ้มครองต่าง ๆ ก็ไม่น้อยกว่า ~~ครู~~ ก็คือครับที่ท่านได้อภิปราย X
ครั้งนี้ก็อย่างน้อยเป็นประโยชน์และบันทึกเป็นหลักฐานไว้ที่ท่านแสดงความห่วงใย ก็คง
ไม่คิดใจ ~~ครู~~ ได้ผ่านมาตรานี้ไป อาจารย์จอนก็ไม่ได้คิดใจแล้วนะครับ เชิญท่านเลขานุการ X
ดำเนินการต่อ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและ
การบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๑๖
ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตรงไหนครับท่านอาจารย์มนตรี

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : มาตรา ๑๓ ครับท่านประธานฯ
ใจเย็น ๆ ครับท่านประธานฯ จริง ๆ มาตรา ๑๒ ผ่านไปแล้วครับ ท่านประธานฯ ขออนุญาต
๑ - ๒ นาทีได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ผ่านไปแล้วนะครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ไม่เป็นไรครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพื่อจะให้ท่านแสดงความเห็นเพื่อเป็นหลักฐานไว้
ก็จะอนุญาตนะครับ แต่ผ่านไปแล้ว เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : คือมาตรา ๑๒ (๓) นี้ผมไม่ได้คิดใจ
เพราะผมถอนไปแล้วตั้งแต่ในเรื่องของการรักษาการตาม พ.ร.บ. นี้ รัฐมนตรีมีอำนาจในการ
ออกกฎกระทรวง เกี่ยวข้องกันกับมาตรา ๑๒ (๓) ผมก็ถอนตรงนี้ ~~ครู~~ แต่มาตรา ๖ นี้ X

ท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้เราพูดถึงเรื่องของการที่จะให้เด็กได้เรียนปริญญาตรีสำหรับคนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ซึ่งเราพูดถึงกันมาก แต่ใน (๖) ผมแปรญัตติเข้าไป (๖) นี้เขาพูดถึงเรื่องกองทุนในอำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยก็ต้องมีกองทุนใน (๖) จัดให้มีกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา อันนั้นอันหนึ่ง ทุนการศึกษา ผมพยายามจะเขียนให้ไปสอดคล้องกับมาตรา ๗/๑ ถ้าทุนการศึกษานี้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงต้องมีด้วยเพื่อรองรับไว้ ทีนี้เรื่องทุนวิจัย ผมไม่ได้ไปแตะ การชี้แจงของกรรมการในชั้นที่ผมไปแปรญัตตินี้บอกว่าเปิดไว้กว้าง ๆ ดีกว่า ทุนการศึกษานี้อาจจะไม่ใช่นักศึกษาที่ขาดแคลนก็ได้ ก็ให้ทุนเขา เรียนดี อะไรต่าง ๆ ผมก็บอกว่าถ้าจะให้ทุนอย่างนั้น เรียนดี สนับสนุนทางวิศวกรรมอะไรต่าง ๆ นี้และทุนอุดหนุนกิจการอื่น ๆ ครอบคลุมแล้ว ทุนสนับสนุนกิจการอื่น ๆ ครอบคลุมจะไปตั้งกองทุนอะไรก็ได้ครับ แต่ขอแค่ให้มีกองทุน ทุนนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ผมขอแค่นี้ ก็ไม่ให้ ไม่ให้ก็ไม่มีการศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เลย ก็ไปเขียนลอย ๆ ไว้ในมาตรา ๗/๑ “สนับสนุนให้นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์จบปริญญาตรี” แต่ไม่ได้เขียนกองทุนอะไรไว้เลยในนี้ ทั้งร่างผมก็พยายามจะเขียนเข้าไปนะครับ แต่ผ่านไปแล้ว ไม่เป็นไรผมบันทึกไว้ ผมเคารพกติกาท่านประธานฯ แต่มาตรา ๑๓ ยังไม่ผ่าน มาตรา ๑๓ นี้ย่อนิดหนึ่ง เป็นมติวุฒิสภาเลยครับที่ผมใส่เข้าไป “ค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาตาม (๔) ให้เรียกเก็บตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและต้องไม่เกินกรอบที่กำหนดไว้ในวงเงินอุดหนุนของรัฐบาล ข้อบังคับดังกล่าวต้องระบุให้มหาวิทยาลัยมีหน้าที่แสดงข้อมูลความจำเป็นของอัตราที่เรียกเก็บให้ชัดเจน และกำหนดอัตราที่เรียกเก็บโดยเปิดกว้าง” คิดตรงนี้ครับ ผมเข้าไปในหลาย ๆ กรรมการก็คิดตรงนี้ครับ การเปิดกว้างให้ตัวแทนนิสิตได้มีส่วนร่วมและให้ความเห็นต่อที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยด้วยว่าจะขึ้นค่าเล่าเรียนค่าธรรมเนียมนี้ เราก็ใส่เข้าไปว่าฟังผู้บริโภคน้อย ไม่ใช่ผู้บริโภค ลูกค้า เขาเป็นลูกค้าอยู่แล้วครับนักศึกษา เขาขอสิทธิแต่ขอให้ข้อมูลหน่อยได้ไหมจะขึ้นอะไรนี้ ส่วนอำนาจจะขึ้นไม่ขึ้นนี้ก็ไปจัดการกันเอง นักศึกษานี้ขอแค่ให้ความเห็น นี้มติผ่านไปหมดแล้ววุฒิสภา กลายเป็นว่าการขอแบบนี้มากเกินไป ครบอาจารย์รับไม่ได้ บอกยังไม่สิทธิยังนักศึกษาก็นักศึกษา ครบอาจารย์ก็ครบอาจารย์ ท่านประธานฯ ผมก็ไม่แย้งขึ้นหรอก

๕๓

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

วนิดา ๔๕/๓

ผมก็จะรู้ทำให้ผมมีบทเรียนอันหนึ่งที่เกิดขึ้น ก็คือว่าถ้าเวลาที่มีกิจกรรมและขอความร่วมมือ
ของนักศึกษานี้ก็ขอร่วมกัน ไปร่วมกันหน่อยนะ ไปทำกิจกรรมมหาวิทยาลัยหน่อยนะ
ช่วยกันหน่อยนะ อันนั้นขอความร่วมมือจากนักศึกษา -----

- ๔๖/๑

นักศึกษาขอให้ความเห็นน้อยได้ไหมจะขึ้นค่าเล่าเรียนขอให้ความเห็นน้อย ส่วนจะให้เชื่อหรือไม่เชื่อหรือจะอย่างไรก็แล้วแต่ไปขึ้นกันเอง สำหรับครูบาอาจารย์สภามหาวิทยาลัย การขอแค่นี้ในสังคมยุคนี้ในมหาวิทยาลัยนอกระบบ ไม่อยากจะพูดนอกระบบ ในลักษณะที่อยู่ใกล้กับ นอกใกล้กับ เรียกอะไรไม่รู้มันไปหมดแล้วนี่ บางทีบอกว่ามหาวิทยาลัยนอกระบบ ออกนอกระบบ บอกเรียกไม่ได้ เรียกอย่างนี้เสีย ต้องเรียกว่ามหาวิทยาลัยในใกล้กับไปติดตรงชื่อเรียก เนื้อหาผมก็เลยอภิปรายไว้เท่านั้นเองว่า ยุคนี้สังคมนี้ในชาวมหาวิทยาลัยรับไม่ได้ที่จะให้นักศึกษาเข้าไปให้ความเห็นในการขึ้นค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียม เพราะถือว่าเป็นคนละส่วนกัน นี่สังคมประชาธิปไตยครับ ปฏิรูปการเมืองเป็นอย่างนี้ครับ ผมถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรีก็ไม่ใช่ใครครับ คำอภิปรายของท่านก็บันทึกอยู่ ถอนครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ~~ท่านรัฐมนตรี~~ ครับ ด้วยความเคารพครับ ผมถอนไม่ใช่อะไรครับ ผมดึงดันไปเดี่ยวตั้งกรรมการร่วมกันอีก ที่ดี ๆ แล้วช่วยอีก ไม่เอา เพราะว่าบางทีกรรมการร่วมกันไม่ได้ตั้งประเด็นที่ขัดแย้งกัน หรือครับ เล่นหมดทั้งฉบับเหมือนกัน ขอบคุณครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ประเด็นขึ้นค่าเล่าเรียนไม่ต้องห่วงครับ สมัยผมเรียนธรรมศาสตร์ขึ้นผมก็เปิดอภิปรายกลางสนามฟุตบอลมาแล้ว ไม่ใช่ไรหรือครับ เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (ที่ปรึกษาด้านการเมือง การปกครองและการบริหารจัดการ ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอาจารย์ถอนครับ เชิญครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ นี้คือเรื่องที่ผมได้พูดถึงไปแล้วตั้งแต่ต้น คือในที่ประชุม
 กรรมการตอนแรกเรากลางร่วมกันว่าจะใช้โครงสร้างสภามหาวิทยาลัยของที่กรรมการ
 ร่วมกันของมหาวิทยาลัยบูรพาได้เห็นชอบแล้ว ซึ่งต้องถือว่าเป็นคอมโพรไมส์
 (Compromise) หรือเป็นแนวทางการตกลงกันระหว่าง ๒ สภา ซึ่งเป็นโครงสร้างที่วุฒิสภา
 เองเดิมเห็นว่ามิใช่ประโยชน์ คือมีการระงับเงินถึงที่มาของกรรมการสภามหาวิทยาลัย
 ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละส่วน บางส่วนมาจากการเสนอชื่อ โดยบุคคลในมหาวิทยาลัย บางส่วน
 มาจากการเสนอชื่อของคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ บางส่วนจากสภาการศึกษา
 และในกรณีของบูรพาก็จะมีบางส่วนมาจากองค์กรท้องถิ่น แต่ในกรณีของมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เรากลางกันว่าเรื่องของผู้แทนของกรรมการ
 สภามหาวิทยาลัยที่เสนอ โดยท้องถิ่นนั้นเราไม่เอา เพราะว่ามหาวิทยาลัยนี้ไม่ใช่มหาวิทยาลัย
 ท้องถิ่น ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยของส่วนกลาง แต่เราจะเอาองค์ประกอบส่วนอื่นที่เป็น
 ของบุคคลภายในมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่ง คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติส่วนหนึ่ง
 กรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติและที่สภาการศึกษาส่วนหนึ่ง -----

ตกลงกันแล้วที่ประชุมดูเหมือนไม่ได้มีใครที่ขัดแย้งในหลักการตรงนี้ ท่านอธิการบดีเอง ก็ดูไม่ได้ขัดแย้งตรงนี้นะครับ มาถึงการประชุมครั้งสุดท้ายซึ่งเป็นการประชุมเพื่อฟัง ผู้เสนอแปรรูปคณะครู แล้วก็เป็นการประชุมสุดท้ายที่มีการกลับลำเอากลับไปตามโครงสร้าง เดิมที่อยู่ในกฎหมายนี้ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรซึ่งตอนแรกก็งงว่าที่กลับนี้มาจากไหน ใครเป็นผู้ผลักดันการกลับมาอย่างนี้ เดิมทีผมก็นึกว่าเป็นท่านอธิการบดี แต่ก็ดูขัดแย้ง กันเพราะท่านอธิการบดีผมว่าเป็นสุภาพบุรุษ ก็เลยมาทราบทีหลังว่า อันนี้แหละคือ การผลักดันของสภาผู้แทนราษฎรเองผ่านสมาชิกวุฒิสภาบางส่วนที่เขาคิดว่าเขาพอจะพูดได้ พุดง่าย ๆ สิ่งที่เกิดขึ้นคือมืออธิการบดีหลายสถาบันรับ ไม่ได้กับ โครงสร้างใหม่ที่เป็น โครงสร้างที่เป็นเริ่มเช็คแอนด์บาลานซ์ เช่น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิของสภามหาวิทยาลัยนั้นมีที่มาจากต่าง มีหลายส่วนมีส่วนร่วมในการ ที่จะเสนอชื่อเสร็จแล้ว โหวดกันนะครับ เพราะวิธีนี้เป็นวิธีที่เป็นประชาธิปไตยขึ้น ที่เปิดโอกาสให้หลาย ๆ ส่วนเข้ามาเป็นสเตดโฮลเดอร์ (Stead Holder) เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนด ไม่ใช่เรื่องของการเล่นพรรคพวก คือในระบบเดิมที่ให้สภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เสร็จแล้วสภามหาวิทยาลัยก็เลือกอธิการบดี เป็นระบบการ วนเวียนเหมือนกับเป็นเรื่องของน้ำเน่าครับ น้ำที่ไม่ได้มีน้ำใหม่เข้ามาจะกลายเป็นน้ำที่ เน่าไปในที่สุด เป็นระบบที่อธิการบดีที่อยู่ในสภามหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยก็เลือกว่า ครั้งต่อไปจะเอาใครมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยเลือกว่าใครจะเป็นอธิการบดี หมุนเวียนอยู่ตรงนี้ แต่โดยระบบใหม่นี้ครับที่มาจากกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนหนึ่งก็มีอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเสนอชื่อ ไปส่วนหนึ่งส่วนหนึ่งก็มาจาก กรรมการอุดมศึกษานะครับ ส่วนหนึ่งมาจากสภาการศึกษา เป็นต้น รายละเอียดดูได้ใน เอกสาร โดยเฉพาะอยากให้ดูเอกสารที่แจกมาใหม่ครับที่เขียนว่าใบแก้ไขรายงานครับ จะต้องดูคู่กันไปที่คือมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ เมื่ออยู่ดี ๆ มีการกลับลำก็เหลือพวกผมอยู่ ๔ คนครับ มีกระผมเอง คุณมาลีรัตน์ แก้วก่า ซึ่งบังเอิญ วันนั้นมาไม่ได้ เนื่องจากติดที่

พัทธานะครินทร์ คิดที่ประชุมเอเอฟพี (AAPP) มีคุณวรวิทย์ เชื้อเพชร แล้วก็มีคุณวีระพล
 วัชรประทีป เราเป็นกรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับการกลับลำอย่างนั้น จึงขอสงวนฯ ตามที่
 เป็นเสียงส่วนใหญ่ของกรรมการ ในครั้งแรก แต่ตอนนี้กลายเป็นเสียงส่วนน้อยจากกลับลำ
 อันนั้นซึ่งเป็นการกลับลำที่มีที่ไปที่มาที่มาจาก การแทรกแซงของสภาผู้แทนราษฎร
 นะครินทร์ ผมยืนยันอันหนึ่งว่าในส่วนของผมนะครินทร์ ผมขอยึดเป็นสมาชิกวุฒิสภาที่ไม่ถูก
 แทรกแซง ที่มีความคิดเป็นตัวของตัวเองคิดว่าอะไรถูกต้องลงตามนั้น ไม่ได้กลัวที่จะต้องไป
 มีความเห็นต่างกับสภาผู้แทนราษฎร และถ้าคุณวุฒิสภาของสภาผู้แทนราษฎรที่เหมือนกับ
 เป็นตัวจักรเคลื่อนในเรื่องนี้ก็อย่างที่อาจารย์แก้วสรรกล่าวเมื่อสักครู่นี้ นะครินทร์ มีการเบียด
 วุฒิสภานะครินทร์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์จอนครินทร์ ผมว่าเราอภิปรายในสภาของเรา
 อย่าไปพาดพิงถึงสภาอื่นดีกว่านะครินทร์ ต่างคนต่างทำหน้าที่ไปนะครินทร์

นายจอ อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : เอาเป็นว่า คือถ้าเป็นคนต่างทำหน้าที่ผมคิดว่าปัญหาจะไม่เกิดขึ้นเลยครับ ถ้าสภาผู้แทนฯ ทำหน้าที่สภาผู้แทนฯ วุฒิสภาทำหน้าที่วุฒิสภา ปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ขณะนี้จะไม่เกิดขึ้น แต่ผมเห็นด้วยตามท่านประธานฯ ครับว่าเรื่องนี้จะไม่อภิปรายต่อไป ผมเพียงแค่เสนอว่าให้ที่ประชุมนี้ช่วยพิจารณาหลักการที่อยู่ตามที่พวกผมได้ส่งวนฯ ไว้ ซึ่งที่จริงตอนแรกกรรมการได้เห็นด้วยกันแล้ว ให้ที่ประชุมลองพิจารณา ดูถ้าเห็นด้วยก็ขอให้เฉพาะกรณีนี้รับขอให้ลงคะแนนตามเสียงส่วนน้อยหน่อย ผมคิดว่าตอนนี้เรามาถึงประเด็นที่สำคัญที่สุดของกฎหมายนี้แล้วนะครับ ผมก็ยังอยู่ด้วยความคาดหวัง เพราะผมจะเล่านิดหนึ่งว่า ถ้าเราแพ้ตรงนี้ ต่อ ไปนี้ทุกมหาวิทยาลัยเขาจะอ้างอันนี้เป็นเหตุแล้ว เขาจะบอกอันนี้แหละเป็นตัวอย่างสำหรับทุกมหาวิทยาลัยต่อไป อย่าไปหวังเรื่องของการปฏิรูป โครงสร้างของสภามหาวิทยาลัยอีกต่อไปนะครับ จะเป็นกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนตลอดไปนะครับ แต่ผมก็ค่อนข้างจะกลัวว่าจะเป็นอย่างนั้นอยู่ที่พวกเราในวันนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านจอครับ จะไปพูดอย่างนั้นก็คงจะไม่ได้นัก เพราะว่าที่เราผ่านมาแต่ละมหาวิทยาลัยนี้คงมีลักษณะของตัวเอง แล้วการพิจารณาอย่างที่เคยเห็นมาแล้วว่า รูปแบบแต่ละมหาวิทยาลัยบางที่ไม่เหมือนกัน แต่สถาบันพระจอมเกล้าพระนครเหนือนี้เราต้องยอมรับว่า ในด้านคุณภาพการศึกษาเขาก็พยายาม ซึ่งเป็นที่รับรองมาตรฐานอยู่ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่า ก็เคยมีคนพูดกันว่า เมื่ออาทิตย์ที่แล้วเราพิจารณาไปอย่างหนึ่ง อาทิตย์นี้พิจารณาอีกอย่าง คนละวันด้วย แล้วอีกอย่างหนึ่งคนละมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นคงอย่าไปพาดพิงจนนั้นไปนักครับ ไม่เป็นไรครับ ไม่ต้อง ไม่คิดใจ ไม่ได้เสียหาย

นายจอ อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : นิดเดียวครับว่าสิ่งที่ผมพูดเป็นความเห็นส่วนตัวของผมก็แล้วกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ อาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผมก็พยายามฟังท่านประธานฯ ก็เห็นด้วยบ้าง ไม่เห็นด้วยบ้าง คือมาตรา ๑๗ ผมแปรญัตติไว้
 ใน (๒) นะครับ เรื่องกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ผมไปใส่สเปก (Spec.) นะครับ จริง ๆ แล้ว ✓
 เรื่องมีสเปกของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เอามาจากวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย
 ซึ่งหลายฉบับใส่ ไม่ว่าจะป็นราชภัฏ ไม่ว่าจะป็นปทุมวัน ซึ่งในระบบเป็นมหาวิทยาลัย
 ในกำกับและของรัฐ ซึ่งมหาวิทยาลัยยังไม่ได้ออกข้างนอก ก็ใส่ไปนะครับ จำได้ดี ✕
 ในกรรมาธิการร่วมคณของปทุมวัน ประเด็นนี้ก็ ได้มีการถกเถียงกัน ในกรรมาธิการร่วมกัน
 สถาบันปทุมวันนะครับ แต่ว่าผมไปดูแล้วผมก็สงสัยว่า มหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้ออกนอก ✕
 ระบบนี้ ใส่สเปกหมดเลย แต่มหาวิทยาลัยที่ออกนอกระบบนี้บอกว่าจะไม่ต้องเปิดกว้าง ๆ ไว้
 ไม่ต้องไปใส่หรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีความเชี่ยวชาญด้านไหน อย่างไร ไม่ต้องใส่
 ใส่กว้าง ๆ ไว้ดีกว่า ก็ไปเปิดดูหลาย ๆ อันก็ต้องถอนครับ ถอนนี้ไม่ใช่เหตุผลอะไรหรอก
 ครับ ถึงแม้ว่าเสียงส่วนใหญ่จะชนะก็ไม่ได้มีความหมายอะไรบางครั้ง ผมเรียนจริง ๆ
 อันนี้ผมถอนใน (๒) นะครับ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๒ คน ไม่ต้องใส่ผู้เชี่ยวชาญ ✕
 ด้านไหน ๆ เอาเป็นว่าเปิดกว้างไว้ อันนี้ผมถอน (๔) โยสุ. แก่แล้ว ที่กรรมาธิการได้ใส่แล้ว ✕
 เรื่องมีกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยแล้วนะครับ อันนี้ผมถอน เพราะว่าได้แก้ไขแล้ว ✕
 อันสุดท้ายนายกสภามหาวิทยาลัยจะเป็นนายกสภาอื่น ได้อีกไม่เกิน ๑ มหาวิทยาลัย
 อันนี้ก็มีการใส่ไปแล้ว จริง ๆ มติของวุฒิสภา นี้เกือบทุกร่างนะครับ บอกให้เป็นทีเดียว ✕
 เป็นทีเดียวไม่ได้ เพราะว่ากรรมาธิการร่วมกัน ส.ส. เขามาเขาบอกไม่ได้ ต้องไม่เกิน
 ๒ แล้วกัน โยสุ. อันนี้แข็งขันไม่ได้นะครับ ผมถอน แต่ที่นี้ท่านประธานฯ ครับ ✕ ✕
 เรื่องกรรมการสรรหาสภาวิทยาลัย เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ แล้วร่างของมหาวิทยาลัยบูรพา
 ร่างเก่าที่ผ่านวุฒิสภาไป มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ประมาณ ๖ คณะ
 ถ้าผมจำไม่ผิด ไม่ต้องลงรายละเอียด ก็ผ่านวุฒิสภาไปเมื่อตอนประมาณเกือบ ๆ เทียงคืน
 ผมจำได้ดี ถ้าผมจำไม่ผิดว่ามีการลงมติด้วย ก็ผ่านไปด้วยเอกฉันท์ ร่างนี้ก็มีกรรมา
 ธิการร่วมกัน ตอนที่ผมแปรญัตติท่านประธานฯ ครับ ผมก็พยายามจะดูว่า
 เห็นอย่างไร มีการปรับอย่างไร มีการประนีประนอมอย่างไรกับกรรมการสรรหากรรมการ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

เพลงจวี ๔๕/๓

ผู้ทรงจวุฒิ จาก ๖ กลุ่มจะมีที่กลุ่มอย่างไร ซึ่ง ส.ส. จะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างไร
ก็มีการปรับกัน โอนอ่อนผ่อนตาม เรื่องมาจากท้องถิ่น การเมืองท้องถิ่นอะไรต่าง ๆ ก็เอา
ออกหมด -----

- ๔๕/๑

แล้วก็คิดว่ามหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากเป็นฉบับแรกที่มีการตั้งกรรมการร่วมกันน่าจะมี
 กรรมการสรรหาครั้งนี้เป็นแบบ ผมคิดอย่างนั้นนะครับ เพราะผ่านกรรมการร่วมกันแล้ว X
 แต่ก็พยายามจะฟังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครเหนือว่าตรงนี้อย่างไร ก็ดีใจ วันนั้น
 เข้าไปในมาตรานี้กำลังจะเข้าไปถอน เพราะกรรมการเห็นแล้วเสียงส่วนใหญ่เห็นว่าน่าจะไป
 ตามมหาวิทยาลัยบูรพา แต่เวลาพอผมเข้าไปถอนเสร็จ ผมก็ไม่รู้เรื่องรู้อะไรหรอกครับ
 ก็เลยต้องมาสงวนฯ นะครับ เพราะว่ามีคำสั่งมติใหม่ก็ไม่เป็นไร อันนั้นเป็นเรื่องของ X
 กรรมการ แต่ท่านประธานฯ ตกลงครั้งนี้ครับ ร่างของมหาวิทยาลัยบูรพาเพิ่งผ่านวุฒิสภา
 แล้วก็ยังมีร่างอื่น ๆ ตามไปติด ๆ เมื่อเกิดการประนีประนอมกันเกิดขึ้นในกรรมการสรรหา
 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิน่าจะยึดในการที่มีการประนีประนอมเป็นหลัก เพื่ออย่างน้อยที่สุด
 ได้ตั้งมติของวุฒิสภาไว้ แต่การกลับไปร่างเดิมกลายเป็นลบบมติวุฒิสภา ๓ - ๕ ครั้งออกหมด
 รายงานเล่มสี่ฟ้าที่ท่านประธานฯ นี่ก็เป็นรายงานของกรรมการชุดนี้นะครับ แต่ว่าคง X
 ยกเลิกไปแล้ว มีรายงานสี่เหลืองมาใหม่ ขนาดรายงานสี่ฟ้าที่ท่านประธานฯ ยังแก้ตาม X
 มหาวิทยาลัยบูรพาเลยมาตรา เพิ่มมาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๘ นี่ก็เห็นชัดแล้วว่า ถ้าเอามา
 รายงานเล็ก ๆ ก็คือ ตอนนั้นส่วนใหญ่เห็นแล้วละ เอาแบบนี้ ผมก็คิดว่าจะไปถอนนะวันนั้น
 อย่างน้อยที่สุดก็จะฟังเหตุฟังผลว่าคงจะมีเสียงส่วนน้อยสงวนฯ ไว้แล้วก็มาฟังเหตุฟังผล
 ตรงนี้ แต่ตอนนี้กลายเป็นว่าเสียงส่วนใหญ่กลายเป็นเสียงส่วนน้อย แล้วคงจะน้อยมาก
 หลังจากลงมติครั้งนี้ มันตกลง ตกลงนะครับท่านประธานฯ ผมอ่านล่องหน้ามาสี่ฟ้านี้ X
 มีมติอยู่กรรมการได้แก้ไขตามมหาวิทยาลัยบูรพา จากสี่ฟ้าในมาตราเดียวกันถูกต้องคือ
 สี่เหลือง ไม่ใช่ไร ฉะนั้นมาตรานี้ก็เลยไม่ถอนนะครับ ต้องลงมติยืนยันนะครับ เพราะ X X
 ในมหาวิทยาลัยบูรพาที่วุฒิสภาแต่งตั้งไปเป็นกรรมการร่วมกันได้มีการประนีประนอมกัน
 ในระดับหนึ่งนะครับ ก็กลัวอะไรกันนักหนา กับกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ X
 ทำไมถึงไม่ยอมให้คนอื่นเข้ามายุ่งวุ่นวาย นี่เห็นใหม่ครับ บางที บางช่วง บางตอนอาจจะลืม X
 ไปว่ามหาวิทยาลัยยังเป็นของรัฐนะครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

๑๐๒

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

นิงกานต์ ๔๘/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา
คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

- ๕๐/๑

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ~~ประธาน ผ่อง เล่งอี~~ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ ~~XY~~
 กระผมฟังเพื่อนสมาชิกฯ อภิปรายแล้วรู้สึกไม่ค่อยจะสบายใจ รู้สึกฟังคุณประหนึ่งว่า
 กรรมการชุดนี้จะอยู่ภายใต้อำណัติของบุคคลอื่น ซึ่งท่านพาดพิงว่าอยู่ใต้อำណัติของ ส.ส.
 หรือไม่ก็อยู่ใต้อำណัติของฝ่ายบริหาร กระผมขอกราบเรียนว่านั่นเป็นความเข้าใจของท่าน
 แต่โดยข้อเท็จจริงไม่ใช่ครับ ท่านอย่าเพิ่งคิดว่าคนอื่นจะทำเหมือนที่ท่านคิด เหตุผลที่ได้มี
 การทบทวนกลับลำนั้น ~~นะครับ~~ จะว่ากลับลำนั้นก็ไมถูก เหตุที่ได้มีการทบทวนนี้ก็เพราะมี ~~X~~
 เหตุผล เป็นเหตุผลที่ว่าพิจารณาไปแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการที่ออกกฎหมายฉบับนี้
 เกิดประโยชน์อย่างไรท่านประธานฯ ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ ในมาตรา ๑๘ ยกตัวอย่างก่อน ~~X~~
~~นะครับ~~ ท่านต้องไม่ลืม ~~นะครับ~~ มาตรา ๑๘ เดียวนี้วุฒิสภาเราได้มีมติเป็น ๒ มาตรฐาน ~~XX~~
 ท่านจำได้ ~~นะครับ~~ มาตรฐานหนึ่งคือมาตรฐานของมหาวิทยาลัยบูรพา มาตรฐานที่ ๒ ~~X~~
 คือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ๒ มาตรฐานครับ ที่นี้การเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องมีความรอบรู้
 ต้องใช้วิจารณญาณ ต้องมองไปข้างหน้า ต้องคิดว่าถึงไหนจะเกิดผลดีต่อประเทศชาติ
 มากที่สุด ต่อมหาวิทยาลัยต่อการศึกษามากที่สุด กระผมเองก็ทำงาน ในหน้าที่ของ
 กรรมการการศึกษาฯ เป็นประธานมาก็มาก ก็พอจะรู้ ~~ว่า~~ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ~~X~~
 ฉบับนี้มีความจำเป็นเร่งด่วนจะต้องรีบออก ไม่อยากให้ไปสะดุด เมื่อ ไม่อยากให้ไปสะดุด
 แล้วเราก็มารู้ว่าในเมื่อมี ๒ มาตรฐาน คือมาตรฐานหนึ่งเขียนตามมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ซึ่งวุฒิสภาเราก็เห็นด้วย มาตรฐานที่ ๒ ก็คือเขียนตามมหาวิทยาลัยบูรพา ก็เห็นด้วยอีก
 แล้วในมหาวิทยาลัยบูรพามีความขัดแย้งสูงครับ ถึงแม้กรรมการร่วมกันจะผ่าน ไปอย่างไร
 ก็สูงครับ ในกรรมการมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ความขัดแย้ง ไม่มี ที่นี้เมื่อเพื่อนสมาชิกฯ
 ได้หยิบยกประเด็นขึ้นมาในที่ประชุมกรรมการ ในวันนั้น ขอเสนอเป็นญัตติว่าอยากจะ
 ขอทบทวนในมาตรานี้ ประธานคณะกรรมการก็ไม่มีทางอื่นต้องฟังเสียงส่วนใหญ่
 เพราะมีหน้าที่กำกับควบคุมให้การประชุมเป็น ไปอย่างถูกต้องเรียบร้อย ก็เห็นว่าในเมื่อมี
 เพื่อนสมาชิกฯ เสนอขึ้นมา แล้วเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วย ประธานไม่มีทางอื่นเขาก็ต้องว่าไป
 ตามเสียงส่วนใหญ่ เมื่อเสียงส่วนใหญ่ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ในมาตรา ๑๘ น่าจะต้องใช้ทำนองเดียวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งได้ผ่านวุฒิสภาไปแล้ว

แล้วก็ผ่านกรรมาธิการร่วมกัน ๒ สภาแล้วเช่นกัน แล้วก็ไปด้วยความราบรื่นดี กระผม
 บังเอิญอยู่ใน ๒ กรรมาธิการร่วมกัน แต่กรรมาธิการมหาวิทยาลัยบูรพาค่อนข้างจะ
 ขลุขลกพอสมควร ในการถกเถียงกัน ~~อยู่~~ ฝ่ายบริหารเองเขาก็ไม่ค่อยจะมีความสุขพอใจ
 กับร่างที่แก้เท่าไรนัก ซึ่งกระผมคิดว่าในฐานะที่เรามาทำงานอย่างนี้เพื่อประชาชนนี้ อันไหน
 ที่เห็นว่าเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดประโยชน์โดยรวดเร็ว อย่างที่ท่านอธิการ เมื่อเราได้ไปฟัง
 ปัญหาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย โดยคณะกรรมาธิการเราไปวันนั้น เราก็ทราบว่าทาง
 มหาวิทยาลัยกำลังมีปัญหา อยากจะให้ มีพระราชบัญญัตินี้ออกมาเร็ว ๆ ปัญหา ก็คือว่าจะหา
 ความแน่นอนกันอย่างไรดีในชีวิต ความเจริญก้าวหน้าในงานในหน้าที่ บ้างก็กำลังแสวงหาที่
 ทำงานใหม่ แล้วบุคคลเหล่านี้เป็นบุคลากรที่ได้รับทุน แล้วไปศึกษาเฉพาะทาง ถ้าหากไม่มี
 พระราชบัญญัติมารองรับ หรือออกมาไม่ดี เขาก็หนีไปอยู่ที่อื่น ผลกรรมก็จะตกอยู่กับ
 ทางมหาวิทยาลัยก็คือประชาชนที่จะต้องส่งลูกหลานไปเรียนที่นี่ เพราะฉะนั้นกระผม
 เรียนว่าไม่ได้ตกอยู่ภายใต้อาณัติอย่างที่ท่านคิด ท่านจะคิดคิดไป ~~แล้ว~~ กระผมไม่บังคับ
 แต่กระผมยืนยันคนอย่างกระผม นั้นใครจะมากัดคัน มาข่มขู่หรือมาขอร้อง หรือมาให้
 สนิบน ไม่มีทางครับ -----

แต่นี้เป็นเรื่องของมติประชารัฐไทย เป็นเสียงส่วนใหญ่ในกรรมาธิการวันนั้น กระทบ
ที่อยู่ด้วยวันนั้น แต่กระทบต้องพูดในฐานะเป็นหลักการ กระทบบังเอิญติดประชุม
อีกห้องหนึ่ง ท่านณรงค์ นุ่นทอง ขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ที่ทำหน้าที่เป็นประธาน กระทบ
เข้ามาก็ได้ทราบว่ามีเปลี่ยนแปลง ซึ่งกระทบก็ยอมรับไม่เห็นด้วยก็ต้องสนับสนุน เพราะเสียง
ส่วนใหญ่ก็มีอยู่แค่นั้น ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นโดยสรุปถ้าท่านประธานฯ จะกรุณา
ก็คือว่าในมาตรา ๑๗ นี้ก็คงจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อยตามที่ปรากฏอยู่ใน ~~มาตรา~~ X
ก็ได้เพิ่มใน (๔) เข้าไป ให้มีประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยเข้าไปด้วย ~~มาตรา~~ X
แล้วก็เปลี่ยนใน (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนเดิม ๔ เปลี่ยนเป็น ๓ นะครับ
แล้วก็รองอธิการบดีจำนวน ๒ เปลี่ยนมา ๑ คน แล้วก็มีการเพิ่มเข้าไปว่านายกสภา
มหาวิทยาลัยจะเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยอื่นในขณะเดียวกันเกินกว่า ๑ แห่งมิได้นะครับ
อันนี้คือสิ่งที่กรรมาธิการได้มีการแก้ไข ก็ทราบเรียนท่านประธานฯ ว่าจะพิจารณามาตรา ๑๗
ก่อน แล้วก็สำหรับมาตรา ๑๗/๒ ท่านจะให้อภิปรายไปเลย ความจริงอันนี้ก็เป็น การ
สอดคล้องกันอยู่ครับ เขียนเข้าไปนี้ก็ต้องกริที่จะให้สอดคล้องกันครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ตอนนี้เรากำลังอภิปรายกันที่มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ซึ่งทางกลุ่ม
ของอาจารย์จอนและอาจารย์มนตรีได้ขอแปรญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมใน (๒) ถูกไหมครับ
ผมฟังไม่ถนัด ผมเพิ่งขึ้นมาต่อ ขอทบทวนกับท่านนิดหนึ่งว่าท่านถอนการแปรญัตติใช้ไหม
ครับ หรือว่ายังยืนยันครับ กรุณายืนยันอีกครั้ง เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสมุทรสงคราม คืออย่างนี้ครับท่านประธานฯ ตอนที่ผมแปรญัตติ
ร่าง พ.ร.บ. พระนครเหนือ ผลของการพิจารณาเรื่องกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ของมหาวิทยาลัยบูรพายังไม่เสร็จ ผมก็พยายามจะติดตามข่าวสาร ~~มาตรา~~ X
เข้ามาในทัศนะว่า โอ.เค. จะไปในทิศทางอย่างไร ก็เอาแนวมาใส่ไว้เพื่อให้เป็นทิศทาง
เดียวกัน แต่ว่ามีข้อสรุปแล้วก็ไม่ได้ตรงกับที่ผมแปรญัตติ ~~มาตรา~~ X
ก็ได้เอาตรงนั้นมาเป็นมติกรรมาธิการร่วมกันบูรพาใส่ เพราะฉะนั้นในส่วนของผม

เพื่อไม่เกิดความสับสน ผมขอถอนของผมออกครับ และเดี๋ยวผมจะลงมติให้กับกลุ่ม
อาจารย์จอนแทนครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ตามรายงานการแปรญัตติ การแปรญัตติใน (๒) ของท่านอาจารย์
มนตรีกับของท่านอาจารย์จอนจะเหมือนกัน ~~ครับ~~ X

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : ไม่เหมือนกัน ต่างกันโดย
รายละเอียด ไม่เหมือนที่เดี๋ยวก่อน ผมถอนของผม ~~ครับ~~ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สรุปแล้วยังเหลือของอาจารย์จอนกลุ่มเดียว ~~ครับ~~ X
ทางกรรมาธิการยื่นนะครับ ใน (๒) จะขอมติเฉพาะอนุมาตรานี้เสียก่อนจะดีไหมครับ
จะได้ผ่านไปทีละอนุมาตรา มาตรา ๑๗ วรรคแรก ใน (๒) กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข
มีกลุ่มอาจารย์จอนขอแปรญัตติแก้ไข ขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาว่าท่านจะเห็นด้วยกับ
กรรมาธิการหรือเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติครับ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
~~ครับ~~ คือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย X
ถ้าหากเห็นด้วยกับผู้สงวนความเห็นขอแปรญัตติคือมีการแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ หรืออาจจะถามอีกอย่างหนึ่งว่าหากไม่แก้ไขกดปุ่ม เห็นด้วย
หากแก้ไขกดปุ่ม ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลคะแนนครับ
(มีสมาชิก เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ส่วนใหญ่ในที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไขนะครับ ก็จะไปถึง (๔) ตามลำดับไปนะครับ X
 ท่านประธานคณะกรรมการเห็นด้วยนะครับ ใน (๔) นี้กรรมาธิการแก้ไขนะครับ X
 มีผู้สงวนขอแปรญัตติไว้ครับ ท่านคำนวณขอแปรญัตติไว้ครับ จะอภิปรายในกรณีที่กรรมาธิการแก้ไข เชิญครับ Y

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุดรดิตต์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรดิตต์ ตามมาตรา ๑๗ (๔) การเพิ่มข้อความ “ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย” ก็อยากจะทราบเหตุผลนะครับ กรรมาธิการที่เพิ่มข้อความ “ประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย” X
 นี้เข้าไป เพราะว่าผมดูแล้วคำนี้ไม่ได้มีทุกมหาวิทยาลัยเหมือนกันนะครับ แล้วโดยเฉพาะตาม (๔) ในตอนต้นที่ระบุคำขยายความใน (๔) ก็ไม่เห็นมีว่า กรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยนี้เป็นอย่างไร แล้วการที่เพิ่มใน (๔) ก็จะให้มีผลกระทบไปถึง (๕) ด้วยจากรองอธิการบดีจาก ๔ คนก็เหลือ ๓ คนนะครับ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวน X
 ๔ คน ก็เหลือ ๓ คน และเลือกรองฯ จาก ๒ คน ก็ต้องเหลือ ๑ คน อันนี้เป็นผลกระทบจากการที่ไปเพิ่มข้อความใน (๔) นะครับ อยากจะทราบเหตุผลนะครับว่า ที่ใส่ “ประธาน X X
 กรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย” นี้ด้วยเหตุผลอะไรนะครับ แล้วทำไมใน (๔) X
 ไม่มีระบุไว้ครับ น่าจะระบุไว้ว่ากรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยนี้ทำหน้าที่ X
 อย่างโน้นอย่างนี้อะไรก็ว่ากันไปครับ ขอขอบคุณครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกฯ ว่า มีแล้วครับที่ท่านเพื่อนสมาชิกฯ ได้สงสัย คืออยู่ในมาตรา ๒๒/๑ นะครับ ว่าด้วยให้มีคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยใครบ้าง กระผมจะไม่ขออ่านซ้ำนะครับ กรุณาเปิดดูในมาตรา ๒๒/๑ อยู่ในหน้า ๕ เล่มสี่เหลืองนี้นะครับ X X

ว. ๒๒ (ส.นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๕๒/๒

กับมาตรา ๒๒/๒ ว่าด้วยคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยมีหน้าที่อย่างไรบ้าง
 ตามที่เพื่อนสมาชิกฯ เมื่อสักครู่นี้ท่านผู้ทรงเกียรติท่านได้ถาม ~~นุศรัย~~ ก็มีอยู่ครบถ้วน ✓
 ตามนี้แล้ว ~~นุศรัย~~ เพราะฉะนั้นเมื่อมีอยู่ในมาตรานี้ยอมรับว่าให้เพิ่ม ก็จำเป็นจะต้อง ✓
 เพิ่มกรรมการเข้าไปในมาตราเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านสมาชิกฯ สงสัย มาตรา ๑๗ ไขใหม่ครับ
 เข้าไปด้วยในมาตรา ๑๗ (๔) ~~นุศรัย~~ คือให้มีประธานกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย ✓
 เข้าไปด้วย เพื่อจะให้ครอบคลุมทุกฝ่าย ทุกหมู่ จะได้ให้เกิดความสมบูรณ์ครับ ขอขอบคุณครับ
 ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำนวณครับ

- ๕๓/๑

นายคำนวณ เหมาะประสิทธิ์ (อุตรดิตถ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม คำนวณ เหมาะประสิทธิ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุตรดิตถ์ครับ ต้องขอบคุณ
 ทางท่านประธานคณะกรรมการฯ เพราะที่ได้มีการระบุเพิ่มเติมในมาตรา ๒๒ X
 คณะกรรมการเสียงข้างมากระบุไว้มากเลขหน้า ซึ่งเมื่อมีการพิจารณาในมาตรา ๒๒ X
 นี้จะผ่านหรือไม่ผ่านก็เกี่ยวข้องกับอันนี้ด้วย ก็อยากจะเรียนถามด้วยความสงสัย X
 จริงๆ หน้าครับและด้วยความเคารพหน้าครับว่า มหาวิทยาลัยอื่น ๆ เขาเคยมีระบุหรือเปล่า X X
 นี้ประเด็นที่หนึ่งนะครับ

แล้วก็ประเด็นที่ ๒ นี้ว่ามีเหตุผลอย่างไรที่สำคัญที่ท่านคิดว่าต้องระบุขึ้นมา
 นี้หน้าครับ อยากจะให้ท่านประธานฯ นี้ได้พูดเหตุผลให้ฟังหน้าครับ แต่ท่านประธานฯ
 เมื่อสักครู่นี้บอกให้อ่านและดูเอาเองนี้ ผมว่าน่าจะอธิบายจุดสำคัญจุดพอยต์ (Point) ของมัน
 หน้าครับว่าทำไมถึงจะต้องมีหน้าครับ อยากฟังจากปากคำจากท่าน ขอบคุณครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ อธิบาย (๔) และ (๕) ไปพร้อม ๆ กันก็ได้ครับ
 เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ก่อนที่กระผมจะขออนุญาต
 ท่านประธานฯ ให้ท่านอธิการบดีชี้แจง กระผมอยากจะเรียนว่า เนื่องจากว่าเรื่องกรรมการ
 ส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยนี้มีอยู่ในหลาย ๆ มหาวิทยาลัย กระผมไม่ได้ลงลึกรายละเอียด
 ก็เพราะเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกฯ คงได้ผ่านมามาก เพื่อประหยัดเวลาหน้าครับก็เลยต้องขอกัย X
 ในเรื่องที่ไม่ได้ลงลึกละเอียดอ่านให้ครบถ้วนหน้าครับ รู้สึกในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จะมี X
 เช่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา แม้แต่มหาวิทยาลัย
 ทักษิณก็มีแบบเดียวกันเลยครับ อันนี้ที่ท่านองเดียวกัน เพราะฉะนั้นที่ไม่ได้ลงละเอียด
 ก็ต้องขอกัย ก็นึกเอาว่าเราได้ผ่านมาเยอะแล้วก็คงไม่ต้องพูดซ้ำแล้วซ้ำอีก ขอบคุณครับ
 ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคำนวณไม่คิดใจใช่ไหมครับ หรือยังคิดใจครับกับการแก้ไข
 ของกรรมการ ใน (๔) และ (๕) รวมทั้งเรื่องอื่นด้วยหน้าครับ มีท่านผู้ใดคิดใจไหมครับ X

นายจอห์น อิงภากรณ์ (กรรมาธิการ) : มาตรา ๑๘ นี้คือหัวใจของเรื่องที่มีการกลับลำในที่ประชุมกรรมาธิการ ถ้าหากว่าทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยความคิดเฉพาะของคนในกรรมาธิการที่จริงผมก็เป็นคนที่เคารพเสียงส่วนใหญ่ เพียงแต่ว่าผมไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยกับเสียงส่วนใหญ่ และผมก็มีสิทธิที่จะสงวนความเห็นได้ ซึ่งในตอนแรกผมอยู่ในส่วนของเสียงส่วนใหญ่ แต่พอมาตอนหลังผมกลายเป็นเสียงส่วนน้อย แต่ผมขอยืนยันว่าเรื่องนี้มีการแทรกแซงแน่นอน เพราะว่าเพื่อนผมซึ่งร่วมสงวนคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังเลยว่า เรื่องนี้มีการลือบปี่จากคนที่อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรว่าน่าจะยอมตามเสียงมติที่ประชุมตอนหลังที่กลับลำนี้แหละควรจะยอม อย่าไปสู้เลยนะ ~~ครั้น~~ ซึ่งก็เห็นชัดว่าวิธีการของสภาผู้แทนฯ X คือกรรมาธิการร่วมกันเขาไม่ค่อยจะเห็นด้วย แล้วก็เอาอันที่เขาเห็นด้วยผ่านเร็วเพื่อเป็นตัวอย่าง และอันนี้พยายามที่จะให้เหมือนของร่างที่เขาไม่ได้เปลี่ยนโครงสร้าง ~~นะครั้น~~ X แต่ผมก็ยืนยันว่าการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอย่างที่พวกผมเสนอเป็นส่วนที่คล้าย ๆ กับมหาวิทยาลัยบูรพา แต่ว่าตัดส่วนขององค์กรท้องถิ่นออก ฟังให้ ~~ดีนะครั้น~~ เราเสนอง่าย ๆ X ว่า ให้มีคณะกรรมการทำหน้าที่สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิเสนอสภามหาวิทยาลัยคัดเลือกเพื่อจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คณะดังนี้ คือคณะแรกที่เป็นกรรมการสรรหา นั้นจะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๗ (๔) (๕) และ (๖) รวมกันเป็นคณะกรรมการ อันนั้นก็จะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เป็นตัวแทนของผู้บริหาร กรรมการสภามหาวิทยาลัยที่เป็นผู้แทนของคณาจารย์ร่วมกันสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ๑๒ คน เพื่อให้สภามหาวิทยาลัยเองเลือกให้เหลือ ๖ คน อันที่ ๒ คือกรรมการสภาการศึกษาทำหน้าที่สรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คน จากบุคคลที่อยู่ในบัญชีรายชื่อที่เสนอ โดยกรรมการสภาการศึกษา แล้วก็เสนอให้สภามหาวิทยาลัยคัดเลือกให้เหลือ ๒ คน อันที่ ๓ คณะกรรมการการอุดมศึกษาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน จากบุคคลในบัญชีรายชื่อที่เสนอ โดยกรรมการการอุดมศึกษาแล้วเสนอให้สภามหาวิทยาลัยคัดเลือกให้เหลือ ๒ คน และอันที่ ๔ ที่เราใส่ซึ่งน่าจะตรงกับสถาบันนี้ ~~นะครั้น~~ ใครอย่ามาบอกว่าเราไม่ได้คิดถึงคำนึงถึงลักษณะ X พิเศษของสถาบันนี้ ก็คือเราต้องการผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๓ คน และผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ๓ คน ร่วมกันเป็นคณะกรรมการสรรหา

๑๑๒

ว. ๒๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

พินิตา ๕๔/๒

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน จากบุคคลในบัญชีรายชื่อที่เสนอโดยสภาอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แล้วเสนอให้สภามหาวิทยาลัยคัดเลือก
ให้เหลือ ๒ คน พุดง่าย ๆ ว่าการสรรหาบุคคลที่เหมาะสมจะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ นั้น ส่วนหนึ่งให้สภาอุตสาหกรรมและสภาหอการค้าร่วมกันเสนอชื่อมา ~~๕~~ ~~๕~~ ~~๕~~ X
อีกส่วนหนึ่งให้กรรมการการอุดมศึกษา ร่วมเสนอชื่อ อีกส่วนหนึ่งให้สภาการศึกษา
ร่วมเสนอชื่อ อีกส่วนหนึ่งให้บุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนที่เป็นคณาจารย์ ส่วนที่เป็น
ผู้บริหารร่วมกันเสนอชื่อ ถ้ามองอย่างนี้ความหมายคืออย่างไร ถ้ามองอย่างนี้ความหมาย
ก็คือว่า ทุก ๆ ส่วนสภาอุตสาหกรรมและสภาหอการค้าก็สามารถเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่เขา
คิดว่าเป็นคนดี ๆ ที่จะช่วยดูแลเรื่องมาตรฐานการศึกษา ดูแลว่าการศึกษาเป็นไปตามความ
ต้องการของภาคอุตสาหกรรม ภาคการค้าในประเทศไทย -----

- ๕๕/๑

คณะกรรมการการอุดมศึกษาก็จะได้เลือกผู้แทนคนที่เห็นว่าเหมาะสมเสนอเข้าไปที่เป็นคนที่แทนคณะกรรมการการอุดมศึกษารับเรื่องนโยบาย คู่มือเรื่องนโยบายอุดมศึกษาแห่งชาติ สภาการศึกษาเรื่องของการพัฒนาการศึกษาให้ดีขึ้นก็จะมีตัวแทนอยู่ในนั้น แล้วก็คณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยก็จะมีตัวแทนอยู่ในนั้น มองแล้วโดยวิธีนี้มหาวิทยาลัยนี้เป็นมหาวิทยาลัยของส่วนรวมที่มีสแต็คโฮลเดอร์หรือผู้มีส่วนร่วมที่เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาจากส่วนต่าง ๆ ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา เรื่องนี้เป็นเรื่องที่พิจารณาแล้วกรรมการทุกท่านตอนแรกเห็นดีเห็นงามด้วย แต่ตอนหลังเห็นว่าไม่เหมาะสมแล้ว ที่เหมาะสมต้องเป็นไปตามสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น ผมก็ขอให้ที่ประชุมนี้ก็แล้วแต่พิจารณาของที่ประชุมนี้ เราเป็นประชาธิปไตยเรามีสิทธิที่จะลงอย่างไรก็ได้ที่เราเห็นสมควร ผมก็อยากจะทราบเหมือนกันว่าพวกเราเห็นสมควรอย่างไร ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ มาตรา ๑๘ มีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้อีกอย่างหนึ่งคือกลุ่มของอาจารย์ประทีป อิงทรงธรรม ฮาตะ ท่านไม่ติดใจ~~ครับ~~ ก็ยังเหลือคำแปรญัตติของอาจารย์จอนเพียงกลุ่มเดียว เชิญกรรมการครับ

นายฟ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ฟ่อง เล่งอี ประธานคณะกรรมการ อยากจะขอทำความเข้าใจกับเพื่อนกรรมการว่าในการที่ไม่ยึดถือตามข้อเสนอที่ท่านได้สงวนคำแปรญัตติก็เพราะว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือในลักษณะเป็นพิเศษ ที่เรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกรุงเทพฯ ในเมืองหลวง แล้วก็ก็เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ระดับนานาชาติมากกว่าที่จะเป็นมหาวิทยาลัยแบบท้องถิ่นที่จะไปเชื่อเชิญให้ใครต่อใครเข้ามามีส่วนร่วมก็น่าจะให้ทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาให้เกิดความอิสระและกว้างขวางพอ สภาพอุตสาหกรรมอาจจะมีความจำเป็น ถ้ามหาวิทยาลัยจำเป็นก็สามารถเปิดโอกาสให้เข้าไปร่วมได้ในลักษณะของคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยได้อยู่แล้ว ทำให้ทางสภามหาวิทยาลัยสามารถทำเรื่องนี้ได้ หรือเรื่องหอการค้าอย่างนี้ก็เช่นเดียวกันซึ่งสมัยหนึ่งอาจจะไม่มีความจำเป็นก็ได้ เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นมหาวิทยาลัยว่าด้วย พุค่งาย ๆ เป็นเรื่องของช่าง

เป็นเรื่องของเทคโนโลยีเรื่องช่าง โดยเฉพาะ มีความเชี่ยวชาญชำนาญเรื่องนี้พัฒนาไปใน
 แนวนั้นอาจจะไม่จำเป็นก็ได้ การที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
 ได้มีเป้าหมายที่จะมีความเป็นเลิศสู่ระดับนานาชาติ แล้วก็เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเจริญ
 มากแห่งหนึ่งของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับ แล้วต่างประเทศก็ได้ให้การสนับสนุนเราควร
 ที่จะได้พิจารณาปัญหาต่าง ๆ ถ้าหากว่าเราจะไปเขียนบีบบังคับว่าจะต้องไปเอาคนโน้นคนนี้
 มาเป็นกรรมการสภาเสี่ยเลยนั้นจะเกิดปัญหาในวันข้างหน้า เมื่อเป็นกฎหมายไปแล้ว
 จะต้องใช้เวลาในการแก้ไขจะก่อปัญหา เพราะฉะนั้นสู้เรามาศึกษาเห็นว่า สิ่งที่น่าจะ
 ดีที่สุดก็คือแนวทางที่เราได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ไปนั้นน่าจะ
 ดีที่สุด เพราะฉะนั้นนี่คือหลักในการคิดของคณะกรรมการส่วนใหญ่ที่ได้มีความเห็น
 และเลือกอย่างนั้น ไม่ได้เลือกเพราะถูกแทรกแซงโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นใคร ต่างคนต่างก็ทำงาน เมื่อกฎหมายสู่สภาผู้แทนฯ
 ไม่เห็นด้วยก็ตั้งกรรมการร่วมกันขึ้นมา มีหลายครั้ง ไปผมจะเรียนให้ทราบก็ได้
 ไหน ๆ ก็พูดแล้วเรื่องนี้ ผมคนหนึ่งที่ไม่ยอมเวลาที่มีการตั้งกรรมการร่วมกัน มีกรรมการ
 ฝ่ายผู้แทนฯ หรืออาจจะส่งมาจากฝ่ายบริหารบางท่านใช้วิธีข่มขู่ถ้าไม่เอาตามนี้แล้ว
 ร่างพระราชบัญญัตินี้จะไม่ผ่าน-----

กระผมอยากจะยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นจริงและมีเทปอัดด้วย กระผมเป็นประธาน
คณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติอาชีวศึกษา พวกครูครับ ขู่โดยรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงศึกษาฯ แล้วก็ถูกขู่ด้วยข้าราชการประจำในมหาวิทยาลัยบูรพาที่เข้ามาชี้แจงว่า
ถ้าไม่เอาตามนี้จะถอนจะไม่รับ แต่ผมไม่เคยฟังครับ และผมก็ต่อสู้ อันนี้ยกตัวอย่างเป็นต้น
เพราะฉะนั้นกรุณาเข้าใจเสียใหม่ครับ ไม่มีครับ แต่เราทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจเห็นว่า
จากการที่เข้าไปดูศึกษาคูแลมหาวิทยาลัยแห่งนี้เองซึ่งพอสมควรแล้ว เราเห็นว่ารูปแบบ
ตามมาตรา ๑๘ ที่เราได้อนุมัติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ น่าจะดีกว่า
ครับ นั่นคือข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจ ขอความกรุณาอย่าได้มากล่าวหาหรือทนายใจ หรือว่า
มานึกเอาว่าจะถูกไม่มีครับ กระผมยืนยันเลยครับ ~~ต้นนี้~~ ถ้าเพื่อนสมาชิกฯ ยังเข้าใจ X
อย่างนั้น กระผมก็เสียใจ ~~นะครับ~~ แต่ว่าท่านมีสิทธิครับที่จะเข้าใจ กระผมก็ไม่ได้ว่าอะไร X
แต่ความจริงก็คือความจริงครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ที่แปลกก็คือ
ตอนที่การเสนอกลับลงในที่ประชุมนั้น ไม่ได้แสดงความเห็น คือเหตุผล ไม่ได้เป็นอย่างที่
ท่านประธานชี้แจง ซึ่งท่านประธานเองก็ไม่อยู่ในที่ประชุม วันนั้นเหตุผลที่ชี้แจงที่ผมจำได้
ก็คือรู้สึกจะให้ไปไปตามมหาวิทยาลัยขอนแก่นหรือเชียงใหม่ผมไม่แน่ใจว่า ถ้าหากว่า
เหตุผลที่ชี้แจงตอนนั้นใคร ๆ ก็ว่าต้องการให้อันนี้ผ่านได้สะดวก ถ้าอย่างนั้นก็คงจะต้อง
เป็นไปตามร่างของขอนแก่น ผมอยากให้ท่านกำพลช่วยชี้แจงนิดหนึ่งว่าตอนนั้นท่านให้
เหตุผลอย่างไรที่ผมจำได้ก็คืออย่างนั้น ไม่ได้พูดถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ท่านประธานให้เหตุผล
ขณะนั้นผมไม่ได้เห็นพูดตรงนั้น และท่านประธานเองเข้าใจผิดนิดหนึ่งครับ
ที่ท่านประธานเข้าใจผิดนิดหนึ่งก็คือร่างที่เป็นร่างเดิมของกรรมการ ซึ่งตอนนี้เป็นร่าง
ของเสียงส่วนน้อยนั้นไม่ได้ให้สภาหอการค้าหรือสภาอุตสาหกรรมนั้นมีตัวแทน
เข้าไปเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ~~นะครับ~~ เราเพียงแต่ให้สภาคอัครแต่ละส่วนนี้เสนอชื่อ X

คนที่คิดว่าเหมาะสมที่จะเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน ๒ เท่าของจำนวนที่จะได้รับเลือกในที่สุด ~~คน~~ คล้าย ๆ กรรมการสรรหาที่เสนอกรรมการองค์การอิสระเข้าสู่ วุฒิสภาคล้าย ๆ กัน แล้วให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือกเองจากรายชื่อนั้น ๑ ใน ๒ คล้าย ๆ กับที่วุฒิสภาเลือกกรรมการองค์การอิสระต่าง ๆ เพราะฉะนั้นประเด็นอยู่ที่ว่าเราเห็นว่าถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีมาในการเสนอชื่อจากหลาย ๆ ที่นั้นจะทำให้มีคุณภาพ และก็มีลักษณะแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มแสงผลประโยชน์ร่วมกันนี้จะลดลง แล้วก็โอกาสที่จะได้คำนึงถึงการพัฒนาการศึกษาในหลาย ๆ ด้านก็จะมีมากขึ้นครับ

ต้องขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการจะชี้แจงใหม่ครับ ในประเด็นที่อาจารย์จอนคิดใจอยู่ครับ เชิญท่านกำพลครับ

นายกำพล ภู่มณี (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายกำพล ภู่มณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะกรรมาธิการ ก็ต้อง
 ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ เกี่ยวกับเรื่องการทำให้ทางคณะกรรมาธิการ ได้ทบทวน
 มติ ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ได้พิจารณาเห็นว่า กระบวนการ
 หรือคณะกรรมการสรรหาควรที่จะพิจารณาเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเรื่องนี้
 ทางคณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็ปรึกษาหารือกันแล้ว แล้วก็มีความเห็นสอดคล้องกัน
 ครับ ผมเองในฐานะที่เป็นกรรมาธิการแล้วก็ป็นศิษย์เก่าด้วยของสถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าพระนครเหนือ เห็นความจำเป็นแล้วก็เห็นความสำคัญว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญ
 ในฐานะที่สถาบันแห่งนี้ โดยข้อเท็จจริงแล้วกระผมก็เคารพความเห็นท่านอาจารย์จอนแล้วก็
 ทุก ๆ ท่านที่เป็นกรรมาธิการ ในที่ประชุม แต่ละท่านก็มีเหตุผลทุกท่าน แล้วกระผมก็เชื่อมั่น
 ว่า ความเห็นของแต่ละท่านนั้น ไม่มีใครมาชี้นำ ท่านมีเหตุผลของท่านเอง ซึ่งตรงนี้ก็มีการ
 นำเสนอในที่ประชุม แล้วที่ประชุมก็ลงมติไปแล้วนะครับ เรื่องนี้อยากจะกราบเรียนอีก
 นิดหนึ่งให้ที่ประชุม ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายได้ทราบว่า สถาบันเทคโนโลยี
 พระจอมเกล้าพระนครเหนือ นั้น ได้เป็นสถาบันศึกษาที่มีรูปแบบ มีแนวทางการปฏิบัติที่
 ชัดเจนในเรื่องของการผลิตวิศวกร นักเทคโนโลยีที่สำคัญของประเทศ การพัฒนา
 การบริหารจัดการนั้น เราค่อนข้างที่จะเป็นลักษณะเอกลักษณ์เพียงแห่งเดียวของประเทศไทย
 แล้วก็อยากจะกราบเรียนให้ท่านทั้งหลายได้ทราบว่า รูปแบบลักษณะอย่างนี้ถือเป็น
 ความสำเร็จของการจัดการศึกษาด้านอาชีวหรือวิศวกรรมภาคปฏิบัติระดับชาติ หลาย ๆ
 ประเทศได้นำเอารูปแบบลักษณะอย่างนี้ไปทำ อย่างเช่น ประเทศลาวหรือประเทศที่กำลัง
 พัฒนาทั้งหลาย เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการอะไรต่าง ๆ ที่ทางท่านอธิการบดีหรือ
 พวกเราทั้งหลายที่ได้พยายามที่จะดึงเข้ามาในเรื่องของคณะกรรมการสรรหาหรือ
 คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยนั้น เรามีความเชื่อมั่นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องนะครับ
 ก็เลยกลับไปที่ร่างเดิมนะครับ ขอกราบเรียนแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : มาตรา ๑๘ ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ขณะนี้ คณะกรรมาธิการ
 ไม่ได้มีการแก้ไข คือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร มีอาจารย์จอนและคณะ

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

กัญญาณ์ท์ ๕๗/๒

ขอสงวนความเห็น ขอแปรญัตติแก้ไขเพิ่มเติมไว้เนะครับ ขอให้ประชุมพิจารณาว่า ท่านจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ หรือจะเห็นชอบด้วยตามความเห็นของผู้สงวนความเห็นขอแก้ไขเพิ่มเติมครับ หากท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการคือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรกดเห็นด้วย หากเห็นควรให้มีการแก้ไขกคด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ ขอผลคะแนนด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕ คะแนน)

- ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์) รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการครับ
คือคงไว้ตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎร เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการมาตราต่อไปครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุคิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์) รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผู้สงวนความเห็นขอแปรญัตติจิตใจใหม่ครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี ประธานคณะกรรมการ อยากจะหารืออาจารย์จอนในฐานะเป็นผู้สงวนฯ ว่าท่านจะคงมาตรา ๒๐ ตามที่ท่านแก้ไขใหม่ครับ ที่จะเพิ่มข้อความ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ ไม่ได้ เห็นท่านพูด คือถ้าท่านยืนยันทางกรรมาธิการก็อยากจะเอาตามนี้ เพราะอย่างนี้ครับ คืออันนี้เป็น การไม่ล็อก (Lock) ไว้บ้างไม่ได้หรือครับ เปิดโอกาสให้ทำตลอดชีวิต ที่กระผมพูดเรื่องนี้ก็เพราะว่าเมื่อวานนี้เรามีการประชุมกรรมาธิการร่วมกันของมหาวิทยาลัยทักษิณ ก็กรรมาธิการเราได้เห็นว่าไม่มีเขียนไว้กำหนดว่าดำรงตำแหน่งเกินกี่วาระไม่ได้ ไม่ได้เขียนไว้ ก็จะทำให้มีการผูกขาดเกิดขึ้นซ้ำใหม่ครับ ก็เลยอยากจะขออนุญาตกรรมาธิการหรือว่าผู้ที่ขอสงวนความเห็นก็ดี หรือว่าแปรญัตติก็ดีว่าท่านตั้งใจหรือเปล่าที่ ~~ประธา~~ ร์ครับ ถ้าท่านตั้งใจกระผมก็อยากจะหารือท่านกรรมาธิการว่าเราน่าจะ ~~ได้เห็นด้วยตามท่าน~~ เพราะว่าจะเป็นประโยชน์ ~~เห็นที่ทุนเงิน~~ ~~ท่านประธานฯ~~ ร์ครับ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมานั่งบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณครูประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ มาตรา ๒๐ ~~นี้~~ มีหลายกลุ่ม มีทั้งกลุ่มของคณบดี X
 แล้วก็กลุ่มของท่านอาจารย์จอน แล้วก็กลุ่มของท่านมนตรี ซึ่งเรามีความเห็นว่าจะระยะเวลา
 ในการดำรงตำแหน่งของสภามหาวิทยาลัยทั้งนายกฯ และกรรมการสภามหาวิทยาลัยก็ตาม
 ไม่ควรที่จะมีวาระติดต่อกันเกิน ๒ วาระ แล้วก็วาระละ ๓ ปี ก็รวมกันแล้ว ๖ ปี เหมือน ๆ
 กับ-ส.ว. ส.ว. เราก็คือ ๖ ปี แล้วก็ต้องถูกออกไปพักเสียก่อนแล้วกลับมาสมัครใหม่ อันนี้
 ก็เช่นเดียวกัน คิดว่าคณะกรรมการของสภามหาวิทยาลัยทั้งตัวท่านนายกฯ ด้วยกันที่จะ
 อยู่ในวาระ ๒ วาระ ก็คือ ๖ ปี ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่เห็นว่ากรรมาธิการ
 เสียงส่วนน้อยเขาแปรฯ ไว้ ขอสงวนฯ ไว้ที่เหมาะสม ท่านก็เอาตามเลยไม่ต้องอภิปราย X
 เสียเวลา เราจะได้ไม่ต้องอภิปราย ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผ่องศรี ประธานคณะกรรมการ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ต้องอภิปรายครับท่านครับ ที่อภิปราย
 ก็หมายความว่าต้องการจะแสวงหาจุดที่ถูกต้องที่สุดร่วมกันระหว่าง ๒ ฝ่าย ของท่านก็ถูก
 ส่วนหนึ่ง ของกรรมาธิการก็ถูกส่วนหนึ่งครับท่าน ~~ประธานฯ~~ ครับ คือเจตนาเราต้องการ X
 จะบังคับเฉพาะนายกสภามหาวิทยาลัย แต่ของท่านไม่ได้เขียน ท่านเขียนถ้าเอาตามที่ท่านว่า
 จะคลุมทั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้วยครับท่านครับ
 แต่เจตนาที่เราไม่อยากจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระ เราเพิ่งหมายถึง
 นายกสภามหาวิทยาลัยเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านผู้ขอแปรญัตติไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
 กรรมาธิการก็อยากจะเสนอว่าอยากจะให้แก้ไขข้อความใน ~~นี้~~ ~~ครับ~~ ~~นี้~~ ~~ครับ~~ ~~นี้~~ ~~ครับ~~ ~~นี้~~ ~~ครับ~~ X
 “นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๘ (๒) (๕) และ (๖)
 มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งหรือ

๑๒๑

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

อารีวรรณ ๕๘/๓

อาจได้รับเลือกใหม่อีกได้” “แต่นายกสภามหาวิทยาลัย” เพิ่มตัวนี้ ~~นะครับ~~ ต่างจากของ
ท่านผู้สงวนฯ “แต่นายกสภามหาวิทยาลัยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”
ท่านประธานฯ ครับ

- ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจนครับ

นายจน อึ้งภากรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพ
ต่อประธานคณะกรรมการนะครับ คือคณะกรรมการเองก็มีสิทธิที่จะขอแก้ไขได้อยู่แล้ว
นะครับตามที่เห็นสมควร แต่ด้านเป็นพวกผมก็ยังมีความเห็นว่าการที่กำหนดไม่ให้ดำรง
ตำแหน่งเกิน ๒ วาระติดต่อกันนอกจากจะครอบคลุมนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วน่าจะ
ครอบคลุมไปถึงกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยเช่นกัน ~~นะครับ~~ คือโดยทั่วไปแล้วเราต้องการ
เห็นการหมุนเวียนเหมือนที่ผมได้พูดถึงแล้ว เหมือนบ่อน้ำเน่า ถ้าน้ำมีการหมุนเวียน มีน้ำ
ใหม่เข้ามา น้ำเก่าออกไปเรื่อย ๆ ~~นะครับ~~ บ่อน้ำนั้นจะมีสุขภาพที่ดี แต่ถ้าเมื่อไรไม่เกิด
การเปลี่ยนแปลงก็จะเน่าไปในที่สุด เพราะฉะนั้นอันนี้คิดว่าครอบคลุมไปถึง อันนี้ผม
อาจจะไม่ได้พูดแทนครูประทีป ~~นะครับ~~ ครูประทีปบอกเหมือนกัน คือเราเห็นดีด้วยที่
ท่านประธานคณะกรรมการเห็นว่า ในกรณีนายกสภามหาวิทยาลัยน่าจะมีการกำหนด
ไม่ให้ดำรงวาระเกิน ๒ วาระติดต่อกัน แต่เราก็ยังเห็นว่าเรื่องนี้ก็น่าจะครอบคลุมไปถึง
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเช่นเดียวกันครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรุมนครีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
มนตรี สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภาครับ คือจริง ๆ แล้วกรรมการอยากให้นายกสภา
มหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ แต่ผู้แปรฯ บอกว่า นายกฯ อย่างเดียว
ไม่พอหรอก ต้องเอา (๒) มาด้วย ก็คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๒ คนนี้ เกิน ๒ วาระ
ไม่ได้ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน (๒) (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งเลือกจาก
รองอธิการบดีและผู้อำนวยการหัวหน้าส่วน อันนั้นก็ไม่น่าจะได้ ผมว่าตามที่ผู้แปรญัตตินั้น
น่าจะเป็นประโยชน์กว่า ~~นะครับ~~ แล้ว (๖) เลือกจากคณาจารย์ประจำ จำนวน ๒ คน พนักงาน
มหาวิทยาลัยซึ่งไม่ใช่คณาจารย์ จำนวน ๑ คน คณาจารย์ พนักงาน เป็น ๒ วาระ เปลี่ยนให้
คนอื่นเขาเป็นผมว่าจะได้ประโยชน์กว่า เดี่ยวรากอก ~~นะครับ~~ ท่านประธานฯ ผมว่าตาม

๑๒๓

ว. ๒๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

วิมล ๕๘/๒

ท่านผู้แปรญัตติเถอะครับ เขาไม่ได้เอาทั้งวงเล็บหรือครับ เขาเอา (๒) (๕) (๖) ครับ
ผมว่าความสำคัญพอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ความจริงกรรมาธิการก็ยอมบางส่วนแล้ว ผมว่าน่าจะ
เพราะว่าเปลี่ยนนายกฯ แล้วบางทีชุดใหม่เขาก็อยากเปลี่ยนตัว บางคนก็ไม่อยากจะเข้ามาก็มี
ผมว่าน่าจะน่าจะนั่นกัน ได้ตรงนี้ คอม โพร ไมล์กัน เชิญครุมนตรี

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : คือท่านประธานฯ ครับ บางที
การดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ ถ้าใส่ไว้เป็นมาตรฐานของกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ดี ที่มาจากคณาจารย์ก็ดี อะไรที่จะดีกว่า จะได้เป็นแบบเป็นแผน แต่ก็แล้วแต่ X
กรรมาธิการนะครับ ถ้าอะไรที่เป็นประโยชน์ผมว่ากรรมาธิการรู้อยู่แล้ว จำง่ายด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : บางหน่วยงานเขาก็ต้องอาศัยประสบการณ์บ้างอะไร
อย่างนี้ อย่างมองเจตนาร้ายไปจนรากงอกอะไร ผมว่ากรรมาธิการก็ถอยมาให้แล้วก็ยอม
ตรงนายกฯ / ผมว่าตรงนี้น่าจะมีความสำคัญในบทบาททั่วไปของกรรมการสภา X
มหาวิทยาลัย เชิญอาจารย์จอนครับ

- ๖๐/๑

นายจอน อิงภากรณ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ด้วยความเคารพ
ท่านประธานฯ หลายครั้ง ท่านก็พยายามที่จะช่วยไกล่เกลี่ยหาจุดตรงกลาง ~~ครับ~~ X
และหลายครั้งก็ยอมได้นะครับ คืออันนี้เป็นเรื่องโครงสร้างของสถาบันแล้วเราก็แพ้ตลอด
และก็ยอมรับว่าแพ้แล้ว เคียวลง โหวตก็เพื่ออีก ~~ครับ~~ แต่ผมว่ากรรมการมีสิทธิอยู่แล้ว X
ที่จะเสนอรูปแบบที่ ๓ แล้วให้เลือก คือกรรมการเสนอว่าเฉพาะนายกสภามหาวิทยาลัย
พวกผมเสนอว่าทั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการ ท่านประธานฯ ก็น่าจะคิดวิธี
โหวตที่จะให้ที่ประชุมเลือก คือถ้ามองว่าตอนนี้มี ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งบอกว่าทางกรรมการ
บอกว่า โอ.เค. ยอมแต่เฉพาะนายกฯ ผมว่าไม่ใช่เรื่องต้องต่อรองเขา เขาเห็นว่าอันนั้น
เหมาะสมแล้วก็ดีไป ผมก็เห็นด้วย แต่พวกผมก็จะเสนอว่านอกจากนายกฯ ขอเสนอพิจารณา
กรรมการด้วยครับท่านประธานฯ ก็ประทับใจท่านประธานฯ เสมอครับ แต่ว่าอันนี้ขอมี
การลงคะแนนสักหนึ่งครั้งครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่างนั้นก็คือในส่วนที่ทางกรรมการแก้ไขนี้เฉพาะ X
นายกฯ นี้ก็ยื่นอย่างเดิม นะครับ ท่าน ~~ครับ~~ ผมจะถามมติเพียงแค่ว่าจะเห็นด้วยกับ X
กรรมการหรือจะตามผู้แปรญัตติ ~~ครับ~~ ผมจะขอมติ ท่านปรีดีครับ X

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ครับ

กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ ปทุมธานี มีคำถามต่อท่านประธานคณะกรรมการว่าหาก
คณะกรรมการจะเปลี่ยนเป็น “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยดำรงตำแหน่งได้
ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน” โดยส่วนตัวผมสนับสนุนความเห็นนี้ ~~ครับ~~ เพียงแต่วาระ X
การดำรงตำแหน่งที่มีอยู่ปัจจุบันนั้นเป็นวาระครั้งละ ๓ ปี แต่ในกรณีทั่วไปประเพณี
การบริหารงานในหลายองค์กรทั้งฝ่ายราชการทั่วไปฝ่ายการเมืองและธรรมเนียมใน
หลาย ๆ องค์กร รวมทั้งผมเชื่อว่าทางมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็คงจะเป็นมักจะใช้ ๔ ปี และถ้า
จำกัดก็จะ ๒ ปี ๒ สมัยไม่เกิน ๘ ปี กระผมเสนอว่าท่านกรุณาพิจารณาประเด็นนี้ได้ไหม
ครับว่า ถ้าจะเปลี่ยนอย่างนี้ขอเปลี่ยนวาระ ๓ ปี เป็น วาระ ๔ ปี เสียก่อน เพราะมีฉะนั้นแล้ว
การทำงานของผู้บริหารในตำแหน่งนี้จะสั้นเกินไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผ่องครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการครับ ก็ความจริงด้วยข้อเสนอของ
ท่านสมาชิกฯ ~~ปรีดีน่ะครับ~~ ก็ดีครับ อันนี้กระผมเองก็เคยคิดอย่างนั้น แต่เมื่อมีการอภิปราย X
หลาย ๆ ที่ หลาย ๆ คณะ หลาย ๆ พระราชบัญญัติเข้านี้ ในที่สุดก็บอกอย่างนี้ครับ
ก็บอกให้ ๓ ปีสำหรับนายกสภามหาวิทยาลัยก็เนื่องจากว่าอธิการฯ ๔ ปี ไม่อยากจะให้
ทั้งอธิการฯ และนายกสภาฯ นี้ออกพร้อมกัน ก็อยากจะให้เหลื่อมกันไว้ปีหนึ่งเพื่อจะได้ใช้
เวลาในช่วงเหลื่อมนี้ไปเตรียมการให้มีเป็นหลักอยู่ในการดำเนินการต่อไป นั่นคือเหตุผล
~~น่ะครับ~~ ซึ่งกระผมก็เลยคล้อยตามเห็นด้วยตามนั้น แต่ความจริงแล้วกระผมก็ตั้งปัญหา X
เหมือนกันเมื่อก่อนว่าทำไมไม่เอา ๔ ปี เพราะ ๓ ปีนี้รู้สึกจะสั้นไป แต่เมื่อมาคำนึงว่าสามารถ
จะทำได้ต่อกันไปอีกก็เป็น ๖ ปี ก็นับว่าใช้ได้ ก็เลยให้ ๓ ปีตามนี้เพื่อให้เหมือนกับ
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่ได้พิจารณาไปแล้ว นายกสภามหาวิทยาลัยก็ ๓ ปีครับ ท่านประธานฯ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมตินะครับว่าจะเห็นด้วยกับกรรมการหรือ
จะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมการนะครับ
โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ
เชิญลงคะแนนครับ ลงคะแนนเรียบร้อยน่ะครับ ~~น่ะครับ~~ ปิดการลงคะแนนครับ รวมผลคะแนน X
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ~~น~~ ~~ะ~~ ~~ค~~ ~~ร~~ ~~บ~~ X
เชิญในมาตรา ๒๐ ที่มีแปรญัตติส่วนอื่น ~~น~~ ~~ะ~~ ~~ค~~ ~~ร~~ ~~บ~~ X
เชิญคุณมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : คือท่านประธานฯ ครับ
มาตรา ๒๐ นี้ก็เป็นเรื่องนายกฯ ที่จะออกโดยการถูกถอดถอน ก็ผมใส่คะแนนเสียง
เกินกึ่งหนึ่งไว้เพื่อให้เกิดความเคลียร์ (Clear) ว่า ถ้าจะถอดถอนมติควรจะเป็นอย่างไร
ไปประชุมกันน้อยเดี๋ยวถอดถอน ๒ - ๓ คนก็ได้อะไรอย่างนี้ นายกสภามหาวิทยาลัย
สำคัญ ~~น~~ ~~ะ~~ ~~ค~~ ~~ร~~ ~~บ~~ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประธานคณะกรรมการ ท่านผ่อง

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ แม้ว่าเมื่อสักครู่นี้เพื่อนสมาชิกฯ จะไม่ยอม
ผ่อนปรนก็ไม่เป็นไรครับ แต่ที่ขอร้องกรรมาธิการจะยอมตามเพื่อนสมาชิกฯ ที่ขอแปรญัตติ
~~น~~ ~~ะ~~ ~~ค~~ ~~ร~~ ~~บ~~ เห็นด้วยครับว่าให้เพิ่มเข้าไปเพื่อให้ชัดเจนมีหลักมีเกณฑ์ในการที่จะถอดถอน X
นับว่าเป็นเรื่องที่เป็นประ โยชน์กว่าที่จะเขียนไว้สั้นแค่นี้

แล้วก็อีกประการหนึ่งเท่าที่กระผมได้ผ่านการเป็นกรรมาธิการคณะอื่น ๆ
มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็รู้สึกจะมีข้อความอันนี้เพิ่มเข้าไปด้วย ก็คงไม่ขัดข้อง กรรมาธิการ
เห็นด้วยกับท่านผู้แปรญัตติครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการเห็นด้วยนะครับเชิญท่านเลขาฯ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต่อเลขครับ ท่านเลขาฯ ต่อเลข

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่”

๑๒๓

ว. ๒๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๖๑/๒

มาตรา ๒๒/๒ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๒๓ เสิญครุประที่ปกรับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ในมาตรา ๒๓ ที่ได้แก้ไขไว้สืบเนื่องจากว่า
เราจะมีสภาวิชาการที่ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานสภาวิชาการและกรรมการ
สภาวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ดิฉันเอง
ได้เดิมไปนะคะว่า “และตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด” ที่ดิฉันต้องการที่จะให้สภาวิชาการนี้มีตัวแทนนักศึกษา
เข้าไปด้วยก็เพราะว่า ปัจจุบันนี้แนวโน้มนโยบายในเรื่องของการศึกษานี้เราต้องจัดให้สอดคล้อง
กับความต้องการของนักศึกษา ดังนั้นการที่เราเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีตัวแทน ส่วนหนึ่ง
ได้สะท้อนว่าวิชาการที่ทางสภาคณาจารย์หรือทางอาจารย์ได้สอนให้เขา/เขาเห็นว่า X
มีความสอดคล้องหรือว่ามีคุณภาพดีหรือไม่คืออย่างไร-----

- ๖๒/๑

เดี๋ยวนี้นักศึกษาเองไม่ใช่ว่าเขาเองจะมกมายอยู่แต่ในห้องเรียน หรืออยู่ในโรงฝึกงาน อย่างเดียว เพราะว่ารูปแบบของการศึกษาได้กว้างไกล มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามา นักศึกษาเหล่านี้บางคนเขาก็จะได้มีโอกาสได้เรียนรู้ เขานำที่จะได้มีตัวแทนอยู่ในส่วนนี้ด้วย ฉะนั้น คิดว่าจะได้มีโอกาสเป็นสถาบันที่มีความก้าวหน้าให้ทั้งผู้สอน ผู้เรียน ได้มาปรึกษาหารือกันว่าวิชาอะไรที่เหมาะสมนักศึกษาอยากจะเรียนรู้ อันนี้สอดคล้องกับปรัชญาทางการศึกษาว่า การศึกษานี้ต้องมุ่งสนองตอบให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วม ได้เข้ามาสู่ความสนใจของเขา ตรงนี้แหละ ฉะนั้นคิดว่าถ้าหากว่ากรรมการ ท่านประธาน ใส้เข้าไปจะเก้เก๋ทีเดียวว่า ในส่วนของร่างพระราชบัญญัตินี้ก้าวหน้าทันต่อยุคสมัยของการมีส่วนร่วม เพราะว่าในรัฐธรรมนูญของเราที่พูดถึงเรื่องการมีส่วนร่วม ดังนั้นระบบแบบที่ท็อปดาวน์ (Top down) น่าจะเลิกแล้ว แต่ระบบการศึกษานี้น่าจะต้องพยายามทำให้กลุ่มเป้าหมายของเราได้มีโอกาสมีส่วนร่วม ได้เสนอความคิดเห็น ได้เสนอแนวทาง ได้เสนอการปรับปรุง เพราะว่า ผู้ให้บริการจะไม่รู้หรือว่าผู้รับบริการมีความรู้สักอย่างไร แต่เมื่อถ้าหากให้ผู้บริการได้มีส่วนเข้ามาเสนอความคิดเห็นก็ดี มาบอกความรู้สักก็ดี แล้วอย่างน้อย ๆ ฉะนั้นคิดว่าเป็นการ ให้เกียรติกับนักศึกษาเขาด้วยว่าครู สภาครู สภาอาจารย์ไม่ได้มีความคิดแบบเผด็จการอีกต่อไปแล้ว ไม่ได้คิดอะไรมาก็อยากจะสอน ๆ แต่ไม่ได้มีโอกาสที่จะเปิดช่องทางให้นักศึกษา เขามาเลย ตรงนี้ถ้าหากว่าท่านประธานและคณะกรรมการเสียงข้างมากรับตรงนี้ ฉะนั้นคิดว่าจะเป็นความมกมายของกระบวนการการศึกษานะคะ ท่านพยักหน้านี้ หมายความว่าท่านรับแล้วใช่ไหมคะ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านผ่องครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ เหตุผลของคุณครูประทีป ขออนุญาต เรียกท่านอย่างนี้นะครับ เก้เก๋ แล้วก็คงถามแน่นอนครับ เพราะว่าเป็นความคิดที่ล้ำสมัย แต่กระผมเกรงว่าจะล้ำเกินไป ขอความกรุณาท่านช่วยดูมีอยู่มาตราหนึ่ง ในมาตรา ๒๒/๑ นักศึกษามีบทบาทเป็นกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว มีอยู่แล้วบทบาท นักศึกษา ถ้าจะให้แค่ระดับนั้นจะดี แต่ถ้าจะให้ถึงขนาดอยู่ในสภาวิชาการ เหตุผล

๑๒๕

ว. ๒๒ (ส. ๖๒๒/๒๕๖๒)

จิตติมา ๖๒/๒

ที่กรรมการไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็เพราะการที่ให้ตัวแทนนักศึกษาซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเป็นกรรมการสภาวิชาการ เนื่องจากบุคคลที่จะเป็นกรรมการสภาวิชาการควรจะเป็นผู้ที่ทรงคุณวุฒิเห็นชัด ต้องทรงคุณวุฒิแล้วมีความรู้ความชำนาญทางด้านวิชาการ แต่นักศึกษานี้ยังเฝ้าอยู่ไม่อยู่ในสภาพเช่นนั้น ฟังดูจะเข้าไปอยู่ในสภาวิชาการรู้สึกค่อนข้างจะลำหน้าเกินไป กระทบคิดว่าน่าจะรออีกสักพักใหญ่ ๆ แล้วค่อยมาแก้กฎหมายฉบับนี้ ตอนนี้อยากจะขออนุญาตท่านประธานฯ ว่าให้คงไว้ให้เป็นไปตามความเห็นของกรรมการ ~~น.๒๒~~ คือเห็นว่าไม่ควรจะให้เป็นตัวแทน X
นักศึกษาเข้าไปอยู่ในคณะกรรมการสภาวิชาการตามที่สมาชิกฯ ท่านผู้มีเกียรติได้ X
ขอแปรญัตติมา ~~น.๒๒~~ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ X

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจ ~~น.๒๒~~ อาจารย์ เชิญท่านเลขานุการ X
นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ มาตรา ๒๖/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข มาตรา ๒๙ มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข มาตรา ๓๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ
ตัดออก มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข”

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณครุมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓๗ เป็นเรื่องของสภาคณาจารย์และพนักงาน เป็นเรื่องของหน้าที่ ไม่ได้ให้อำนาจหน้าที่ ~~ในคดี~~ X ใ้ว่าให้สภาคณาจารย์และพนักงานมีหน้าที่ดังนี้ ก็มีอยู่ ๕ วงเล็บเป็นหน้าที่ ก็คือให้หน้าที่ไว้ แต่บางฉบับก็เขียนอำนาจหน้าที่ นี้ให้แค่หน้าที่ก็เลยไม่มีอำนาจอะไร แม้แต่อำนาจในการเรียกประชุมก็ไม่มี ผมก็เห็นว่าน่าจะมี มีสิทธิเรียกประชุมได้มากเป็นสภา คือใน (๑) ให้คำปรึกษาข้อเสนอแนะต่อสภามหาวิทยาลัยและอธิการบดีในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย ~~โดย~~ เป็นหน้าที่ให้คำปรึกษาและให้หน้าที่เขา กรรมการได้เพิ่มขึ้น X ใน (๑/๑) ติดตามและศึกษาปัญหาบริหารงานบุคคลของส่วนงานในมหาวิทยาลัยและปัญหาสิทธิประโยชน์และสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานมหาวิทยาลัย เพื่อจัดทำเป็นรายงานประจำปีเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และในกรณีจำเป็นอาจเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยให้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงการควนได้ นี้เพิ่มขึ้น (๒) ส่งเสริมศีลธรรมของพนักงานมหาวิทยาลัย (๓) ผดุงเกียรติของพนักงานมหาวิทยาลัย (๔) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่พนักงานมหาวิทยาลัย (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย ให้หน้าที่ทั้งหมดเลย ผมขอใ้เรียกประชุมผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัยและนำเสนอความเห็นต่อมหาวิทยาลัย เดิมไปนิดหนึ่ง มีอำนาจเรียกประชุมนิดหนึ่งไม่ได้หรือครับ คือไปให้หน้าที่เขาหมดเลย แต่ให้อำนาจเขามีสิทธิเรียกประชุมมาทำรายงานก็ยังดี รายงานไม่ทัน ประชุมหน่อยได้ไหม ทำไมไม่มีการรับรองในการประชุมครั้งนี้ ~~ที่ประชุม~~ ครับ ให้หน้าที่เขาหมดเลยหน้าที่เขอะนะสถานะนี้ แต่เขา X ขออำนาจว่าเรียกประชุมหน่อย เพิ่มงานให้ไม่ได้หรือครับ มาตรา ๓๗ นี้ครับ ผมเติมไปเติมไปใน (๔/๑) เรียกประชุมผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณากิจกรรมของมหาวิทยาลัยและนำเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย เท่านั้นเองครับ ขออำนาจเรียกประชุมเท่านั้นเองครับ ถ้าเราเคารพครูบาอาจารย์คงจะไม่ไปป่วนป่วนหรือครับ เขารู้จักกาลเทศะหน้าที่เขา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ ท่านผ่อง ท่านประธานคณะกรรมการ
นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ อยากจะเรียนเพื่อนสมาชิกฯ ที่ได้
อภิปรายสงวนฯ ไว้เมื่อสักครู่นี้ว่า กฎมาตรา ๑๖ วรรคสอง ~~ครับ~~ ได้เขียนไว้แล้ว X
ครับว่า สภาคณาจารย์และพนักงาน แต่ในวรรคสองเขียนว่า “จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์
และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์
และพนักงาน และสมาชิก ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และ
พนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย” หมายความว่าสามารถกระทำได้อยู่แล้ว
โดยการ ไปออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยขึ้นมาครับ ~~ท่านประธานฯ ครับ~~ เพราะฉะนั้น X
ไม่จำเป็นจะต้องเขียนอีกวรรคหนึ่งให้ยุ่งๆ ขอบคุณครับ

๑๓๒

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศตพินา ๖๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณมนตรีครับ เชิญ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ~~ผมไม่ได้~~ ~~อะไรหรือครับ~~ ในมาตรา ๓๖ การประชุมและการดำเนินงานกับสภามหาวิทยาลัย
การประชุม รายละเอียดของการประชุม วิธีการประชุมครับ แต่ว่าอำนาจหน้าที่ในการ
เรียกประชุม ที่ผมใส่เข้าไปเรียกประชุมนะครับ ไม่ใช่ว่าวิธีการดำเนินการประชุม มติของ
ที่ประชุมอะไรนี้ไปใส่ในรายละเอียด แต่เมื่อมีสภาให้เขาแล้วเราก็น่าจะให้เขามีอำนาจ
ออกหนังสือก็ยังคิดว่าเรียกประชุม ~~ไม่ขอเห็นหน้าเขาจะได้ไม่ต้องขึ้น~~ ~~ไป~~ เท่านั้นเอง
มาตรา ๓๖ เป็นเรื่องตลอดจนการประชุม ไม่ได้บอกหน้าที่หรืออำนาจหน้าที่ในการ
เรียกประชุมครับ ~~ท่านประธานฯ~~ ~~ครับ~~ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนายแพทย์สวัสดิ์ ครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครพนม คือประเด็นที่
คณะกรรมการได้แก้ไข ~~นี้~~ ~~ครับ~~ ผมเห็นว่าจะเป็นการแก้ไขตามร่างของมหาวิทยาลัย
บูรพา เพราะเมื่อเข้านี้ผมประชุมคณะกรรมการร่วมกันของร่าง พ.ร.บ. สถาบัน
พระบรมราชชนก ก็ได้มีการพิจารณาเรื่องนี้เหมือนกัน ~~ครับ~~ ~~ว่า~~ ~~อยาก~~ ~~จะ~~ ~~ให้~~ ~~แก้ไข~~ ~~เป็น~~
แนวทางเดียวกันตรงนี้ แล้วเรื่องของการเรียกประชุม ~~นี้~~ ~~ที่~~ ในการประชุมครั้งก่อน ๆ ก็มีการ
พูดว่า ถ้าใส่เข้าไว้ อาจจะมีปัญหาในทางการทำงานของสถาบันหรือมหาวิทยาลัย เพราะว่า
บางแห่งจะมีสถาบันอยู่หลายแห่งทั่วประเทศ ถ้ามีการเรียกประชุม ได้ก็เกรงว่าเกิดไม่พอใจ
อะไรขึ้นมาก็จะมีการเรียกประชุม เขาเรียกว่าก่อมีอบ หรือจะเรียกประชุมเพื่อการต่อรอง
ต่าง ๆ เพราะฉะนั้นการเขียนเอาไว้ อย่างนี้ผมคิดว่าเปิดช่องทางให้มีการกระทำที่อาจจะ
ในทางที่ไม่เหมาะสม วันนั้นอาจารย์จอน ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านก็เข้าประชุมร่วมด้วย
บอกว่าถึงไม่ใส่เข้าไว้ก็เรียกประชุมได้อยู่แล้วนะครับ ก็คิดว่าถ้าอยากจะให้สอดคล้องกัน
ในกฎหมายทุกฉบับที่เกี่ยวกับการศึกษานี้ ~~ครับ~~ ~~ก็น่า~~ ~~จะ~~ ~~เห็น~~ ~~ด้วย~~ ~~กับ~~ ~~การ~~ ~~แก้ไข~~ ~~ของ~~
คณะกรรมการครับ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

๑๓๓

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศส. ๖๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์มนตรี ความจริงไม่ต้องเขียนหรือกรับ เป็นกฎหมายคณะกรรมการเขามีอำนาจ โดยในตัวอยู่แล้ว จะมีการประชุมและข้อบังคับ ก็มีอยู่ แล้วก็ข้อบังคับการประชุมอะไรต่าง ๆ มีอยู่ ไม่ต้องไปเขียนให้เรียกหรือกรับ ผมว่าตรงนี้น่าจะรับได้ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุหฯ) : คือท่านประธานฯ กรับ ตอนนี้อยู่ใน มาตรา ๓๖ เขาพูดถึงหลักเกณฑ์การประชุม คือหมายถึงว่า ไปออกกฎเกณฑ์ในการเรียก ประชุมอะไรหรือเปล่า ถ้าไม่ออกก็ได้ คือผมก็ไม่ได้อะไร เพียงแต่ว่าสิ่งที่ผมสังเกตดูมี ๒ เหตุผล การพิจารณาในกรรมาธิการร่วมกัน ผมทราบว่าแพ้ครับ อาจารย์จอนบอกผม อยู่แล้ว แพ้ในกรรมาธิการร่วมกันแต่ไม่ใช่เหตุผลแบบนี้ ไม่ใช่เหตุผลว่ามีในมาตราโน้นแล้ว แต่เหตุผลสำคัญอย่างท่านสวัสดิ์บอกครับ เดี่ยวจะเกิดความวุ่นวาย นี่เป็นเหตุผลหลัก เลยครับ แล้วโดยสรุปก็คืออาจารย์ยังไม่ไว้ใจตัวเองเลย ท่านลองดูซิครับท่านประธานฯ X อาจารย์เขากลัวว่ามีสภาคณาจารย์กลัวว่าจะมีปัญหา กับผู้บริหาร นั่นคือเหตุผลหลักเลยครับ โดยสรุปก็คือก็ต้องทำใจ แล้วนักศึกษา ก็ไม่ต้องไปให้ความเห็น ผมจะได้ทำใจได้เพราะว่า อาจารย์เขายังไม่ไว้ใจกันเองเลย กลัวจะมาเรียก บริหารงาน ไม่คล่อง โอ.เค. ผมถอนครับ

- ๖๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต้องขอขอบคุณครับ คือความจริงข้อความชัด เมื่อเป็นสภา ขึ้นมาจะมีการประชุมก็จะต้องมีการเรียก มีหนังสือเชิญอยู่แล้วในตัวนะครับท่าน คงไม่น่า มีปัญหาสบายใจได้ครมมนตรี เเชิญท่านเลขฯ ต่อ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๘ ถึง มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การประกันคุณภาพ และการประเมิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การกำกับดูแล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ถึงมาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๗ ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ถึงมาตรา ๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๔ มีการแก้ไข มาตรา ๖๕ ถึงมาตรา ๖๗ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๘ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๙ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑ มีการแก้ไข มาตรา ๗๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๓ มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครูประทีปครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ในมาตรา ๗๓ แล้วดิฉันขออนุญาตเพราะในทำนองเดียวกันนะคะ ก้าวไปถึง มาตรา ๗๖ เลยนะคะ ที่ได้พูดไว้ในมาตรา ๗๓ ว่า “ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือตาม พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๒๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับฯ” คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง อธิการบดีใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ” แล้วท่านก็แก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา แต่ถ้าบุคคลดังกล่าวเป็นข้าราชการของ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อย่าใช้ถ้อยคำถึงขนาดนั้นเลยครับ คือการเปลี่ยนสภาพ
อย่างนี้เป็นเรื่องความสมัครใจของมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว เชิญท่านประธาน

นายผ่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม ผ่อง เล่งอี ประธานคณะกรรมการ คือถ้าไม่คิดให้ลึกซึ่งหน่อยจะรู้สึกว้าเหว
แต่ถ้าคิดให้ดีไม่เหวเลยครับ นี่เป็นการเขียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการที่จะให้
มหาวิทยาลัยออกนอกระบบนะครับ นี่แหละครับวิธีการ แล้วบังคับเฉพาะใครครับ
เฉพาะผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับบริหารมืออธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี
ซึ่งตำแหน่งเหล่านี้จะต้องทำตัวอย่างถึงจะสำเร็จตามความมุ่งหมายของร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ ถ้าคนระดับดำรงตำแหน่งผู้บริหาร คือ อธิการบดี รองอธิการบดี ไม่เป็นผู้นำ
ที่จะเปลี่ยนสถานภาพตัวเองจากการเป็นข้าราชการ ไปเป็นพนักงานเสีย เพื่อจะได้
อยู่ในตำแหน่ง แล้วผู้ได้บังคับบัญชานี้ จะคิดอย่างไรครับ เขาก็คงไม่ค่อยจะเชื่อถือ
สักเท่าไร เพราะฉะนั้นการเขียนอย่างนี้ถูกต้องแล้วครับ เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในตำแหน่งสูงสุด
ต้องทำตัวอย่างแล้วต้องเริ่มก่อน เพื่อจะให้การปฏิรูปการศึกษาของมหาวิทยาลัยนี้เป็นไป
ตามร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาอยู่ครับท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : นายแพทย์สวัสดิ์ ทรัพย์เจริญเชิญครับ

นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ (นครพนม) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม นายสวัสดิ์ ทรัพย์เจริญ สมาชิกวุฒิสภานครพนม ในเรื่องนี้ได้มีการอภิปรายกันมา
หลายครั้งว่า ถ้าจะให้ออกจากตำแหน่งสำหรับผู้บริหารนี้ บางคนเข้าใจว่าเป็นการ
ออกจากราชการ จริง ๆ พ้นตำแหน่งบริหาร แต่ว่าจะต้องหาตำแหน่งอื่นให้เขายังเป็นอาจารย์
ในมหาวิทยาลัยอยู่ ~~ครับ~~ แต่ในส่วนของเวลานี้มีปัญหา เวลาของผู้บริหารนี้ให้เวลา X
๑๘๐ วัน นะครับ ให้เวลาคิด ๑๘๐ วัน แต่เวลาของข้าราชการอื่นให้เวลาน้อยเหลือเกิน
๕๐ วัน อันนี้ก็ไม่ใช่เป็นธรรมเนียมสำหรับข้าราชการในวรรคสองนี่ ~~ครับ~~ ท้าย ๆ วรรคหนึ่งที่ท่าน X
เพิ่มบอกว่า “ถ้าเป็นข้าราชการของมหาวิทยาลัยต้องแสดงเจตนาเปลี่ยนสถานภาพเป็น
พนักงานมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ภายใน ๕๐ วัน ผู้บริหาร ๑๘๐ วัน”

แต่ผู้ปฏิบัติงานหรือข้าราชการให้เวลาคิด ๕๐ วัน อันนี้ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมสำหรับ
 ข้าราชการทั่วไป ~~เพราะ~~เรื่องนี้ก็ได้มีการพิจารณาในกรรมาธิการร่วมกันร่าง พ.ร.บ. สถาบัน
 พระบรมราชชนกก็อภิปรายกันกว้างขวางมาก แล้วจะมีการปรับเปลี่ยนเวลา คือ แก้ไขเสีย
 ให้เท่ากันว่า สำหรับผู้บริหารให้เวลาคิด ๑๕๐ วัน ข้าราชการก็ให้คิดเท่ากัน คือ ๑๕๐ วัน
 ผมคิดว่าถ้าแก้ไขตามกรรมาธิการในวรรคสอง ผมก็ไม่ค่อยเห็นด้วย แต่ถ้าปรับเปลี่ยน
 ให้เป็นเวลา ๑๕๐ วัน ก็คิดว่าจะเห็นด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมาธิการครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ซึ่งโดยหลักการคิดก็คงเห็นด้วยตามที่ท่าน
 สมาชิกฯ ที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ แต่ว่าบังเอิญอย่างนี้ครับท่านประธานฯ คือตำแหน่งอธิการบดี
 เป็นตำแหน่งที่จะต้องมีการสรรหา ต้องใช้เวลา แล้วก็ต้องโปรดเกล้าฯ ต้องใช้เวลา โดยต้อง
 ให้เวลา ๑๕๐ วัน ซึ่งผิดกับข้าราชการทั่วไปสามารถดำเนินการได้เลย แต่ถ้าคิดในแง่ที่
 เหมือนกับว่าไม่เป็นธรรม แต่จริง ๆ คิดชัดด้วยกระบวนการที่จะได้มาซึ่งอธิการบดี
 ตำแหน่งนี้มีขั้นตอนอยู่ เพราะฉะนั้นต้องใช้เวลาให้นานกว่าข้าราชการทั่วไป ก็แค่นั้นเอง
 เหตุผลที่เป็น ๑๕๐ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คงไม่คิดใจนะ ~~ด้วย~~ เชิญท่านเลขานุการ ค่อยครับ X

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
 วุฒิสภา) : “มาตรา ๗๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุษยาศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มंत्री
 สันทวิชัย สมาชิกวุฒิสภา คือมาตรา ๗๔ ในบทเฉพาะกาล เป็นเรื่องการนับวาระ
 การดำรงตำแหน่งอธิการบดีและหัวหน้าส่วนงาน ซึ่งกรรมาธิการ ไม่ได้แก้ไขอะไรทั้งสิ้น

๑๓๘

ว.๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ยาวเรศ ๖๖/๓

คือหมายถึงว่าในมาตรานี้ร่าง พ.ร.บ. อันนี้ประกาศบังคับใช้แล้วค่อนับ สำหรับที่จะ
เป็นคนต่อไป สำหรับที่จะเป็นคนต่อไป แต่ผมบอกว่าจะนับต่อ ก็ไม่ได้ไปไหนครับ
ก็อยู่ที่นั่นนะ ~~ตรี~~----- X

- ๖๗/๑

๑๓๕

ว. ๒๒ (ส. นิติบัญญัติ)

อังกรียา ๖๗/๑

แล้วถ้าเขียนอย่างนี้ก็คือคนที่ เป็นอธิการหัวหน้าส่วนอะไรก็ตาม ก็ได้เป็นอยู่ ๓ สมัย เพราะตามวาระที่ ๒ บวกอีก ๑ คือผมไม่ได้คิดใจอะไรหรอกครับ แต่ผมอยากจะให้ ข้อสังเกตอย่างนี้ครับ ที่อะไรก็เกี่ยวข้องกับตำแหน่งของอาจารย์บ้าง ผู้บริหารบ้าง ไม่เป็นไรหรอก แก่อย่างนี้ได้ให้รู้สึกว่าจะเข้าทาง ถ้าแก่นักศึกษาไปขอความเห็นว่าจะขึ้น ค่าเล่าเรียน ขอความเห็นฟังหน่อยให้ไม่ได้ นี่ผมจะเปรียบเทียบให้ฟังว่าสังคมนี้เมืองนี้ เป็นอย่างนี้ คิดกันอย่างนี้ อธิการฯ เงินเดือนเท่าไรครับ ผมก็ไม่อยากจะพูดอะไร ที่มากับงบประมาณบวกกับทรัพย์สินของทางราชการที่จะไปลงทุนทำอะไรต่าง ๆ แล้วที่สำคัญคือค่าเล่าเรียน เป็นหัวหน้าหลักสูตรสัก ๕ หลักสูตร ก็รวบแล้ว ก็ขอตั้งข้อสังเกตไว้เท่านั้น ~~แต่~~ ~~คือ~~ ~~ว่า~~ เป็นร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยของผู้บริหาร X ครูบาอาจารย์ ไม่ได้พูดถึงมากนักหรือกับผู้บริหาร โภคหรือลูกค้า ผมตั้งข้อสังเกตไว้แค่นี้เอง ใครอย่างไรก็ตาม นักศึกษายังถูกมองเป็นคนอื่นอยู่ตลอดเวลา นอกจากมีภารกิจ ที่อยากจะขอความร่วมมือมาช่วยมหาวิทยาลัย ตรงนั้นก็มองเขาบางส่วน แต่ถ้ามองแล้ว ถ้าเป็นเรื่องชกคดีก็ถูกมองเป็นคนอื่น ก็เท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณครับ ผมถอนนะครับวันนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่คิดใจแล้ว เชิญท่านเลขานุการ ต่อครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗๗ มีการแก้ไข มาตรา ๗๘ มีการแก้ไข มาตรา ๗๙ ถึงมาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๒/๑ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๕ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์

รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วนะครับ ผมจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสมาชิกฯ อาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดมิได้ นอกจาก เนื้อความที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๕ มีสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไข เพิ่มเติมถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิทัยยุทศาสตร์
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ โดยชื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบด้วยกับ
สภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม สมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม
กคปุม เห็นด้วย สมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมกคปุม ไม่เห็นด้วย
เชิญลงคะแนนครับ รวมคะแนนเรียบร้อยหรือยัง ถ้าเรียบร้อยแล้ว ปิดการลงคะแนน
รวมผลคะแนนครับ เคี้ยวรวมคะแนนท่านด้วย เห็นด้วย ~~นะครึ้น~~ เพิ่มคะแนน X
ท่านสมเกียรติด้วย

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑษาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการ
ต้องขอขอบคุณท่านกรรมาธิการ มีอะไรเชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมาธิการ ขอกล่าวในนามของเพื่อนกรรมาธิการ
วิสามัญ ที่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือที่ผ่านไปด้วยดี ~~นี้~~ ก็ด้วยความร่วมมือเพื่อนสมาชิก ที่ได้ให้ความสนใจ X
อยู่ปฏิบัติหน้าที่ภารกิจจนลุล่วงไปด้วยดี แม้ว่าในบางส่วน บางตอนอาจจะมีเพื่อนสมาชิก
เข้าใจผิด แต่เราก็คงไม่เป็นไรครับ ในบางเรื่อง กระผมต้องขออภัยหากว่ามีสิ่งใดที่ได้กล่าว
พาดพิงซึ่งเพื่อนสมาชิก จะกระทบกระเทือนก็ต้องขออภัยไว้ด้วย แต่อย่างไรก็ตามในนาม
ของกรรมาธิการเราขอเรียนว่าเรามีความภาคภูมิใจที่ได้ทำหน้าที่นี้เสร็จสิ้นไปด้วยดีและก็
เป็นประโยชน์คิดว่าได้รับความพึงพอใจด้วยกันทุกฝ่ายนะครับ ก็คงจะได้นำพระราชบัญญัติ
นี้ไปใช้ให้ทันการณ์ ทันเวลา ตามที่ทางมหาวิทยาลัยได้เรียกร้องอยากจะมีพระราชบัญญัติ
นี้ออกมาใช้บังคับ บัดนี้ วุฒิสภาเราได้ทำหน้าที่เพื่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว เพื่อประชาชน
แล้ว ก็ขอกราบเรียนด้วยความขอบพระคุณท่านประธานฯ และเพื่อนสมาชิก ทุกท่าน แล้วก็
ขอแสดงความชื่นชมและขอเรียนว่ารู้สึกภาคภูมิใจที่เราได้ทำหน้าที่นี้ทันการณ์ ทันเวลา
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยจุฑษาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบการพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วน

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ เชิญท่านจอมนครับ

นายจอมน อังภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม จอมน อังภากรณ์ ~~นี้~~ ผมเป็นรองประธานคณะกรรมาธิการการพัฒนากฎหมายและ X
ความมั่นคงของมนุษย์ ~~นี้~~ ในคณะกรรมาธิการ ได้มีมติที่จะให้ผมเสนอชื่อครับ นายลัก X

กอแสวงเรื่อง นะครับ เข้ามาเป็นกรรมการในคณะกรรมการแทนท่านประทิน
 สันติประภพ ซึ่งได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกวุฒิสภา ~~นะครับ~~ จะขอที่ประชุมกรณารับรอง X
 ด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ~~นะครับ~~ มีสมาชิกฯ ท่านใดเสนอเป็น X
 อย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ท่านสัก กอแสวงเรื่อง
 เป็นกรรมการในคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แทน
 ท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ที่ลาออกจากสมาชิกวุฒิสภาไปนะครับ

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุม ผมต้องขอขอบพระคุณสมาชิกฯ ทุกท่าน
 ที่ได้ร่วมมือร่วมใจกันในการทำหน้าที่อย่างดียิ่ง พิจารณากฎหมายสำคัญเสร็จไปด้วยดี
 ก็เหลือเวลาอีกไม่ทำอะไรแล้ว ~~นะครับ~~ สำหรับพวกเรา ก็ช่วยกันทำหน้าที่ให้สมบูรณและดีที่สุด X
 นะครับ ขอขอบคุณครับ ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ทิพรรัตน์	แก้วสุขโข	อัจฉรา	มาลากุล ฌ อุษษา
สุชาดา	ภมระราภา	ศรีอนงค์	นิสกา
สำรวม	ผลประสิทธิ์	มิ่งขวัญ	พິงรัตน์มงคล
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี	วินัย	และใหม่
เปล่งฉวี	ศิรินทโร	นิจกานต์	นิยมกุล
รุจิรา	เนตรบุตร	ธนาวดี	โสภณรัชฎ์ลักษณ์
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	วรนุช	ทรวงแสง
มยุรี	แก่นสาร	พนิดา	อิสโร
นนทพร	แก้วมะเริง	อัชชา	สายชล
กัญญฉัตร	พูนทรัพย์	อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์
วิมล	แจ้จ้อดตะ	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ขวัญเมือง	เย็นสบาย	จิตติมา	แก้วงาม
กาหลง	เทียนทอง	ศศิมา	แสงหิ่งห้อย
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	เขาวเรศ	อุดมแน่น
อัจฉริยา	เอี่ยมโอบุษฐ์	สมบูรณ์	จำกระแสร์
ภิญญดา	คูหาเรืองรอง	อรนิตย์	ฤทธิมัต
ธีรวรรณ	นราพงศ์	สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข
ภันณี	คงสมจิตต์	รุจิรา	ดีบุก

กลุ่มงานเลข ๑

สำนักจกรายงานการประชุมและตัวเลข

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานการประชุมวุฒิสภา
(คณะกรรมการฯ ได้ตรวจเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมวุฒิสภาตามบัญชีข้างท้ายนี้ คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และติดตามมติของวุฒิสภาได้ตรวจเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากเหตุที่อายุของวุฒิสภาลิ้นสุด ลงตามวาระ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมตามบัญชีข้างท้าย ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๘ วรรคสอง

(นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช)

เลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายณภัทร ศรีสรรพวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ ทัมชนานนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิศิษฐ์ เศรษฐีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริสุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๒ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๙

ประธานวุฒิสภา

LIRT

รายงานการประชุมวุฒิสภา
(คณะกรรมการฯ ได้ตรวจเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมวุฒิสภาตามบัญชีข้างท้ายนี้ คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม และติดตามมติของวุฒิสภาได้ตรวจเสร็จแล้วแต่วุฒิสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากเหตุที่อายุของวุฒิสภาสิ้นสุดลงตามวาระ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมตามบัญชีข้างท้าย ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๒๘ วรรคสอง

(นางสุวิมล ภูมิสิงหาราช)

เลขาธิการวุฒิสภา